

Jesus Kristus og det evigtvarende evangelium

Lærerens hæfte

Religion 250

Et hjørnestenskursus

Jesus Kristus og det evigtvarende evangelium – Lærerens hæfte

Religion 250

Kommentarer og rettelser påskønnes. Send dem inklusive bemærkninger om fejl til:

Seminaries and Institutes of Religion Curriculum Services

50 E. North Temple St., Floor 8

Salt Lake City, Utah, 84150-0008

USA

E-mail: ces-manuals@ldschurch.org

Oplys dit fulde navn, adresse, menighed og stav.

Sørg for at oplyse hæftets titel. Tilføj derefter dine kommentarer.

© 2015, 2016 Intellectual Reserve, Inc.

Alle rettigheder forbeholdes

Printed in Germany

Engelsk original godkendt: 8/14

Godkendt til oversættelse: 8/14

Oversættelse af *Jesus Christ and the Everlasting Gospel Teacher Manual*

Danish

12554 110

Indhold

Introduktion til <i>Jesus Kristus og det evigtvarende evangelium – Lærerens hæfte</i>	v
1 Jesus er den levende Kristus	1
2 Jesus Kristus er midtpunktet i hele menneskets historie	5
3 Jahve og den førjordiske tjenestegerning	9
4 Jahve skabte jorden	13
5 Jesus Kristus var Jahve i Det Gamle Testamente	17
6 Sindbilleder, skygger og symboler på Jesus Kristus	21
7 Jesus Kristus – Guds enbårne Søn i kødet	25
8 Jesus Kristus opfyldte al retfærdighed	30
9 Frelserens store indflydelse	33
10 Kom og følg mig	37
11 Jesus Kristus færdedes overalt og gjorde godt	41
12 Miraklerne på Palæstinas veje	46
13 Jesus Kristus kaldte tolv apostle	51
14 Jesus Kristus er Messias	56
15 Jesus Kristus indstiftede nadveren	60
16 Frelseren sonede for hele menneskeheds synden	65
17 Frelseren led og døde på Golgatas kors	70
18 Frelseren tjente i åndeverdenen	74
19 Han er opstanden	79
20 Frelseren virkede blandt sine »andre får«	84
21 Jesus Kristus organiserede sin kirke	88
22 Faderen og Sønnen viste sig for Joseph Smith	93
23 Frelseren gengav sit præstedømme, sit evangelium og genoprettede sin kirke	97
24 Han lever!	102
25 Jesus Kristus vil en dag vende tilbage	106
26 Jesus Kristus skal herske som Kongernes Konge og dømme verden	111
27 Jesus Kristus er verdens lys, liv og håb	116
28 Et personligt vidnesbyrd om Jesus Kristus	120
Uddelingsark	125

Introduktion til *Jesus Kristus og det evigtvarende evangelium* – Lærerens hæfte (Religion 250)

Hvad forventes der af læreren?

Det er vigtigt at forstå formålet med seminar og institut under forberedelsen af undervisningen:

»Vores formål er at hjælpe de unge og de unge voksne til at forstå og forlade sig på Jesu Kristi lærdomme og forsoning, være værdige til templets velsignelser og forberede sig selv, deres familie og andre på evigt liv hos vor Fader i himlen« (*Evangelisk undervisning og læring: En håndbog for lærere og ledere i seminar og institut*, 2012, s. x).

Du kan opnå dette formål ved at efterleve evangeliet, undervise dine studerende effektivt i evangeliet og ved at varetage din klasse eller programmet på passende måde. Når du forbereder dig og underviser i evangeliet på denne måde, vil du kunne få Helligåndens indflydelse.

Det er din mulighed for at hjælpe de studerende med at lære gennem Ånden, så de kan styrke deres tro og omvendelse. Du kan hjælpe de studerende med at gøre dette, når du underviser dem i, hvordan de kan genkende, forstå og føle sandheden og vigtigheden af at forberede sig på at anvende vigtige læresætninger og principper fra Jesu Kristi evangelium.

Håndbogen *Evangelisk undervisning og læring* er en vigtig kilde til forståelse af undervisningsprocessen, og hvordan man får succes i klasseværelset. Henvis til denne håndbog ofte.

Hvad er formålet med dette kursus?

Dette kursus, *Jesus Kristus og det evigtvarende evangelium* (Religion 250), giver de studerende mulighed for at studere Jesu Kristi evige tjenestegerning, fokusere på hans guddommelige roller i løbet af hans liv i forudtilværelsen, på jorden og i livet efter døden. Standardværkerne, de nutidige profeters ord og dokumentet »Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd« (*Liahona*, apr. 2000, s. 2-3) bruges som inspirerede inspirationskilder for dette kursus. Ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum understregede vigtigheden af at studere Jesu Kristi liv og tjenestegerning:

»Jeg opfordrer dig ihærdigt til at lægge en personlig læseplan for at få en større forståelse og påskønnelse af de uforlignelige, evige, grænseløse konsekvenser af Jesu Kristi fuldkomne opfyldelse af hans guddommelige kaldelse som vor Frelser og Forløser. Dybsindig, personlig gransken af skriften ledsaget af søgen og inderlige bønner vil styrke din forståelse og påskønnelse af hans dyrebare forsoning« (»Han lever! Pris hans kære navn!«, *Liahona*, maj 2010, s. 77).

I takt med, at de studerende forstår og værdsætter vigtigheden af Frelserens guddommelige kaldelse og den indflydelse, han har på deres liv, vil de blive styrket imod livets udfordringer og være bedre beredt til at drøfte Frelserens guddommelige roller i frelsesplanen, som deres eget liv er en vigtig del af.

Hvad forventes der af de studerende?

De studerende bør læse skriftsteder og profetiske taler, som er nævnt i de studerendes læsemateriale for hver lektion. De studerende bør også opfylde kravene for deltagelse og demonstrere deres forståelse af kursusmaterialet.

Hvordan er lektionerne struktureret i dette hæfte?

Dette kursus er tilrettelagt, så det udfylder et semester med 28 lektioner á 50 minutters varighed. Hvis din klasse mødes to gange ugentligt, skal du undervise en lektion per klasse. Hvis din klasse kun mødes en gang om ugen á 90-100 minutter, kan du kombinere de to og undervise to lektioner for hver klasseperiode. Alle lektioner består af fire afsnit:

- Indledning
- Baggrundslæsning
- Forslag til undervisningen
- De studerendes læsemateriale

Indledning

Denne del giver en kort introduktion til de emner og mål, der er for hver klasse.

Baggrundslæsning

Denne del anbefaler kilder såsom budskaber fra nutidige profeter, som kan hjælpe dig til bedre at forstå læresætninger, principper og evangeliske sandheder, der er inkluderet i denne lektions oversigt.

Forslag til undervisningen

Delen forslag til undervisningen inkluderer materiale, som hjælper dig til at vide, *hvad* og *hvordan* du skal undervise (se også afsnit 4.3.3 og 4.3.4 i håndbogen *Evangelisk undervisning og læring*). De foreslåede læringsaktiviteter er udarbejdet for at hjælpe de studerende med at identificere, forstå og anvende hellige sandheder. Du kan vælge at bruge nogle eller alle forslag og tilrettelægge dem til din personlige undervisningsmåde og til at tage hensyn til dine studerendes behov og omstændigheder. Mens du overvejer, hvordan du vil tilrettelægge

undervisningsmaterialet, bør du følge dette råd fra ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Jeg har ofte hørt præsident Packer undervise om, at vi først tilegner os, så tilpasser vi os. Hvis vi er velfunderede i den fastsatte lektion, vi har planlagt at undervise i, så kan vi følge Ånden og tilpasse den. Men der er en fristelse, når vi taler om denne fleksibilitet, at lægge ud med at tilpasse frem for at tilegne. Det er en balance. Det er en konstant udfordring. Men holdningen med at tilegne sig først og dernæst tilpasse er en god måde at forblive på solid grund« (»En rundbordssamtale med ældste Dallin H. Oaks«, satellittransmission for seminar og institut, 7. aug. 2012, si.lds.org).

Forslagene til undervisningsdelen indeholder mindst en udtalelse om en læresætning eller et princip, som vises med fed skrift. Når de studerende finder læresætninger og principper og fortæller, hvad de har lært, kan deres ord adskille sig fra dem, der er nævnt i lærerhæftet. Når det sker, er det vigtigt ikke at antyde, at deres svar er forkerte. Men hvis en udtalelse kræver mere nøjagtighed, kan du forsigtigt afhjælpe forståelsen.

Som hjælp til, at de studerende udvikler et livslangt studium af skrifterne, skal du undervise dem i, hvordan de bruger hjælpekilder, som findes i de sidste dages helliges udgaver af skrifterne. Benyt muligheden i klassen til at hjælpe dem med at øve sig på forskellige teknikker og metoder til at studere skriften (se *Evangelisk undervisning og læring*, s. 20-23). Når du gør dette, vil de studerendes kærlighed til skrifterne vokse, blive udstyret med kraft til at finde svar på deres spørgsmål og lære, hvordan de bliver ledt af Helligånden.

De studerendes læsemateriale

Denne del indeholder skriftsteder og taler holdt af Kirkens generalautoriteter, som vil styrke de studerendes forståelse af de emner, som er en del af lektionerne. Opfordr de studerende til at læse disse materialer, inden de ankommer til hver klasse. Når de studerer disse inspirerede materialer, vil de ikke alene være bedre forberedt til at deltage i klassens drøftelser, men de vil også opnå en større forståelse af kursets emner. Giv de studerende en komplet liste med »De studerendes læsemateriale« ved kursets begyndelse.

Hvordan kan jeg forberede mig på at undervise?

Herren vil hjælpe dig, når du forbereder dig til at undervise. Når du forbereder dig, kan det være en hjælp at overveje følgende spørgsmål:

- Har jeg bedt om Helligåndens vejledning?
- Har jeg studeret de tildelte skriftstedsblokke og baggrundslæsningen?
- Har jeg læst læseplanen og besluttet mig for, om den indeholder noget, som jeg skal tage højde for eller ændre for at tilpasse det til mine studerende?
- Hvordan kan jeg følge op på de studerendes læsemateriale, som sikrer, at de får fuldt udbytte?

- Hvordan kan jeg hjælpe hver enkelt studerende med at deltage fuldt og helt i lektionerne?

Følgende forslag kan også være en hjælp:

- Opfordr de studerende til at læse de tildelte skriftsteder og artikler inden klassens begyndelse.
- Forvent, at de studerende opfylder deres rolle som studerende.
- Giv ofte de studerende mulighed for med egne ord at forklare læresætninger og principper, fortælle om relevante oplevelser og vidne om det, de ved og føler.
- Varier læringsaktiviteterne og din tilgang til materialet for hver klasse og tilmed fra dag til dag.
- Skab et læringsmiljø, som inviterer Ånden ind, og hvor de studerende har privilegiet og ansvaret for at undervise og lære af hinanden (se L&P 88:78, 122).

Ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt:

»Vær sikker på, at der er rigelig deltagelse, for når en elev bruger sin handlefrihed, så bemyndiges Helligånden til at undervise ... Når eleverne sætter ord på sandheder, der er bekræftet i deres sjæl, så styrker de deres personlige vidnesbyrd« (»At forstå samt efterleve sandheden«, en aften med ældste Richard G. Scott, 4. feb. 2005, s. 3; si.lds.org).

Hvordan kan jeg tilpasse lektionerne til dem med handicap?

I din forberedelse skal du være opmærksom på studerende med bestemte behov. Tilpas aktiviteter og forventninger, så de passer til dem. Eksempelvis kan nogle studerende have fordel af at have adgang til skriften på lydfiler. De kan nemt downloades fra LDS.org.

Brug hjemmesiden Hjælp til personer med handicap på disabilities.lds.org for yderligere ideer og hjælp og afsnittet »Oprettelse af særlige klasser, programmer og enheder« i Vejledninger og håndbøger i seminar og institut.

LEKTION 1

Jesus er den levende Kristus

Indledning

Nutidige vidner har erklæret: »Vi bærer, som hans behørigt indsatte apostle, vidnesbyrd om, at Jesus er den levende Kristus, Guds udødelige Søn« (»Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd«, *Liahona*, Apr. 2000, s. 3). Da verden synes at være uvidende om Jesu Kristi karakter og hans

forhold til Gud vor Fader, er det vigtigt, at der findes trofaste vidner om Guds elskede Søn. Denne lektion vil hjælpe de studerende med at identificere dette behov og lære, hvordan de i højere grad kan vidne om Jesus Kristus for familien, venner og naboer.

Baggrundslæsning

- »Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd«, *Liahona*, apr. 2000, s. 2-3.
- Dieter F. Uchtdorf, »Styrken ved et personligt vidnesbyrd«, *Liahona*, nov. 2006, s. 37-39.

Forslag til undervisningen

Den Levende Kristus

Skriv følgende spørgsmål på tavlen:

Hvem er Jesus Kristus, og hvorfor tror I på ham?

Fortæl de studerende, at mange mennesker besvarer dette spørgsmål ved at bære deres vidnesbyrd. Et sådant vidnesbyrd findes i salmen »Han lever! Vor Forløser stor« (*Salmer og sange*, nr. 70). Giv teksten til denne salme til klassen, og opdel de studerende i fire grupper. Giv hver gruppe deres egen del af salmen, og bed dem om at læse ordene. Stil følgende spørgsmål, når de haft tid nok:

- Hvilke ord eller vendinger anvendes i denne salme til at udtrykke, hvem Jesus Kristus er, og hvad han gør for os? (Svarene bør omfatte »vor Forløser stor«, »sender trøst til dig som løn«, »konge, præst, profet« og »vor Formidler i al evighed«. Han velsigner os med sin kærlighed, han taler vores sag, vejleder, trøster og giver os liv).
- Hvilke ord anvendes i denne salme for at beskrive måden, hvorpå et vidnesbyrd om Jesus Kristus kan påvirke os? (Svarene bør omfatte »trøst« og »glæde«).

Fortæl klassen, at Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum offentligt erklærede deres samlede vidnesbyrd om Jesus Kristus i »Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd«, (se *Liahona*, apr. 2000, s. 2-3). Giv hver studerende en kopi af dette vidnesbyrd og forklar, at mange af emnerne i dette kursus tager udgangspunkt i de læresætninger og principper, som kommer til udtryk i dette inspirerede dokument. Bed en studerende om at læse første afsnit højt:

»Nu, hvor vi mindes Jesu Kristi fødsel for to tusind år siden, bærer vi vores vidnesbyrd om, at han virkelig levede et enestående liv, og at hans store sonoffer rummer uendelig kraft. Ingen anden har haft så vidtrækkende indflydelse på alle, der har levet, og som kommer til at leve på jorden« (»Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd«, *Liahona*, apr. 2000, s. 2).

- Hvilken betydning ønsker I, at studiet af Jesus Kristus og det evigtvarende evangelium får for jer i dette semester? (Mens de studerende svarer, kan du påpege, at **et oprigtigt studium af Jesu Kristi liv vil hjælpe os til at anerkende den enorme betydning, som han har haft og kan have i vores liv**).
- Hvilken indflydelse har Frelseren på alle, som lever eller vil leve på jorden? (Du bør fremhæve Frelserens universelle forsoning, mens de studerende svarer).

Fortæl de studerende, at dette kursus vil fokusere på Frelserens evige tjenestegerning gennem hans liv i forudtilværelsen, på jorden og i livet efter døden. Mens de studerer Frelserens mangfoldige roller, vil deres kærlighed og vidnesbyrd om ham vokse.

Johannes 20:30-31; 1 Nefi 6:4; 2 Nefi 25:23, 26

Skrifterne blev nedskrevet, så folk kunne tro på Jesus Kristus

Spørg de studerende, hvor mange bøger, de tror, der er skrevet om Jesus Kristus. Forklar, at ethvert ægte studium af Jesu Kristi liv må tage udgangspunkt i skrifterne. Bed tre studerende om på skift at læse følgende skriftsteder højt: Johannes 20:30-31; 1 Nefi 6:4 og 2 Nefi 25:23, 26. Bed klassen om at følge med og se efter, hvorfor skrifterne er en værdifuld kilde, når man studerer Frelserens evige tjenestegerning.

- Hvilket princip lærer disse vers os om skrifternes formål? (Selv om de studerende bruger forskellige ord, bør de finde frem til følgende princip: **Når vi studerer skriftsteder om Frelseren, vil vores vidnesbyrd om ham blive styrket, og vi vil komme ham nærmere**).

Vis følgende udtalelse af ældste D. Todd Christofferson fra De Tolv Apostles Kvorum, og bed en studerende om at læse den højt:

»Hovedformålet med al hellig skrift [er] at fylde vores sjæl med tro på Gud Faderen og hans Søn, Jesus Kristus ...

Tro kommer ved, at Helligånden vidner for vores sjæl, Ånd til ånd, mens vi hører eller læser Guds ord. Og tro modnes, når vi fortsat tager for os af ordet« (»Velsignelsen ved skriften«, *Liahona*, maj 2010, s. 34, 35).

- Hvordan kan skriften styrke vores tro på eller drage os tættere på Jesus Kristus?
- Hvordan er jeres tro på og vidnesbyrd om Jesus Kristus blevet styrket gennem skriftstudium?

Uddel til alle studerende en kopi af kilderne, som fremgår af afsnittet De studerendes læsemateriale for dette kursus. (Det kan være på papir, eller du kan forklare de studerende, hvor de kan finde en elektronisk udgave). Udfordr de studerende til at gøre deres læseopgaver for dette kursus til en del af deres daglige skriftstudium i dette semester. Du kan forsikre dem om, at såfremt de handler på denne udfordring, vil de blive undervist af Helligånden, og de vil komme Frelseren nærmere.

Bliv et vidne om Jesus Kristus

Forklar de studerende, at det ikke er nok blot at studere Frelseren i skrifterne. Vi skal også opnå et personligt, åndeligt vidne eller vidnesbyrd gennem Helligåndens kraft om, at Jesus er Kristus, den salvede, vor Frelser og Forløser. Del følgende udtalelse af præsident Dieter F. Uchtdorf fra Det Første Præsidentskab med klassen:

»Vi kan ikke være afhængige af andre menneskers vidnesbyrd. Vi skal selv vide det. Præsident Gordon B. Hinckley har sagt: »Det er enhver sidste dages helligs pligt at vide med sig selv uden skygge af tvivl, at Jesus er den levende Guds opstandne og levende Søn« (»Frygt ikke for at gøre det gode«, *Liahona*, feb. 2000, s. 5).

Kilden til denne sikre kundskab og faste overbevisning er guddommelig åbenbaring, »for Jesu vidnesbyrd er profetiens ånd« (Åb 19:10).

Vi modtager dette vidnesbyrd, når Helligånden taler til vores ånd ...

Kernen i dette vidnesbyrd vil altid være troen på og kundskaben om Jesus Kristus og hans guddommelige mission« (»Styrken ved et personligt vidnesbyrd«, *Liahona*, nov. 2006, s. 38).

- Hvorfor tror I, at Jesus Kristus bør være kernen i vores vidnesbyrd?
- Hvad tror I, at Jesus Kristus ønsker, at I skal gøre med jeres vidnesbyrd om ham?

Vis følgende udtalelse af ældste D. Todd Christofferson fra De Tolv Apostles Kvorum, og bed en studerende om at læse den højt:

»Folk skulle gerne se noget af Jesus Kristus i os. Den måde, hvorpå vi handler, taler, fremstår og tænker, afspejler ham og hans lære ... Skønt vi ikke var til stede sammen med ham under hans virke, kan vi, når vi ransager skrifterne, se Jesus og det, han sagde og gjorde. Og når vi efterligner det mønster, bærer vi vidnesbyrd om ham« (»Bliv et af Kristi vidner«, *Liahona*, mar. 2008, s. 60).

Følg op ved at spørge de studerende:

- Hvordan har I set andre bære vidnesbyrd om Jesus Kristus gennem deres handlinger?

- Mens I grunder over den verden, I lever i, skal I besvare spørgsmålet om, hvad vi kan gøre, så vores vidne og vidnesbyrd om Frelseren gør en forskel i andres liv.

Bær vidnesbyrd om, **at vi har et ansvar for at fortælle det til andre, når vi modtager et vidnesbyrd om Jesus Kristus gennem Helligåndens kraft.**

Udfordr de studerende til at leve hver dag på en måde, så de er forberedt på at vidne om Jesus Kristus gennem deres ord og handlinger. Opfordr dem til at komme til klassen og have læst de tildelte læseopgaver og med en villighed til at fortælle om, hvad de har lært, stille spørgsmål og deltage i klassens drøftelser.

De studerendes læsemateriale

- Johannes 20:30-31; 1 Nefi 6:4; 2 Nefi 25:23, 26.
- »Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd«, *Liahona*, apr. 2000, s. 2-3.
- Dieter F. Uchtdorf, »Styrken ved et personligt vidnesbyrd«, *Liahona*, nov. 2006, s. 37-39.

LEKTION 2

Jesus Kristus er midtpunktet i hele menneskets historie

Indledning

Nulevende profeter har i deres vidnesbyrd om Jesu Kristi vigtige rolle i vor himmelske Faders plan sagt: »Vi bærer højtideligt vidnesbyrd om, at hans liv, der spiller en central rolle i menneskets historie, hverken begyndte i Betlehem eller endte på Golgata« (»Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd«, *Liahona*, apr. 2000, s. 2-3). Denne lektion vil

hjælpe studerende med bedre at forstå, at vor himmelske Fader udformede sin frelsesplan i den førjordiske verden, hvor han forudordinerede Jahve, den førjordiske Jesus Kristus, til at blive midtpunktet i den plan. De studerende vil blive opfordret til at gøre Jesus Kristus til midtpunktet i deres jordiske tilværelse.

Baggrundslæsning

- Robert D. Hales, »Handlefrihed: Afgørende for livets plan«, *Liahona*, nov. 2010, s. 24-27.
- Dallin H. Oaks, »Saliggørelsens store plan«, *Stjernen*, jan. 1994, s. 69-72.

Forslag til undervisningen

Alma 12:22-34

Frelsen er midtpunktet i Guds plan

Vis følgende udtalelse af ældste Alexander B. Morrison fra De Halvfjerds, og bed en af de studerende om at læse den højt. Bed klassen om at følge med og finde ud af, hvad vor himmelske Fader præsenterede sine børn for i den førjordiske verden:

»Længe før den jord, som vi nu bor på, blev skabt, tilvejebragte Gud vor Fader ... en plan ... Planen tilvejebragte den fuldendte måde, hvorpå Guds børn kan få udødelighed og opnå det evige liv« (»Life – the Gift Each Is Given«, *Ensign*, dec. 1998, s. 15-16).

- Hvilke velsignelser sagde ældste Morrison, at vi kunne opnå som en del af Guds plan? (Forklar, at udødelighed henviser til opstandelsen – at vi aldrig mere skal dø – og at evigt liv henviser til det liv, som Gud lever).

Bed de studerende om for sig selv at læse Alma 12:25 og se, hvordan Alma henviste til Guds plan og dens oprindelse. Lad dem fortælle, hvad de har fundet frem til. (Alma underviste i, at Guds »forløsningsplan« blev lagt »fra verdens grundlæggelse«. Når de studerende har svaret, kan du påpege, at Guds plan har andre navne som »den store skabers barmhjertige plan« (2 Ne 9:6); »frelsesplanen« (Alma 24:14); »den evige Guds store plan« (Alma 34:9); »den store plan for lykke« (Alma 42:8) og »en evigtvarende pagt« (L&P 22:1; 45:9; 66:2)).

Bed derpå de studerende om parvis at læse Alma 12:22-32 og se efter årsager til, at Guds plan kaldes forløsningsplanen. Efter en passende tid beder du nogle af de studerende om at fortælle klassen deres svar. Hjælp de studerende til at opnå en større forståelse af disse vers ved at spørge:

- Hvordan ville vores evige fremtid se ud ifølge Almas belæring, hvis vi ikke havde forløsningsplanen? (Uden en forløsningsplan ville der ikke være nogen opstandelse af de døde eller forløsning fra synd, som ville efterlade mennesket fortabt og faldent og i en tilstand af uendelig fysisk og åndelig død (se også 2 Ne 9:6-13)).
- Hvorfor var det vigtigt, at der blev tilvejebragt en måde, hvorpå vi kunne overvinde disse betingelser?

Bed en studerende om at læse Alma 12:33-34 højt. Bed klassen om at følge med og se, hvad Gud gjorde for at forløse sine børn. Hjælp de studerende med at fremsige en læresætning eller et princip, som fremgår i disse vers, ved at spørge:

- Hvordan vil I opsummere det, Jesus har tilvejebragt gennem Guds plan? (Svarene bør omfatte følgende: **Hvis vi omvender os og ikke forhælder vores hjerte, vil vi blive vist barmhjertighed og få syndsforladelse gennem Guds enbårne Søn. Kun gennem Jesus Kristus kan vi få syndsforladelse og komme ind i vor himmelske Faders nærhed**).

Bær dit vidnesbyrd om, at Jesus Kristus er midtpunktet for Guds plan, og at vejen er banet for os gennem forsoningen, så vi kan modtage udødelighed og evigt liv.

Abraham 3:24-27; 1 Peter 1:19-20

Jesus Kristus var forudordineret som vor Frelser

Bed de studerende om at nærlæse Abraham 3:24-27 og 1 Peter 1:19-20 og se, hvad disse vers fortæller os om Frelserens rolle i Guds plan. Stil dernæst følgende spørgsmål. (*Bemærk:* Ved at stille disse spørgsmål kan du hjælpe de studerende til at lære, hvordan de kan analysere skriftsteder og identificere de læresætninger, der findes deri).

- Hvad menes der med vendingen »den første prøvestand« og »den anden prøvestand« i Abraham 3:26? (»Første prøvestand« henviser til den førjordiske tilværelse, og »den anden prøvestand« henviser til jordelivet).
- Hvem er de tre personer, der nævnes i Abraham 3:27, og hvad gjorde de hver især? (Vor himmelske Fader, Jesus Kristus og Satan. Påpeg, at **vor himmelske Fader forudordinerede sin førstefødte Søn, Jesus Kristus, i den førjordiske verden til at være den centrale figur i sin plan**).

Du bør sikre dig, at de studerende forstår, at Jesus var kendt som Jahve i den førjordiske verden. Spørg dernæst:

- Hvad havde Jahve forpligtet sig til at gøre i jordelivet, da han henvendt til Faderen sagde: »Her er jeg. Send mig«? (Undervise i sit evangelium, etablere sin kirke, lide og dø for vore synder og opstå fra de døde).
- Hvad betød vor himmelske Faders udvælgelse af Jahve som vor Forløser, hvad angår vore fremtidsmuligheder?

Bed de studerende om at læse Moses 4:2 for sig selv og se efter andre vigtige sandheder om vor himmelske Faders udvælgelse af Jahve som vor Frelser og Forløser. Sørg for, at de studerende identificerer følgende sandheder, når de forklarer, hvad de fandt ud af: **Jahve var udvalgt fra begyndelsen. En årsag til, at Jahve blev udvalgt, var, at han søgte at gøre Faderens vilje og give ham al æren.** Bed en studerende om at læse højt fra følgende udtalelse af ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum:

»[Jesus Kristus] var tilsyneladende den eneste, der i det førjordiske råd var ydmyg og villig nok til at blive forudordineret til [at tilvejebringe den uendelige forsoning]« (»Jesu Kristi forsoning«, *Liahona*, mar. 2008, s. 35).

Bed de studerende om at forestille sig, hvordan det måtte have været at være til stede, da vor himmelske Fader fortalte alle sine børn, at hans førstefødte Søn, Jahve, skulle være vor Frelser. Vis så følgende udtalelse af profeten Joseph Smith (1805-1844), og bed en studerende om at læse den højt:

»Ved den første organisering i himlen var vi alle til stede og så Frelseren blive udvalgt og udpeget og frelsesplanen blive udarbejdet, og vi godkendte den« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 207).

- Hvad tror I, vi vidste om Jahve, som ville have fået os til at opretholde hans kaldelse og udnævnelse som vor Frelser og Forløser?

Vis følgende udtalelse af ældste Neal A. Maxwell (1926-2004) fra De Tolv Apostles Kvorum. Giv så de studerende lidt tid til at nedskrive enhver tanke og følelse, som de har om Frelseren, når de grunder over den evigtvarende sandhed, som ældste Maxwell underviste os i:

»Aldrig har nogen med så få ord tilbudt så meget til så mange, som da Jesus sagde: »Her er jeg. Send mig.« (Abr 3:27)« (»Jesus of Nazareth, Savior and King«, *Ensign*, maj 1976, s. 26).

Bed nogle studerende om at fortælle klassen, hvad de har skrevet.

Gør Frelseren til midtpunktet i vores jordiske tilværelse

Henvi igen de studerende til Abraham 3:25, hvor vi lærer, at vor himmelske Fader ønskede, at jordelivet skulle være en prøvelsens tid for at se, om vi ville adlyde hans

befalinger. Vis følgende udtalelse af ældste Robert D. Hales fra De Tolvs Apostles Kvorum. Bed en studerende om at læse udtalelsen højt, mens resten af klassen leder efter et valg, som vi skal træffe som en del af vores prøvestand:

»Tænk på det sådan her: I vores førjordiske tilstand valgte vi at følge Frelseren, Jesus Kristus! Og fordi vi gjorde det, fik vi lov til at komme ned på jorden. Jeg vidner om, at ved at foretage det samme valg om at følge Frelseren nu, mens vi er her på jorden, opnår vi en endnu større velsignelse i evighederne. Men lad det stå helt klart: Vi må fortsat vælge at følge Frelseren. Evigheden står på spil, og en fornuftig brug af vores handlefrihed og vore handlinger er afgørende for, at vi kan få evigt liv« (»Handlefrihed: Afgørende for livets plan«, *Liahona*, nov. 2010, s. 25).

For at hjælpe de studerende med at identificere og forstå et princip eller en sandhed, som ældste Hales har undervist i, skal du stille følgende spørgsmål:

- Hvad lærer I af ældste Hales' udtalelse om vore valg i dette liv? (Når de studerende har svaret, skal du bære vidnesbyrd om, **at vi ved at sætte Frelseren først i vores liv her på jorden vil opnå større velsignelser i evigheden**).
- Hvad tror I, ældste Hales mente med vendingen »evigheden står på spil«?
- Hvad er eksempler på indstillinger og handlinger, der indikerer, om man har valgt at følge Jesus Kristus? (Skriv de studerendes svar på tavlen).

Forklar, at det for de fleste er let at fokusere på Frelseren om søndagen. Men hvordan kan vi gøre ham til en del af vores liv i løbet af ugen? Giv de studerende tid til at grunde over, hvad de i dag har gjort for at fokusere på Frelseren. Bed dem nedskrive noget, de kan gøre i dag for i højere grad at sætte Frelseren først i deres liv. Opfordr dem til i stilhed at forpligte sig overfor vor himmelske Fader til at gøre det.

Afslut lektionen ved at bære vidnesbyrd om de sandheder, som du har undervist om i dag.

De studerendes læsemateriale

- Alma 12:22-34; 34:9; 42:8, 11; Lære og Pagter 22:1; 45:9; 66:2; Abraham 3:24-27; 1 Peter 1:19-20; Moses 4:2.
- Robert D. Hales, »Handlefrihed: Afgørende for livets plan«, *Liahona*, nov. 2010, s. 24-27.

LEKTION 3

Jahve og den førjordiske tjenestegerning

Indledning

Ifølge nutidige profeter forkyndte Jesus Kristus »evigheds sandheder, virkeligheden af vores førjordiske tilværelse, formålet med vores liv på jorden og Guds sønners og døtres muligheder i det kommende liv« (»Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd«, *Liahona*, apr. 2000, s. 2). I denne lektion vil de studerende lære, at deres tro i den førjordiske

tilværelse på, at Jahve (Jesus Kristus) ville tilvejebringe forsoningen, gav dem styrke til at overvinde Satan under krigen i himlen. De studerende vil også se, at Jahve i den førjordiske tilværelse var langt foran alle Guds børn i alle guddommelige egenskaber.

Baggrundslæsning

- Richard G. Scott, »Jesus Kristus, vor Forløser«, *Stjernen*, juli 1997, s. 57-59.
- »The Father and the Son: A Doctrinal Exposition by the First Presidency and the Quorum of the Twelve Apostles«, *Ensign*, apr. 2002, s. 13-18.

Forslag til undervisningen

Johannes' Åbenbaring 12:7-11; Moses 4:3

Jahves rolle i krigen i himlen

Skriv ordet *krig* på tavlen, og bed de studerende om at fortælle, hvilke billeder de tænker på, når de tænker på krig. Bed dem skimme Johannes' Åbenbaring 12:7, 9 og finde den nævnte krig (krigen i himlen). Bed de studerende om at forklare, hvad der skete under den krig.

Vis følgende udtalelse af ældste Bruce R. McConkie (1915-1985) fra De Tolv Apostles Kvorum, og bed en studerende om at læse den højt:

»Hvilken slags krig var krigen i himlen? Den samme slags som er på jorden, den eneste krig som Satan og åndelige væsener kan kæmpe – en krig af ord, af forskellige meninger, ideologier i konflikt med hinanden, en krig mellem sandt og falskt« (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 bd., 1965-1973, 3:518).

Spørg de studerende:

- Hvordan kan krigen i himlen ifølge ældste McConkie sammenlignes med den krig, Satan kæmper mod Guds børn på jorden?

Bed en studerende læse Johannes' Åbenbaring 12:10 højt og en anden studerende læse højt fra Moses 4:3. Du kan eventuelt foreslå, at de studerende krydshenviser disse to skriftsteder ved at skrive *Moses 4:3* i margen i deres skrifter ud for

Johannes' Åbenbaring 12:10 og omvendt. Forklar at »vore brødres anklager« (Åb 12:10) var Satan. Spørg dernæst:

- Hvordan blev Satan ifølge Moses 4:3 nedstyrtet fra den førjordiske verden?

Bed de studerende læse Johannes' Åbenbaring 12:11 for sig selv. Hjælp dem med at udtrykke et princip, som vi lærer om i dette vers, ved at stille følgende spørgsmål:

- Hvordan vil I sammenfatte det, som vers 11 belærer om betydningen af Jesu Kristi forsoning? (De studerende bør finde frem til følgende sandhed: **Da det var sikkert, at Jesus Kristus ville fuldføre forsoningen, var betydningen deraf allerede fastlagt i den førjordiske tilværelse.** Han er derfor omtalt som »Lammet [som] har været slagtet siden verdens grundlæggelse« (Åb 13:8; se også Mosi 4:7; Moses 7:47)).
- Hvordan kan I anvende det, der er optegnet i Johannes' Åbenbaring 12:11, som en hjælp i jeres personlige krig mod Satan i dette liv? (Når de studerende har svaret, skal du skrive følgende princip på tavlen: **Vi kan overvinde Satan ved at stole på Jesus Kristus, som tilvejebragte forsoningen, og ved at bære og være tro mod vores vidnesbyrd.**)

Abraham 3:15-25; Lære og Pagter 138:55-56

Jahve overgår os på alle områder

Fortæl de studerende, at vi i den førjordiske tilværelse blev forberedt til at komme til jorden. Vis følgende udtalelse af profeten Joseph Smith (1805-1844), og bed de studerende om at læse den højt:

»Gud selv, der befandt sig midt mellem ånder og herlighed, fordi han var mere intelligent, fandt det passende at indstifte love, hvorved de øvrige kunne få lov til at bevæge sig fremad som han selv. Det forhold, vi har til Gud, sætter os i en stilling, hvor vi kan vokse i kundskab. Han har magt til at indstifte love til at belære de svagere intelligenser, så de kan blive ophøjet med ham selv« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith, 2007, s. 208*).

Følg op ved at stille følgende spørgsmål:

- Hvad kan vi lære af Joseph Smiths udsagn om vor himmelske Faders ønsker for os? (Vor himmelske Fader ønsker, at vi udvikler os og bliver mere som ham).

Skriv følgende spørgsmål på tavlen, og bed de studerende om at læse Abraham 3:24-25 for at finde svarene:

- *Hvem var den, »som var Gud lig«? (vers 24).*
- *Hvilken rolle havde han?*
- *Hvad sagde han om meningen med jordelivet?*

Efter en passende tid beder du de studerende om at fortælle klassen deres svar. Bed derpå de studerende søge i Lære og Pagter 138:55-56 og finde indsigt i, hvad der blev gjort for at forberede Guds børn til at lykkes i jordelivet. Hjælp de studerende med at anvende dette skriftsted på dem selv ved at spørge:

- Hvordan forberedte vi os ifølge dette vers til at komme til jorden?

Bed de studerende om at grunde et øjeblik over, hvilke egenskaber som Frelseren besad i den førjordiske tilværelse. Bed en studerende læse højt fra Abraham 3:19, 21. Bed klassen om at følge med og finde det, som der stod om Jesus Kristus. Når de studerende svarer, skal du give dem en kopi af følgende udtalelser af ældste Neal A. Maxwell (1912-2004) og Bruce R. McConkie (1915-1985) fra De Tolv Apostles Kvorum. Bed dem læse udtalelserne og markere ord og vendinger, som belærer om Frelseren.

»Hvad angår *intelligens* og *resultater*, overgår Jesus Kristus alle, som har levet i fortiden, nutiden og i fremtiden, både hvad angår *anlæg* og *formåenhed!* (Se Abr 3:19)« (Neal A. Maxwell, »O, Divine Redeemer«, *Ensign*, nov. 1981, s. 8).

»Alle menneskenes ånder udviklede under loven og med handlefriheden særlige anlæg, talenter, evner og kvalifikationer af enhver art, slags og grad, mens de endnu var i Faderens nærhed. I løbet af det lange liv, vi levede der, opstod en uendelig række talenter og evner ...

Herren beseglede os med handlefrihed, han gav os love, der ville gøre os i stand til at udvikle os og blive mere som ham, og han vejledte og formanede os til at søge vejen, som leder til herlighed og ophøjelse. Han var selv indbegrebet og personliggørelsen af alt, hvad der var godt. Enhver ønskværdig karakteristik og egenskab lå i ham i dets evige fylde. Alle hans lydige børn begyndte at blive som ham på den ene eller anden måde. Der eksisterede en stor variation og former for talent og evner iblandt os, mens vi befandt os der, ligesom det er tilfældet iblandt os her. Nogle udviklede sig på en måde, mens andre gjorde det på andre områder. Den førstefødte overgik os alle på samtlige områder« (Bruce R. McConkie, *The Mortal Messiah*, 4 bd., 1979-1981, 1:23).

Følg op ved at spørge de studerende om, hvad de lagde specielt mærke til i disse udtalelser. Hvis det er nødvendigt, kan du spørge:

- Hvad lærer I af disse to apostle om Jahves unikke evner i den førjordiske tilværelse? (De studerende bør forstå, at **Jahve i den førjordiske tilværelse overgik de samlede evner og formåenhed af alle vor himmelske Faders børn**).

Giv de studerende nogle minutter til at grunde over Frelserens førjordiske tjenestegerning og nedskrive de tanker og følelser, som de sidder inde med. Bed flere af dem fortælle klassen, hvad de har skrevet. Afslut lektionen ved at opfordre de studerende til at grunde over, hvordan kendskab til Frelserens førjordiske

tjenestegering og unikke egenskaber kan hjælpe dem til at have større kærlighed og tro på ham.

De studerendes læsemateriale

- Johannes' Åbenbaring 12:7-11; Abraham 3:15-25; Lære og Pagter 138:55-56.
- Richard G. Scott, »Jesus Kristus, vor Forløser«, *Stjernen*, juli 1997, s. 57-59.

LEKTION 4

Jahve skabte jorden

Indledning

I »Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd« står der:
»Under sin Faders ledelse skabte [Jesus Kristus] jorden. »Alt blev til ved ham, og uden ham blev intet til af det, som er« (Joh 1:3)« (*Liahona*, apr. 2000, s. 2). I takt med at de

studerende kommer til at forstå de evige formål med jordens skabelse, kan de leve med større beslutsomhed om at opfylde formålet med deres egen skabelse.

Baggrundslæsning

- Russell M. Nelson, »Skabelsen«, *Liahona*, juli 2000, s. 102-105.

Forslag til undervisningen

1 Mosebog 1:1; Johannes 1:1-3; Hebræerne 1:1-2; Jakob 4:9; Lære og Pagter 38:1-3; 76:22-24; 104:14-17; Moses 1:30-33; 2:1

Jahve skabte jorden

Vis en ting, som en anden har lavet til dig (eksempelvis en gave). Fortæl klassen om dine følelser for denne ting og personen, som lavede den. Spørg dernæst:

- Hvornår har I fået noget, som en anden har lavet? Hvad følte I for den person, som lavede det?

Bed de studerende om at sammenligne 1 Mosebog 1:1; Johannes 1:1-3; Efeserne 3:9; Hebræerne 1:1-2 og Moses 2:1. Bed de studerende om på tavlen at opremse de ligheder og forskelle, som de opdager i disse vers. (*Bemærk:* Når de studerende lærer at sammenligne og finde forskelle i skriftsteder, fremgår læresætninger og principper tydeligere). Spørg dernæst:

- Hvem skabte ifølge disse skriftsteder jorden? (Påpeg, at **Jahve skabte jorden under Faderens vejledning**, eller som ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum sagde: »Hele skabelsen var planlagt af [vor himmelske Fader]« (»Skabelsen«, *Liahona*, juli 2000, s. 102).

Giv de studerende tid til at læse og sammenligne Lære og Pagter 76:22-24; 104:14-17 og Moses 1:30-33 for sig selv, mens de ser efter, hvad Jahve også skabte. Hvis det er nødvendigt, kan du pointere, at han skabte utallige verdener og at »jorden er fuld, og der er nok og mere til« (L&P 104:17). Hjælp de studerende med at analysere denne vending ved at spørge:

- Hvad siger denne vending om, hvad Frelseren skulle vide, da han skabte jorden? (Han skulle vide, hvor mange mennesker der skulle bo på jorden, og hvilke behov de ville have i løbet af forskellige perioder i historien).

Forklar de studerende, at det er en ting at vide, *hvem* der skabte jorden, men en anden ting at vide *med hvilken kraft*, jorden blev skabt. Bed de studerende sammenligne og krydshenvisse Mormon 9:16-17; Lære og Pagter 38:1-3 og Jakob 4:9 og se, *hvordan* jorden blev skabt. Bed de studerende om med egne ord at forklare betydningen af disse skriftsteder. Vis derefter følgende udtalelse:

»Jesus Kristus skabte denne verden og alt, hvad der er i den. Han skabte også mange andre verdener. Det gjorde han gennem præstedømmets kraft under ledelse af vor himmelske Fader«
(*Evangeliske principper*, 2009, s. 23).

Fremhæv, at skrifterne faktisk giver meget få detaljer om jordens skabelse, selv om vi bliver lovet, at disse detaljer en dag vil blive åbenbaret (se L&P 101:32-34). Der er mange flere informationer i skrifterne om formålet med skabelsen.

Drøft følgende spørgsmål i klassen:

- Hvad belærer Guds skaberværk om Frelseren, hans præstedømme og hans status i den førjordiske verden, når I betragter verden omkring jer?
- Hvilken betydning har disse sandheder på jeres følelser for og vidnesbyrd om Jesus Kristus?
- Hvordan påvirker en forståelse af disse sandheder jeres følelser for jorden?

Inden I fortsætter, skal du pointere for de studerende, at det var Frelseren, som skabte jorden, men at vor himmelske Fader er far til vores ånd og skabte Adam og Evas fysiske legemer.

1 Nefi 17:36; 2 Nefi 2:23-25; Lære og Pagter 49:16-17; Moses 1:27-33, 39

Formålet med jordens skabelse

Del de studerende op parvis og bed dem læse Moses 1:27-33, 39; 1 Nefi 17:36 og Lære og Pagter 49:16-17. Du kan foreslå, at de markerer ord og vendinger i disse vers, som hjælper dem med at formulere et svar på dette spørgsmål: »Hvordan ville du forklare en ven *formålet* med jordens skabelse? Lad nogle få par dele deres svar med klassen. De studerende bør forstå, at **Jahve skabte jorden for at skabe et sted, hvor Guds børn kunne leve og udvikle sig hen imod evigt liv.** Spørg:

- Hvad betyder vendingen »et mål af mennesker« i Lære og Pagter 49:17? (Hvis det er nødvendigt, så se kommentaren til L&P 49:16-17 i *Lære og Pagter – Elevens hæfte, Kirkens Uddannelsessystem*, 2002, s. 101).

Bed de studerende læse 2 Nefi 2:18-25 for sig selv og spørg derpå:

- Hvordan ville forholdene i Edens have forhindret Adam og Eva i at have fremgang i vor himmelske Faders frelsesplan?
- Hvordan tilvejebragte Adam opfyldelsen af jordens formål med dens skabelse? (Det betød, at Adam og Eva kunne få børn).
- Hvordan kan konsekvensen af faldet, som beskrevet i vers 23, hjælpe os til at have fremgang i vor himmelske Faders plan?

Giv hver af de studerende en kopi af følgende udtalelser af ældste Bruce R. McConkie (1915-1985) fra De Tolv Apostles Kvorum og søster Julie B. Beck, tidligere hovedpræsident i Hjælpeforeningen. Giv de studerende tid nok til at læse disse udtalelser og grunde over skaberværkets rolle i Guds plan for hans børns frelse.

»Og lige så sikkert det er, at frelsen kan finde sted på grund af forsoningen, således vil frelsen også finde sted på grund af faldet ...

Tænk også på, at det var muligt at falde, fordi en uendelig Skaber fremstillede jorden og mennesket og alle former for liv, således at de kunne falde ... Alle ting var skabt således, at det kunne falde eller forandre sig og derved indføre en sådan eksistens, som var nødvendig for at iværksætte alle afskygninger i

Faderens evige plan for frelse.

Begyndelsen til den timelige skabelse af alle ting var guddommelig i sin natur. På Edens havs tid levede alle livsformer på et højere plan, som var anderledes, end det er nu. Faldet, som fandt sted, anbragte dem på et lavere stade, hvor de så kunne begynde deres fremgang. Døden og forplantningsevnen skulle også indføres i verden« (Bruce R. McConkie, »Kristus og skabelsen«, *Den danske Stjerne*, sep. 1983, s. 25).

© Busath.com

»I Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige har vi en teologi om familien, som bygger på skabelsen, faldet og forsoningen. Skabelsen af jorden gav os et sted, hvor familier kan leve. Gud skabte en mand og en kvinde, som udgør de to vigtigste halvdele af en familie. Det var en del af vor himmelske Faders plan, at Adam og Eva skulle besegles til hinanden og danne en evig familie.

Faldet gjorde det muligt for familien at vokse. Adam og Eva var familieledere, som valgte at opnå jordisk erfaring. Faldet gjorde det muligt for dem at få sønner

og døtre.

Forsoningen gør det muligt at blive beseglet som en evig familie. Den gør det muligt for familier at opnå evig vækst og fuldkommenhed. Lyksalighedens plan, der også kaldes frelsesplanen, var en plan for familier. Den opvoksende generation skal vide, at hovedpillerne i vores teologi hviler på familien« (Julie B. Beck, »Forkyndelse af familiedoktrinen«, *Liahona*, mar. 2011, s. 32).

- Hvordan hjælper disse udtalelser jer med at forstå den afgørende rolle, som skabelsen spiller i hele Guds frelsesplan for hans børn?
- Hvorfor er det vigtigt at forstå, at jorden blev skabt for at hjælpe enkeltpersoner og familier med at opnå ophøjelse? (Mens de studerende svarer, skriver du følgende princip på tavlen: **Når vi forstår meningen med jordens skabelse, kan vi udvikle et større ønske om at opfylde formålet med vores skabelse**).

Forklar de studerende, at præstedømmets beseglingsnøgler gør det muligt for ægtemænd og hustruer, forældre og børn at være sammen efter døden. Uden beseglingsmagten, som blev gengivet af profeten Elias, kunne Guds børn ikke modtage alle ophøjelsens velsignelser, og formålet med jordens skabelse ville ikke blive opfyldt, eller som der står i Lære og Pagter: »Ville hele jorden blive lagt fuldstændig øde« (L&P 2:3; se også Mal 4:6).

Afslut lektionen med at bære vidnesbyrd om disse vigtige sandheder: (1) Jahve skabte jorden under Faderens vejledning, (2) han skabte jorden for at tilvejebringe et sted, hvor Guds børn kunne leve og udvikle sig hen imod evigt liv og (3) vi kan udvikle et større ønske om at opfylde formålet med vores skabelse, når vi begynder at forstå formålet med jordens skabelse.

Opfordr de studerende til at grunde over, hvad de kan gøre for at udtrykke deres taknemlighed for Jesu Kristi skaberværk. Opfordr de studerende til at handle på enhver åndelig tilskyndelse, som de har følt under lektionen.

De studerendes læsemateriale

- 1 Mosebog 1:1; Johannes 1:1-3; Hebræerne 1:1-2; Moses 2:1; Mormon 9:16-17; Lære og Pagter 38:1-3; 76:22-24; 104:14-17; Jakob 4:9; Lære og Pagter 101:32-34; Moses 1:27-33, 39; 1 Nefi 17:36; Lære og Pagter 49:16-17.
- Russell M. Nelson, »Skabelsen«, *Liahona*, juli 2000, s. 102-105.

LEKTION 5

Jesus Kristus var Jahve i Det Gamle Testamente

Indledning

Mens de vidnede om Frelseren Jesus Kristus, har nutidige profeter erklæret: »Han var Det Gamle Testaments store Jahve« (»Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd«, *Liahona*, Apr. 2000, s. 2). Jesus Kristus etablerede som Jahve

vor himmelske Faders evigtvarende evangelium på jorden i alle uddelinger for at indsamle alle Guds fortabte børn. Vores tro på Jesus Kristus kan blive styrket, når vi anerkender hans evige natur og det evigtvarende evangelium.

Baggrundslæsning

- Russell M. Nelson, »Pagter«, *Liahona*, nov. 2011, s. 86-89.
- »Abrahams pagt«, *Den Kostelige Perle – Elevens hæfte* CES-hæfte, 2002, s. 93-98.
- »Uddybning A: Hvem er det Det Gamle Testaments Gud?«, *Det Gamle Testamente – Elevens hæfte: 1. Mosebog – 2 Samuel*, Kirkens Uddannelsessystem, 1987, s. 43-46.

Forslag til undervisningen

2 Mosebog 3:11-14; 6:2-3; Johannes 8:52-53, 56-59; 18:5, 8; 3 Nefi 15:5; Abraham 1:16; 2:8

Jesus Kristus var Jahve i Det Gamle Testamente

Bed de studerende om at fortælle om de navne og titler på Frelseren, som de er bekendt med. Skriv deres svar på tavlen. Fortæl de studerende, at de i dag skal drøfte et vigtigt navn eller en titel, som Jesus var kendt under forud for sin jordiske tjenestegering. Bed dem læse Johannes 8:52-53, 56-59 for sig selv. Spørg dernæst:

- Hvilke spørgsmål stillede jøderne til Frelseren?
- Hvad tror I, Jesus mente med sit svar: »Jeg er, før Abraham blev født.« (vers 58).

Som hjælp til de studerendes fortolkning af vendingen »jeg er« skal du opdele de studerende i par og bede dem læse 2 Mosebog 3:11-14; 6:2-3, mens de leder efter, hvordan Det Gamle Testaments Gud identificerede sig. Stil følgende spørgsmål, når de haft tid nok:

- Hvilke navne anvendte Det Gamle Testaments Gud i disse vers for at identificere sig? (Påpeg, at Joseph Smiths engelske oversættelse af 2 Mosebog 6:3 lyder: »I am the Lord God Almighty; the Lord JEHOVAH (Jeg er Herren den almægtige Gud, Herren JAHVE). »And was not my name known unto them?« (Og var mit navn ikke kendt for dem? Se også Abr 1:16).
- Hvordan tydeliggør disse vers vigtigheden af Jesu Kristi udtalelse: »Jeg er, før Abraham blev født«? (De studerende bør forstå, at **Jesus Kristus var Jahve, Det Gamle Testaments Gud og den store JEG ER**).

Vis følgende udtalelser:

»Der findes ingen mere tydelig og ligefrem bekræftelse på Frelserens guddommelighed end denne: ›Jeg er, før Abraham blev født.‹ Altså, ›Jeg er Gud den almægtige, den store JEG ER. Jeg er, fordi jeg er, den evige. Jeg er jeres fædres Gud. DEN STORE JEG ER« (Bruce R. McConkie, *Doctrinal New Testament Commentary*, 3 bd., 1965-1973, 1:464).

Jahve er »Israels Guds pagtsnavn eller egennavn. Det betegner den evige« (Guide til Skrifterne, »Jahve«).

- Hvorfor er det vigtigt at vide, at Jesus Kristus var Det Gamle Testaments Jahve? (Svarene bør omfatte følgende sandhed: **Gud har altid forrettet sit evangelium gennem sin Søn, Jesus Kristus**. Se også 3 Ne 15:5, der beskriver Frelserens belæring om, at det var ham, som gav loven).

Du kan bede en studerende om at læse følgende udtalelse højt fra præsident Joseph Fielding Smith (1876-1972):

»Siden faldet er al åbenbaring kommet gennem Jesus Kristus, som er Det Gamle Testaments Jahve ... Faderen har aldrig talt direkte og personligt med mennesker siden faldet, og han har aldrig vist sig, undtagen når det har været for at præsentere og bære vidnesbyrd om Sønnen« (*Lærdomme om frelse*, saml. Bruce R. McConkie, 3 bd., 1977-1980, 1:33).

- Hvordan er kundskab om, at Jahve eller Jesus Kristus er uforanderlig, en hjælp for jer til at have tro på ham? (Svarene kan omfatte, at **kundskaben om, at Jesus Kristus er uforanderlig, hjælper os til at have tro på, at han vil holde sine løfter til os, ligesom han gjorde det for sit folk i skrifterne fordum**).

Påpeg, at navnet *Jahve* kort efter Bibelens tilblivelse på hebraisk blev anset som værende så helligt, at man ikke udtalte det. I nutidens jødedom er navnet udskiftet med ordet *Adonai*, hvilket betyder »Herre«.

1 Mosebog 13:14-16; 17:1-9; Moses 6:51-52, 64-66; Abraham 1:18-19; 2:8-11

Jahve etablerede det evigtvarende evangelium fordum

Mens de studerende stadigvæk sidder i par, skal du bede dem læse Moses 6:51-52, 64-66 og finde det, Jahve sagde til Adam. Fortæl dem, at Jahve i vers 51-52 talte på vegne af Faderen. Spørg dernæst:

- Hvad bemærkede I ved det evangelium, som Adam blev undervist i? (Det er det samme evangelium, som vi lærer om i dag). (Se 2 Ne 31:10-16 for et eksempel på, at der blev undervist i det samme evangelium på det amerikanske kontinent). Overvej at fremhæve denne sandhed ved at skrive følgende udtalelse på tavlen: **Jesu Kristi evangelium er evigtvarende og uforanderligt i alle evangeliets uddelinger**).

Fortæl de studerende, at Jahve i senere uddelinger fornyede sit evigtvarende evangelium gennem en pagt med Abraham, også kendt som Abrahams pagt. Del klassen i to. Bed den ene halvdel om at læse 1 Mosebog 13:14-16; 17:2-8; Abraham 1:18-19; 2:8-11 og udarbejde en liste med Herrens løfter til Abraham. Bed den anden halvdel om at læse 1 Mosebog 17:1-5, 9; Abraham 1:19; 2:8-11 og udarbejde en liste med det, Abraham skulle gøre for at modtage de lovede velsignelser. (*Bemærk:* Når de studerende lærer at finde lister i skrifterne, vil de være bedre i stand til at opdage vigtige pointer i skrifterne, som skribenten ønskede at fremhæve).

Mens de studerende læser, skal du skrive følgende skema på tavlen, hvor du giver plads til deres svar:

<i>Abrahams pagt</i>	
<i>Løfter givet til Abraham</i>	<i>Abrahams ansvar</i>

Efter passende tid skal du bede nogle studerende fra hver gruppe om at gå op til tavlen og skrive, hvad de fandt ud af under overskrifterne. Overvej at opsummere Abrahams pagt ved at vise og bede en studerende læse højt fra følgende udtalelse:

»Abraham antog evangeliet og blev ordineret til det højere præstedømme (L&P 84:14; Abr 2:11), og han indgik celestiale ægteskab, som er ophøjelsens pagt (L&P 131:1-4; 132:19, 29). Abraham fik et løfte om, at alle de velsignelser, der er forbundet med disse pagter, ville blive tilbudt hans jordiske efterkommere (L&P 132:29–31; Abr 2:6-11). Tilsammen kaldes disse pagter og løfter for »den abrahamske pagt«. Gengivelsen af denne pagt var gengivelsen af evangeliet i de sidste dage, for gennem det bliver alle jordens folkeslag velsignet (Gal. 3:8-9, 29; L&P 110:12; 124:58; Abr 2:10-11)« (Guide til Skrifterne, »Abrahamske pagt«; scriptures.lds.org).

Læg fra starten vægt på, at Faderen indgik pagt med sine børn om at blive indsamlet gennem sandhed, ordinancer og velsignelserne ved det evigtvarende evangelium. Gengivelsen af evangeliet omfatter gengivelsen af den abrahamske pagt. Den abrahamske pagt er en vigtig del af den nye og evigtvarende pagt, som er Jesu Kristi evangeliums fylde. Spørg de studerende:

- Hvordan påvirker det den måde, I lever jeres liv, når I ved, at vi er efterkommere af Abraham og arvinger til alt, hvad Gud har lovet til dem, der følger ham?
- Hvordan styrkes familien og påvirkes vi i de beslutninger, som vi træffer, når Abrahams løfter står til vores rådighed?

Bed de studerende fortælle om måder, hvorpå de kan sikre sig selv og deres familie de lovede velsignelser ved denne pagt i fortid, nutid og fremtid.

Josva 24:3-13; 1 Nefi 17:23-32**Jahve velsigner og leder Israel fordum**

Fortæl de studerende, at Jahve som en del af den abrahamske pagt lovede evangeliets velsignelser til Abrahams efterkommere og til dem, som fulgte ham. Bed den ene halvdel af klassen om at læse Joshva 24:3-13 og den anden halvdel om at læse 1 Nefi 17:23-32. Bed de studerende om at finde ord eller vendinger, som belærer om, hvad Jahve gjorde for Israel fordum. Foreslå eventuelt de studerende at markere det, de finder. Bed efter tid nok de studerende om at dele det, de har lært. Omskriv de studerendes svar på tavlen. For at forstå, hvorfor Jahve gjorde nogle af de ting, han gjorde, skal du bede en studerende om at læse højt fra 2 Mosebog 6:2-6. Spørg derpå klassen:

- Hvilken begrundelse gav Jahve for at gøre mange af de ting, I læser om i Josva og 1 Nefi?
- Hvad fortæller det jer om de løfter, som Herren har givet jer? (Når de studerende svarer, skriver du følgende princip på tavlen: **Hvis vi er trofaste, vil Herren opfylde de løfter, som han har givet os**).

Få en studerende til at læse følgende udtalelse af præsident Dieter F. Uchtdorf højt:

»Fordi Gud har været trofast og har holdt sine løfter tidligere, kan vi nu og i fremtiden have håb om og tillid til, at Gud holder sine løfter til os. I tider med trængsler kan vi holde fast i håbet om, at alting virke[r] sammen til gavn for [os]« [L&P 90:24]« (»Håbets uendelige kraft«, *Liahona*, nov. 2008, s. 23).

- Hvordan kan kundskab om Jahves handlinger fordum hjælpe os gennem trængsler?
- Hvad gjorde han for Israel fordum, som han også vil gøre for jer?

Bær vidnesbyrd om, at Jesus Kristus i alle uddelinger har velsignet Guds børn med det evigtvarende evangelium. Ligesom pagtsfolket fordum modtog de lovede velsignelser fra Herren, kan vi modtage dem, såfremt vi er lydige.

De studerendes læsemateriale

- Johannes 8:51-59; 18:5, 8; 2 Mosebog 3:11-14; 6:2-3; 3 Nefi 15:5; Moses 6:51-52, 64-66; 1 Mosebog 17:1-9; Abraham 1:18-19; 2:8-11.
- »Uddybning A: Hvem er Det Gamle Testaments Gud?«, *Det Gamle Testamente – Elevens hæfte: 1. Mosebog – 2 Samuel*, Kirkens Uddannelsessystem, 1987, s. 43-46.

LEKTION 6

Sindbilleder, skygger og symboler på Jesus Kristus

Indledning

Nutidige profeter har erklæret, at Jesus Kristus »indstiftede nadveren som en påmindelse om sit store sonoffer« (»Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd«, *Liahona*, apr. 2000, s. 2). Ud over nadverordinancen fortæller skrifterne os om mange begivenheder, omstændigheder, ting og mennesker,

som skulle vejlede og minde os om Jesu Kristi mission og tjenestegerning. Denne lektion vil hjælpe de studerende til at grunde over nogle af disse sindbilleder, skygger og symboler fra skriften, der peger mod Frelseren.

Baggrundslæsning

- Russell M. Nelson, »I dette hellige land«, *Stjernen*, feb. 1991, s. 10-19.
- Uddybning C: Symbolik og typologi i Det Gamle Testamente«, *Det Gamle Testamente – Elevens hæfte: 1. Mosebog – 2 Samuel*, Kirkens Uddannelsessystem, 1987, s. 107-111.

Forslag til undervisningen

2 Nefi 11:4; Moses 6:63

Symboler på Kristus i skriften

Vis billeder af kendte tegn og symboler som:

Når de studerende har forklaret betydningen af hvert skilt, skal du bede dem give eksempler på andre letgenkendelige skilte eller symboler.

Del de studerende op parvis. Bed hvert par om at læse og sammenligne 2 Nefi 11:4 og Moses 6:63. Bed dem om at drøfte, hvad disse vers har til fælles, og hvad de siger om Jesus Kristus og formålet med Guds skaberværk. Når parrene har drøftet det, spørger du klassen:

- Hvordan vil I formulere en vigtig sandhed fra disse vers i skriften? (De studerende bør finde frem til følgende sandhed: **Alt blev skabt for at vidne om Jesus Kristus**).
- Hvad er eksempler på ting, som »Gud har givet«, som er »sindbilleder på« (2 Ne 11:4) eller symboliserer Jesus Kristus?

Fortæl de studerende, at alle skrifter indeholder sindbilleder, skygger, symboler og billeder på Jesus Kristus. Forklar, at sindbilleder, skygger, symboler og billeder repræsenterer en større virkelighed. Eksempelvis beskrev

Liahona Mormons Bog som et eksempel på Kristi ord. I denne del af lektionen skal vi fokusere på sindbilleder og billeder, der findes i Det Gamle Testamente. Mange af disse billeder kommer i form af mennesker, ting, begivenheder og omstændigheder (det kan være en hjælp at skrive disse kategorier på tavlen). Skriv den følgende liste med skriftstedshenvisninger på tavlen, eller giv den til studerende på et uddelingsark:

Sindbilleder, skygger og symboler på Jesus Kristus

Sindbilleder, skygger og symboler på Jesus Kristus i Det Gamle Testamente	Opfyldt, mens Kristus levede på jorden
1 Mosebog 22:1-14	Johannes 3:16; 19:16-18; Jakob 4:4-5
2 Mosebog 3:7-8, 10-12	Matthæus 1:21; 2 Nefi 6:17
2 Mosebog 12:3, 5-7, 13-14, 46.	Johannes 1:29; 19:14, 31-36; 1 Peter 1:18-19
2 Mosebog 16:14-15, 18	Johannes 6:5-10, 48-51
3 Mosebog 8:15, 30; 17:11	Hebræerne 9:22; 13:12
3 Mosebog 16:2-6, 17	Hebræerne 9:6-12; 10:11-12
3 Mosebog 22:19-22	Hebræerne 9:14; Lære og Pagter 20:22
4 Mosebog 21:4-9	Johannes 3:14-15; Helaman 8:13-15
Jonas 1:17; 2:10	Matthæus 12:38-40

Bed en eller flere studerende om at læse hver deres skriftsted og forberede sig på at forklare Det Gamle Testaments symbolik, og hvordan det er et sindbillede på Jesus Kristus. Bed de studerende om at fortælle om det, de har fundet frem til, når de har haft tid nok.

Hvis der er tid, kan du overveje at drøfte nogle af symbolerne på Kristus, som ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum nævner i artiklen »I dette hellige land« (Stjernen, feb. 1991, s. 10-19).

Drøft som klasse følgende spørgsmål:

- Hvorfor mener I, at alle ting er skabt som en repræsentation af eller symbol på Frelseren?
- Hvad er værdien i altid at søge efter at forstå, hvordan alle ting vidner om Jesus Kristus? (Sørg for, at de studerende finder frem til følgende princip: **Vi kan lære mere om Jesus Kristus, når vi forstår de sindbilleder, skygger og symboler, der vidner om ham**).
- Hvordan kan noget, der symboliserer Frelseren, styrke vores tro på ham?
- Hvad kan I gøre for at genkende Kristus i de symboler, vi har fået?

2 Nefi 11:2-6

Symboler og billeder på Kristus i evangeliske pagter og ordinancer

Forklar, at denne del af lektionen vil fokusere på et andet aspekt af Jesu Kristi evangelium, som indeholder symboler og billeder på Kristus. Bed de studerende om at læse 2 Nefi 11:2-6 og lede efter det, som Nefi frydede sig ved. Du kan opfordre dem til at markere det, som de finder.

- Hvad frydede Nefi sig over?

Gør opmærksom på vendingen »Herrens pagter« i vers 5. Forklar, at pagter og ordinancer er vigtige elementer i Jesu Kristi evige evangelium. Der er mange elementer af pagter og ordinancer, som er symbolske, og som belærer os om og leder os til Jesus Kristus. Vis følgende udtalelse af ældste Bruce R. McConkie (1915-1985) fra De Tolv Apostles Kvorum, og bed en studerende om at læse den højt:

»Enhver guddommelig ordinance eller handling af Gud, ethvert offer, symbol eller lighed, alt hvad Gud har givet til mennesket, var ordineret og givet på en sådan måde, at det vidner om hans Søn, og cementerer de troendes overbevisning om ham og den forsoning, som han var forudordineret til at udføre« (*The Promised Messiah: The First Coming of Christ*, 1978, s. 28).

- Hvilken læresætning eller princip bliver vi belært om i denne udtalelse? (Et muligt svar er, at **vi vil finde symboler på Kristus i evangeliets ordinancer, hvis vi ser efter dem.**)
- Hvordan kan denne viden være en hjælp, når vi deltager i evangeliske ordinancer?

Bed de studerende om at læse Romerne 6:3-6 og 3 Nefi 18:7, 11 for sig selv, mens de ser efter symboler, der henviser til Frelseren. Spørg dernæst:

- På hvilke måder belærer evangeliske pagter og ordinancer os om Frelseren og hjælper os til at erindre ham?

Stil spørgsmål som de følgende for at hjælpe de studerende med at føle sandheden og vigtigheden af at genkende sindbilleder og symboler på Kristus:

- Hvad er et symbol på Kristus, som har stor betydning for jer?
- Hvordan sikrer I, at I bemærker dette symbol?
- Hvordan har det været en velsignelse i jeres liv at se dette symbol på Kristus?

Bed de studerende om at anvende principperne fra dagens lektion ved at nedskrive, hvordan de kan blive bedre til at genkende sindbilleder, skygger og symboler på Frelseren i skriften, i evangeliets ordinancer og i deres eget liv. Opfordr dem til at vælge en dag i den nære fremtid, hvor de bevidst ser efter billeder, ting eller begivenheder, som minder dem om Frelseren. Opfordr dem til at føre en liste over det, de finder, og dele denne liste med et familiemedlem, en ven eller med andre via de sociale medier.

De studerendes læsemateriale

- 2 Nefi 11:2-6; Moses 6:63.
- Russell M. Nelson, »I dette hellige land«, *Stjernen*, feb. 1991, s. 10-19.

LEKTION 7

Jesus Kristus – Guds enbårne Søn i kødet

Indledning

Fordum var nyheden om Frelserens fødsel en glædelig begivenhed, som blev forkyndt af mange – Gud havde sendt sin Søn for at frelse verden. I »Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd« står der, at Jesus »var Faderens

Førstefødte, den enbårne Søn i kødet, verdens Forløser« (*Liahona*, apr. 2000, s. 3). I denne lektion skal de studerende finde ud af, hvorfor det var af største betydning, at Jesus blev født af en dødelig mor og en udødelig far.

Baggrundslæsning

- Robert E. Wells, »Vores budskab til verden«, *Stjernen*, jan. 1996, s. 65-66.

Forslag til undervisningen

Matthæus 1:18-24; Lukas 1:26-35; Alma 3:7-8

»Faderens enbårne Søn«

Indled lektionen med at vise videoen »The Nativity« (Jesu fødsel) (2:59). (Download og gennemse videoen inden lektionen).

Efter videoen spørger du:

- Hvilke dele af Frelserens fødsel synes I er vigtige og hvorfor?

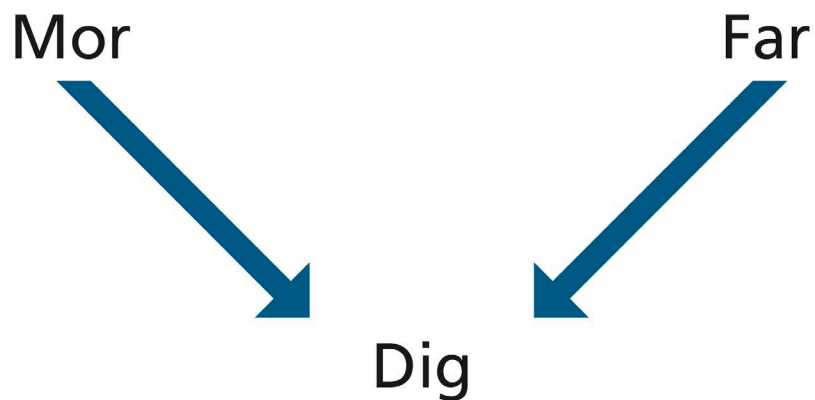
Fortæl de studerende, at de i denne lektion vil drøfte et aspekt af Jesu Kristi fødsel, som er afgørende for vores forståelse af Frelserens evne til at udfylde hans rolle i Faderens plan.

Bed en studerende om at læse Matthæus 1:18-19 højt, og bed klassen om at visualisere den situation, som disse vers beskriver. (*Bemærk:* Visualisering er en skriftstudiemetode, som kan hjælpe med at gøre beretninger i skriften mere levende og virkelig). Spørg derefter de studerende, hvordan de ville have det, hvis de fandt dem selv i en situation, der minder om Josefs. Bed de studerende om at læse Matthæus 1:20-24 for sig selv og finde ud af, hvorfor Josef besluttede sig for ikke at lade sig »skille ... fra [Maria] i al stilhed« (vers 19), som betyder, at man privat ophæver trolovelsen. (*Bemærk:* Når I definerer svære ord og vendinger, hjælper det de studerende til at forstå skriften. For disse vers kan du anvende følgende forklaringer: (1) Navnet *Jesus* (*Yeshua* på aramæisk) betyder »Jahve er vores frelse« eller »Jahve frelser«; (2) det skriftsted, som der i Matt 1:22-23 er henvist til, er Es 7:14 og (3) navnet *Immanuel* betyder »Gud med os«).

Bed en studerende om at læse Lukas 1:26-30 højt. Bed klassen om at følge med og finde det, som vi får at vide om Maria. Bed de studerende om at gengive, hvad de har fundet ud af. Bed derefter en studerende om at læse Lukas 1:31-35 højt, mens klassen følger med. Spørg:

- Hvordan bekræfter disse vers, hvem Jesu far er?

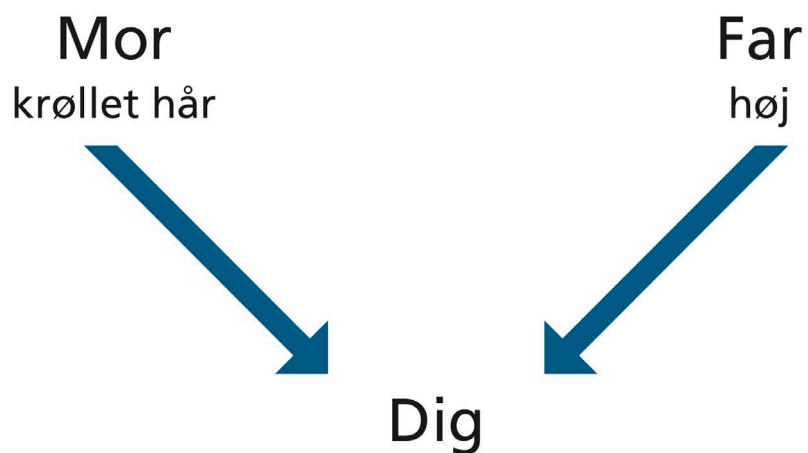
Tegn følgende diagram på tavlen:

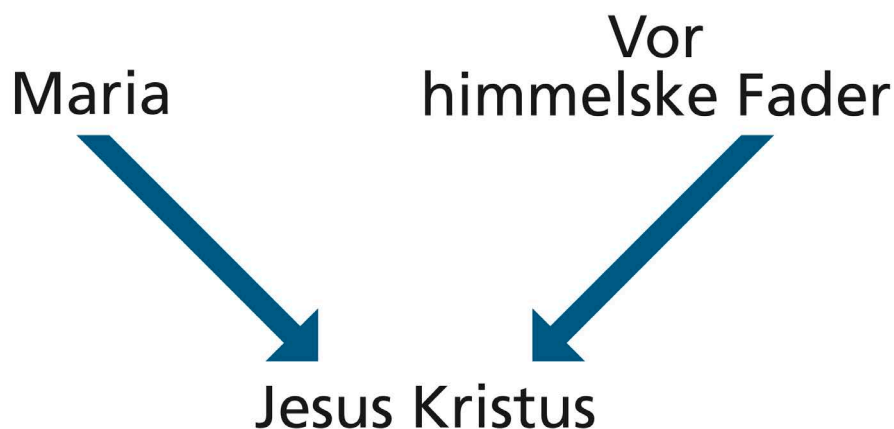
Stil et medlem af klassen følgende spørgsmål:

- Hvad er et fysisk kendetegn, som du har fra din far? Hvad er et fysisk kendetegn, som du har fra din mor?

Føj den studerendes svar til diagrammet på tavlen (se det medfølgende eksempel):

Slet det tidligere diagram og tegn følgende på tavlen:

Vis følgende udtalelse af ældste James E. Talmage fra De Tolv Apostles Kvorum, og bed en studerende om at læse den højt:

»Det barn, som skulle fødes af Maria, var avlet af Elohim, den evige Fader, ikke som overtrædelse af naturens lov, men i overensstemmelse med en højere åbenbaring deraf; ... I hans natur ville Guddommens kræfter blive forenet med jordelivets egenskaber og muligheder; og dette ville ske gennem arvelighedens principielle lovs almindelige virkning, forkyndt af Gud, demonstreret af videnskaben og godkendt af filosofien, at levende væsener skal forplante sig – efter deres arter. Barnet Jesus skulle arve de fysiske, mentale og åndelige træk, tilbøjeligheder og kræfter, der karakteriserede hans forældre: den ene udødelig og herliggjort – Gud; den anden menneskelig – en kvinde« (*Jesus Kristus*, s. 85-86).

- Hvilke vigtige karaktertræk arvede Frelseren fra hver af sine forældre?

Mens de studerende svarer, skal du på tavlen under »Maria« skrive de karaktertræk, som Jesus Kristus arvede fra sin mor (såsom dødelighed, evnen til at lide smerte og fysisk død). Under »vor himmelske Fader« skriver du de karaktertræk, som Jesus arvede fra sin far (såsom Guddommens kræfter – udødelighed eller magten til at leve for evigt; se Johannes 10:17-18).

Bed derpå en studerende om at læse Mosija 3:7-8 højt. Spørg:

- Hvorfor havde Frelseren brug for både dødelige og udødelige kræfter til at fuldende forsoningen? (Når de studerende svarer, skal du sikre dig, at de forstår følgende sandhed: **Som Guds enbårne Søn i kødet var Jesus Kristus i stand til at udføre sonofferet, som krævede, at han udholdte mere end en dødelig person kunne udholde, og derved kunne han udfylde sin rolle i Faderens plan. Og da Jesus havde magt over døden, havde han evnen til at rejse sig fra døden.** Sikr dig, at de studerende forstår, at hvis Jesus Kristus var blevet født af to dødelige forældre, ville han ikke kunne overvinde døden eller udholde forsoningens umådelige smerte og lidelse. Hvis han var født af to udødelige forældre, ville han ikke være underkastet fysisk smerte og død).

For yderligere at fremhæve denne vigtige læresætning skal du give hver studerende følgende udtalelse af ældste Robert E. Wells fra De Halvfjerds og give dem tid nok til at læse og grunde over den:

»Jesu Kristi guddommelige rolle som Sønnen ... er central for forståelsen af hele frelsesplanen. Han er Faderens førstefødte Søn i den førjordiske eksistens og Faderens Enbårne på jorden. Gud den evige Fader er bogstaveligt fader til vor Herre og Frelser Jesus Kristus og til hans øvrige åndelige børn ...

»Den guddommelige rolle som Sønnen« henviser også til betegnelsen »den enbårne Søn i kødet« ... Titlen betyder, at Jesu fysiske legeme var afkom af en jordisk mor og en udødelig evig Fader, og denne grundlæggende sandhed er afgørende for forsoningen, en storslået handling, som ikke kunne være gennemført af et almindeligt menneske. Kristus havde magt til at sætte sit liv til og magt til at få det tilbage, fordi han havde arvet udødelighed fra sin himmelske Fader. Fra sin mor Maria arvede Kristus dødelighed eller magten til at dø.

Kristi uendelige forsoning og Kristi guddommelige rolle som Sønnen danner sammen hånd i hånd den vigtigste lærdom i hele kristendommen« (»Vores budskab til verden«, *Stjernen*, jan. 1996, s. 65).

Afslut denne del af lektionen ved at stille følgende spørgsmål:

- Hvordan hjælper det at kende de egenskaber, som Jesus arvede fra Maria, jer med at have tillid til og tro på Frelseren?
- Hvordan hjælper det at kende de egenskaber, som Jesus arvede fra vor himmelske Fader, jer med at have tillid til og tro på Frelseren?

1 Nefi 11:13-21

Nefi så Guds velvilje

Fortæl de studerende, at vi i Mormons Bog læser, at Nefi så et syn, hvor han lærte om Jesu Kristi forældre. Vi kan lære yderligere sandheder af dette syn. Bed nogle få studerende om at skiftes til at læse 1 Nefi 11:13-21 højt. Bed resten af klassen om at følge med og identificere vigtige læresætninger, som vi bliver belært om i disse vers. Forklar, at ordet *velvilje* i denne sammenhæng betyder at nedstige fra et højere til et lavere stade, tilstand eller at påtage sig en lavere status.

- Hvem lærte Nefi skulle være Jesu Kristi forældre? (De studerende bør finde frem til følgende læresætning: **Gud den evige Fader og Maria er forældre til den jordiske Jesus Kristus**).
- Mens I grunder over lektionen indtil videre, skal I besvare spørgsmålet: Hvorfor skulle Jesu Kristi fødsel betegnes som en del af hans velvilje?

Vis følgende udtalelse af bror Tad R. Callister, Søndagsskolens hovedpræsident, og bed en af de studerende om at læse den højt:

»Gud Sønnen udskiftede sit himmelske hjem med alle dets celestiale udsmykninger til fordel for et jordisk hjem med al dets primitive pynt. Han, som er »himlens konge« (Alma 5:50), Herren den Almægtige, som regerer« (Mosi 3:5), forlod en trone for at arve en krybbe. Han byttede en guds herredømme ud med en babys afhængighed ... det var en handel uden noget sidestykke ... Den store Jahve, skaber af utallige verdener, fuldkommen i dyd og magt, gjorde sin entre i denne verden svøbt og lagt i en krybbe« (*The Infinite Atonement*, 2000, s. 64).

For at hjælpe de studerende med at forstå, hvordan Jesu Kristi jordiske fødsel også var en del af Gud Faderens velvilje, skal I læse højt fra følgende udtalelse af ældste Bruce R. McConkie (1915-1985) fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Guds (Faderens) velvilje handler om det faktum, at han er et ophøjet, fuldkomment og herliggjort menneske, som personligt blev den bogstavelige far til et jordisk afkom, der blev født af en jordisk kvinde« (*Mormon Doctrine*, 2. udg., 1966, s. 155).

Afslut med at spørge de studerende, hvilke tanker og følelser de har om og for Frelseren, når de tænker over hans velvilje og den mirakuløse beskaffenhed ved hans fødsel. Spørg, om der er nogle af dem, som ønsker at bære deres vidnesbyrd om Frelseren som afslutning på dagens lektion.

De studerendes læsemateriale

- Matthæus 1:18-24; Lukas 1:26-35; Johannes 10:17-18; 1 Nefi 11:13-21; Mosija 3:7-8.
- Robert E. Wells, »Vores budskab til verden«, *Stjernen*, jan. 1996, s. 65-66.

LEKTION 8

Jesus Kristus opfyldte al retfærdighed

Indledning

Jesus Kristus levede et fuldkomment liv ved at underkaste sig vor himmelske Faders vilje i alle ting. Nutidige profeter har vidnet: »Skønt han var uden synd, lod han sig døbe for at opfylde al retfærdighed« (»Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd«, *Liahona*, apr. 2000, s. 2). Lige som Frelseren

opfylder vi al retfærdighed, når vi underkaster os det evigtvarende evangeliums ordinancer og pagter. Denne lektion ser på, hvordan Frelseren underkastede sig det evigtvarende evangelium, og hvordan vi kan følge hans eksempel.

Baggrundslæsning

- Robert D. Hales, »Dåbens pagt: At være i riget og af riget«, *Liahona*, jan. 2001, s. 6-9.

Forslag til undervisningen

Matthæus 3:13-17; 2 Nefi 31:4-9

Jesu Kristi dåb

Bed de studerende om at overveje følgende situation:

Under en samtale med en ven om religion kommer emnet dåb op. Da du har forklaret, hvorfor du blev døbt, spørger din ven: »Jeg kan forstå, at vi bliver døbt for syndernes forladelse. Men Jesus var fuldkommen. Han havde ingen synder. Så hvorfor blev han døbt?«

Giv de studerende et øjeblik til at overveje spørgsmålet, og bed dem derefter om at svare.

Bed efter en kort samtale en studerende om at læse Matthæus 3:13-17 højt eller vis »The Baptism of Jesus« (Jesu Kristi dåb) (2:55) fra *The Life of Jesus Christ Bible Videos* (Videoer om Jesu Kristi liv). (Download og gennemse videoen inden lektionen). Hvis du viser videoen, skal du bede de studerende om at følge med i deres skrifter.

Efter videoen spørger du:

- Hvilken begrundelse gav Jesus for sin dåb? (Overvej at skrive følgende læresætning på tavlen: **Jesus Kristus blev døbt for at opfylde al retfærdighed**).
- Hvad tror I, at det vil sige, at Jesus blev døbt for at »opfylde al retfærdighed«? (Matt 3:15).

Som en hjælp til, at de studerende finder et svar på dette spørgsmål, skal du give dem tid til at søge efter svaret i deres skrifter. Du kan foreslå, at de skriver 2 Nefi 31:4-9 i marginen af deres skrifter ud for Matthæus 3:15. Bed de studerende om at læse 2 Nefi 31:5-6 for sig selv og notere sig det spørgsmål, som Nefi stiller. Når de

har haft tid nok, forklarer du, at Nefi besvarede dette spørgsmål i 2 Nefi 31:7-9. Bed en studerende om at læse disse vers højt, og bed klassen om at følge med og finde de måder, hvorpå Frelseren opfyldte al retfærdighed ved at blive døbt. Foreslå eventuelt de studerende at markere det, de finder. Når de studerende har fortalt, hvad de har fundet ud af, skriver du følgende udsagn på tavlen:

Han ydmygede sig for Faderen.

Han vidnede for Faderen, at han ville adlyde hans befalinger.

Han viste menneskenes børn den port, som fører til det celestiale rige.

Han viste os et eksempel.

(Bemærk: Denne aktivitet vil give de studerende mulighed for at øve skriftstudieteknikker ved at lave lister, der hjælper dem til at identificere vigtige pointer, som forfatteren i skriften ønskede at fremhæve).

Mind dem om det spørgsmål, som Nefi stillede (se vers 6). Spørg dernæst:

- Mens I holder tavlens udsagn for øje, skal I besvare spørgsmålet: Hvordan er Jesu Kristi dåb et eksempel på, hvad det vil sige at være retskaffen?

Når de studerende svarer, skal du sikre dig, at følgende ideer bliver nævnt og drøftet (du kan udskifte udsagnene på tavlen med disse):

Retskaffenhed omfatter ydmygt at efterkomme Faderens vilje.

Retskaffenhed omfatter, at vi indgår pagter med vor himmelske Fader om at adlyde hans bud.

Retskaffenhed omfatter modtagelsen af frelsens ordinancer.

Retskaffenhed omfatter at følge det eksempel, som Jesus Kristus viste os.

Spørg så klassen:

- Hvordan kan vi anvende Jesu Kristi eksempel på retskaffenhed i vores eget liv?

Bær vidnesbyrd for klassen om, at Jesus, lige som vi, var underkastet alle betingelser og forpligtelser for vor himmelske Faders plan. Hans fuldkomne liv er et eksempel, som vi bør forsøge at følge.

2 Nefi 31:10-21

Følg Frelserens eksempel

Bed en studerende om at læse 2 Nefi 31:10-12 højt. Spørg så klassen:

- Hvilken invitation gav Frelseren i vers 10 til os alle?
- Hvad sagde Jesus ifølge disse vers, at vi skal gøre for at følge ham?

Bed de studerende om at læse 2 Nefi 31:16-17 for sig selv. Spørg dernæst:

- Hvad skal vi ellers gøre for at følge Frelserens eksempel?
- Hvad vil det sige at holde ud indtil enden og følge »den levende Guds Søns eksempel«? (vers 16). (Du kan fremhæve ordet *gøre* i vers 17. Du kan også fremhæve følgende princip: **Når vi følger Jesu Kristi eksempel, kan vi opfylde al retfærdighed, lige som han gjorde**).

Forklar de studerende, at skriftstederne, som de har læst i 2 Nefi 31, indeholder essensen af det evigtvarende evangelium, som vor himmelske Fader grundlagde, inden jorden blev skabt.

Bed de studerende om at analysere Romerne 6:3-6 og se efter nøgleord eller vendinger, som bekræfter, at det kræver mere end blot dåb at følge Jesu Kristi eksempel. Foreslå eventuelt de studerende at markere det, de finder.

Giv de studerende en kopi af følgende udtalelse af ældste Robert D. Hales fra De Tolv Apostles Kvorum, og bed dem læse den for sig selv. Bed dem overveje, hvordan deres dåb har haft indflydelse på deres liv.

»Når vi forstår vores dåbspagt og Helligåndsgaven, vil det ændre vores tilværelse og danne grundlag for vores fuldstændige loyalitet over for Guds rige. Når fristelserne kommer til os, vil Helligånden, hvis vi vil lytte, minde os om, at vi har lovet at erindre vor Frelser og adlyde Guds befalinger. ...

Og når vi følger Jesu eksempel, viser vi også, at vi vil omvende os og være lydige i at holde vor himmelske Faders befalinger. Vi ydmyger os med et sønderknust hjerte og en angerfuld ånd, når vi erkender vore synder og søger tilgivelse for vore overtrædelser (se 3 Ne 9:20). Vi indgår pagt med ham om, at vi er villige til at påtage os Sønnens navn og altid erindre ham ...

Jeg beder om, at vi hver især som medlemmer af hans rige vil forstå, at vores dåb og bekræftelse er porten *ind i* hans rige. Når vi kommer ind, indgår vi pagt om at blive *af* hans rige – for evigt! « (»Dåbens pagt: At være i riget og af riget«, *Liahona*, jan. 2001, s. 7-8, 9).

Stil de studerende følgende spørgsmål:

- Hvordan har dåben hjulpet jer til at følge Jesu Kristi eksempel i opfyldelsen af al retfærdighed?

Giv de studerende et øjeblik til at reflektere over, i hvor høj grad de overholder de retskafne standarder, som blev demonstreret af Frelseren ved hans dåb. Bed de studerende om at grunde over, hvad de ellers kan gøre for at vise lydighed mod vor himmelske Fader.

De studerendes læsemateriale

- Matthæus 3:13-17; 2 Nefi 31:4-21.
- Robert D. Hales, »Dåbens pagt: At være i riget og af riget«, *Liahona*, jan. 2001, s. 6-9.

LEKTION 9

Frelserens store indflydelse

Indledning

I »Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd«, erklærede kirkeledere: »[Vi] bærer ... vores vidnesbyrd om, at han virkelig levede et enestående liv, og at hans store sonoffer rummer uendelig kraft. Ingen anden har haft så vidtrækkende indflydelse på alle, der har levet, og som kommer til at leve på jorden« (*Liahona*, apr. 2000, s. 2). Denne lektion vil vise,

at Frelseren er enestående, fordi han blandt andet er uden synd og fuldstændig underdanig over for vor himmelske Fader. Ved at studere hans omgang med den samaritanske kvinde ved brønden vil de studerende også se, hvor stor indflydelse han kan have på enhver, der åbner sit hjerte for ham.

Forslag til undervisningen

Matthæus 4:1-11; 2 Korinther 5:21; Hebræerne 2:17-18; 4:15-16; Lære og Pagter 20:22

Jesus Kristus levede et syndfrit liv

Indled klassen med at skrive *min vilje* og *Guds vilje* på tavlen. Bed en studerende om at læse Johannes 6:38 højt, og bed de andre om at følge med, mens de ser efter, hvor mange beslutninger i kategorien »min vilje« som Jesus traf. Bed de studerende om stille at overveje, hvor mange beslutninger de for nylig har truffet, som kunne kategoriseres under »min vilje« og under »Guds vilje«.

Fortæl de studerende, at Jesus efter sin dåb blev fristet af Satan til at gøre ting, som ville kunne kategoriseres under »min vilje«. Lad forskellige studerende skiftes til at læse højt fra Matthæus 4:1-11. Bed klassen om at følge med og se efter, hvordan Jesus Kristus overvandt fristelse. (Overvej at påpege over for de studerende, at Joseph Smiths oversættelse af Matthæus 4:1-11 tydeliggør, at det var Ånden, ikke Satan, som tog ham med til templets tinde (se vers 5) og bagefter til et meget højt bjerg (se vers 8). Efter Ånden havde taget Jesus med til disse steder, kom Djævelen og fristede ham).

- Hvad bemærkede I ved den måde, som Frelseren reagerede på Satans fristelser?
- Hvad kan vi lære af Frelserens eksempel i disse vers?
- Hvordan kan de fristelser, som Frelseren stod overfor, sammenlignes med dem, som vi står over for i vores liv?

Vis og læs følgende udtalelse af præsident David O. McKay (1873-1970), der kommenterede på de fristelser, som Jesus stod over for i ørkenen:

»Næsten enhver fristelse, som kommer til jer og mig, kommer i en af tre former. Kategoriser dem, og I vil opdage, at under en af disse tre er næsten enhver given fristelse, som gør jer og mig urene, hvor lille den end er, (1) en fristelse til at opfylde vore fysiske behov, (2) en fristelse til at give efter for det hovmod og den mode og forfængelighed, der tilhører dem, der er fremmedgjorte for det, der hører Gud til, eller (3) en fristelse til at få tilfredsstillet ønsket om verdens rigdomme eller menneskers magt« (»Unspotted from the World«, *Ensign*, aug. 2009, s. 27).

Bed en studerende læse højt fra Hebræerne 2:17-18; 4:15-16. Bed en anden studerende læse højt fra Lære og Pagter 20:22. Bed klassen om at følge med og bemærke ligheder mellem de to skriftsteder. Stil dernæst følgende spørgsmål:

- Hvorfor var det nødvendigt for Jesus at opleve fristelse?
- Hvorfor er det vigtigt for os at forstå, at Jesus Kristus oplevede de samme slags fristelser, som vi står over for i dag?

Fortæl de studerende, at et af formålene med dagens lektion er at illustrere Frelserens enestående liv. Spørg klassen, hvordan de skriftsteder, som de har studeret indtil videre i denne lektion, kan illustrere et aspekt af Frelserens enestående liv. (De studerende bør finde frem til følgende princip: **Jesus Kristus levede et enestående liv, fordi han aldrig faldt i fristelse og begik synd**).

Vis følgende udtalelse af præsident Howard W. Hunter (1907-1995), og bed en studerende om at læse den højt:

»Det er vigtigt at huske, at Jesus var i stand til at synde, at han kunne være faldet, at planen for liv og frelse kunne være blevet forpurret, men at han forblev tro. Hvis der ikke havde været mulighed for, at han kunne have givet efter for Satan, ville det ikke have været nogen virkelig prøve og ikke nogen virkelig sejr, han vandt ... Han var fuldkommen og syndfri, ikke fordi han skulle være det, men snarere fordi han tydeligvis og fuldt bevidst ønskede at være det« (»Kristi fristelser«, *Den danske Stjerne*, apr. 1977, s. 11).

Bed de studerende om at læse Lukas 22:42, 44 og 3 Nepi 11:11 for sig selv og se efter en Jesu Kristi egenskab, som er endnu et eksempel på hans enestående liv. (De studerende bør finde frem til Frelserens underdanighed mod Faderens vilje).

Vis følgende udtalelse af præsident Ezra Taft Benson (1899-1994), og bed en studerende om at læse den højt:

»Han led alle menneskers smerter og lidelser i Getsemane have, så de ikke skulle lide, hvis de ville omvende sig.
Han underkastede sig ydmygelser og fornærmelser fra sine fjender uden klage og uden at svare igen.
Og til sidst udholdt han piskning og den brutale skam, som korsfæstelsen var. Først da underkastede han sig frivilligt døden ...
Han var fuldkommen lydige over for vor himmelske Fader« (»Jesus Kristus: Vor Frelser og Forløser«, *Stjernen*, dec. 1990, s. 5).

Følg op ved at stille følgende spørgsmål:

- Hvorfor var det nødvendigt for Jesus som en del af vor himmelske Faders frelsesplan at være fuldstændig syndfri og fuldkommen lydige mod vor himmelske Faders vilje? (De studerende kan give forskellige svar, men de bør komme frem til følgende sandhed: **Frelsesplanen krævede, at Jesus skulle være fuldstændig lydige for at udføre forsoningen**).

- Hvordan påvirker det jeres tro på Jesus Kristus, at I ved, at han var fuldstændig syndfri og lydige mod vor himmelske Faders vilje? (Når de studerende har svaret, skal du fremhæve, at **vi kan få styrke til at overvinde fristelse og til at være lydige, når vi følger Jesu Kristi eksempel i at søge Faderens vilje i stedet for ikke vores egen**).

Johannes 4:1-29

Frelserens store indflydelse

Vis eller skriv følgende sætning på tavlen fra »Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd«, *Liahona*, apr. 2000, s. 2:

»Ingen anden har haft så vidtrækkende indflydelse på alle, der har levet, og som kommer til at leve på jorden.«

Bed de studerende om at grunde over denne udtalelse ved at stille følgende spørgsmål:

- Hvilke af Jesu Kristi karakteregenskaber gjorde det muligt for ham at udøve så stor en indflydelse på alle, som har levet, eller som kommer til at leve?

Fortæl de studerende, at et af de mennesker, som Jesus havde en stor indflydelse på under sin jordiske tjenestegerning, var en samaritansk kvinde. Hjælp de studerende til at anvende hjælpemidlerne i deres skrifter til at finde information om samaritanerne (se Guide til Skrifterne, »Samaritanere«; scriptures.lds.org).

Sammenfat Johannes 4:1-8, og bed derpå en studerende om at læse Johannes 4:9 højt. Påpeg måden, hvorpå kvindens reaktion over for Jesus viser noget af den fjendtlighed, der eksisterede mellem jøder og samaritanere på den tid. Bed derpå de studerende om at læse Johannes 4:10-15 for sig selv. Stil følgende spørgsmål, når de har haft tid nok:

- Hvordan ville I beskrive mødet mellem Jesus og kvinden?
- Hvad tilbød Jesus hende?

Bed en studerende om at læse Johannes 4:16-19 højt, mens klassen følger med og visualiserer, hvordan det må have været at være kvinden i denne samtale. (*Bemærk: Visualisering kan gøre en beretning fra skriften mere levende og virkelig*). Stil dernæst følgende spørgsmål:

- Hvilke tanker tror I gik gennem den samaritanske kvindes hoved? Hvorfor?
- Hvilket bevis er der på, at Jesus havde en indflydelse på hende? (Påpeg udviklingen i kvindens brug af titler for ham: »jøde« (vers 9); »Herre« (vers 11, 15) og derpå »profet« (vers 19)).

Bed nogle studerende om at skiftes til at læse højt fra Johannes 4:20-29. Bed klassen om at finde titler for Frelseren i vers 25 og vers 29. Bed derefter de studerende om at grunde kort over dette, inden de besvarer følgende spørgsmål:

- Hvad gjorde Frelseren i denne korte periode for at ændre kvindens opfattelse af ham fra at være »en jøde« (vers 9) til at være »Kristus« (vers 29)? (Bed de

studerende om at fortælle, hvad de lagde mærke til i disse vers. Svarene kan omfatte følgende: Han viste hende respekt, han underviste hende i læresætninger, han underviste hende på en sådan måde, at Helligånden kunne bære vidnesbyrd for hende, han åbenbarede private ting om hende, og han var opmærksom på hende).

- Hvad fortæller denne beretning om Frelseren og den samaritanske kvinde om, hvordan Frelseren tænker om jer, og den indflydelse han kan have på jer?
- Hvornår har I mærket Frelserens indflydelse i jeres liv eller set den hos en anden, som I kender? Hvilken indflydelse havde Frelseren?
- Hvad vil I forpligte jer til at gøre bedre for i højere grad at genkende Frelserens indflydelse på jeres liv og lade hans indflydelse ændre jer?

Bær dit vidnesbyrd om, at Frelseren vil have en stor indflydelse på os, i takt med at vi giver vores liv til ham. Den største indflydelse, som Frelseren kan have, er, når vi inviterer kraften i hans sonoffer til at rense, opløfte og ændre os. Opfordr de studerende til at grunde over, hvad de kan gøre for at vise taknemlighed til Frelseren for hans indflydelse i deres liv. Indbyd dem til at handle på deres følelser.

De studerendes læsemateriale

- 2 Korinther 5:21; Hebræerne 2:17-18; 4:15-16; Lære og Pagter 20:22; Matthæus 4:1-11; Lukas 22:42, 44; Johannes 6:38; 3 Nefi 11:11; Johannes 4:1-29.

LEKTION 10

Kom og følg mig

Indledning

Jesus Kristus sagde: »Jeg er vejen og sandheden og livet« (Joh 14:6). »[Jesu] vej er den sti, der fører til glæde i dette liv og evigt liv i den kommende verden« (»Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd«, *Liahona*, apr. 2000, s. 3). Denne

lektion fokuserer på Jesu Kristi invitation til alle om at følge ham og blive hans disciple. Denne lektion undersøger også, hvad det vil sige at vandre på disciplens vej.

Baggrundslæsning

- Dieter F. Uchtdorf, »Disciplens vej«, *Liahona*, maj 2009, s. 75-78.
- Joseph B. Wirthlin, »Følg mig«, *Liahona*, juli 2002, s. 15-18.

Forslag til undervisningen

Johannes 1:35-47; 2 Nefi 26:33; Alma 5:33-34

Jesus Kristus inviterer os alle til at blive hans disciple

Bed en studerende om kort at fortælle om en gang, hvor vedkommende var på vej til et sted og begik en fejl ved at køre den forkerte vej eller dreje for tidligt. Bed derefter de studerende om at læse Johannes 14:6 og med egne ord fortælle den læresætning, som Jesus belærte om i dette vers. (De studerende bruger måske andre ord, men de bør forstå, at **den eneste måde, vi kan komme tilbage og bo hos vor himmelske Fader, er ved at følge Jesus Kristus**).

Fortæl de studerende, at Jesus Kristus inviterede andre til at følge ham, da han var blevet døbt og fristet i ørkenen. De, som fulgte Frelseren dengang og nu, kaldes *disciple*. Bed de studerende om i Johannes 1:35-47 at navngive nogle af Frelserens tidligste disciple, og hvad der fik dem til at følge ham.

Vis følgende udtalelse af præsident James E. Faust (1920-2007) fra Det Første Præsidentskab, og bed en om at læse den højt:

»Ordet for *discipel* og ordet for *disciplin* kommer begge fra den samme latinske rod *discipulus*, som betyder elev. Det fremhæver praksis eller øvelse. Selvdisciplin eller selvbeherskelse er konstante og blivende egenskaber ved dem, der følger Jesus ...

Hvad er en sand discipel? Det er først og fremmest at være lydige mod Frelseren« (»En sand discipel«, *Liahona*, nov. 2006, s. 20).

- Hvad antyder denne definition på en discipel om livet for Jesu Kristi disciple forud?

Bed de studerende om at læse og sammenligne 2 Nefi 26:33 og Alma 5:33-34 for at se, hvem Jesus også bød følge sig. Tal derpå om følgende spørgsmål:

- Hvad lærer disse skriftsteder os om Frelserens invitation til at komme til ham? (Når de studerende har svaret, kan du skrive følgende sandhed på tavlen: **Jesus Kristus indbyder alle mennesker til at komme til sig og blive sine disciple**).
- Hvad lovede Frelseren ifølge Alma dem, der accepterede hans invitation om at komme til ham?
- Hvad betyder disse løfter for jer?

Matthæus 4:18-22; Lukas 5:11; 9:57-62; 14:25-33

En Jesu Kristi discipel

Del de studerende op parvis. Bed dem om at læse Matthæus 4:18-22 og Lukas 5:11 og identificere de ofre, som nogle af Jesu Kristi disciple fordem gav for at acceptere kaldet om at følge ham. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvordan vil I beskrive reaktionen hos disciplene fordem på Frelserens befaling om at følge ham? (Drøft betydningen af ord og vendinger som »straks [lod] garnene være« og »forlod alt«).
- Hvilke vigtige sandheder føjes gennem disse vers til, hvad det betyder at være en Jesu Kristi discipel? (Når de studerende har svaret, skriver du følgende sandhed på tavlen: **At være en Jesu Kristi discipel kræver lydighed og ofre**).

Giv de studerende en kopi af følgende udtalelse af ældste Joseph B. Wirthlin (1917-2008) fra De Tolv Apostles Kvorum, og bed en studerende om at læse den højt:

»Et garn defineres normalt som et redskab, man bruger til at fange noget med. I en mere snæver, men vigtigere forstand kan vi definere et garn som, hvad som helst der lokker os eller forhindrer os i at følge opfordringen fra Jesus Kristus, den levende Guds Søn.

I denne sammenhæng kan et garn være vores arbejde, vores hobby, vore fornøjelser og mere end noget andet vore fristelser og synder. Kort sagt kan et garn være, hvad som helst der drager os bort fra vores forhold til vor himmelske Fader og fra hans genoprettede kirke ...

Det er umuligt at nævne de mange garn, som kan fange og forhindre os i at følge Frelseren. Men hvis vi er oprigtige i vores ønske om at følge ham, må vi straks lade verdens garn ligge og følge ham

... Vores liv bliver så let fyldt med aftaler, møder og opgaver. Det er så let at blive fanget i en mangfoldighed af garn, at selv tanken om at rive sig løs fra dem undertiden kan synes truende og endog skræmmende for os.

Nogle gange føler vi, at jo travlere vi har, des vigtigere er vi – som om vores travlhed definerer vores værd. Brødre og søstre, vi kan tilbringe et helt liv med at piske rundt i et febrilsk tempo og afkrydse liste efter liste over gøremål, der i den sidste ende egentlig er ligegyldige.

At vi foretager os en masse, er måske ikke så vigtigt. At vi målretter vore tanker, vores hjerte og vores sjæl efter det, der er af evig betydning – det er afgørende« (»Følg mig«, *Liahona*, juli 2002, s. 16).

- Hvis fiskene, nettene og bådene, som fiskerne efterlod, repræsenterer deres timelige bekymringer, hvad kunne Frelseren så kræve, at I lagde til side for at følge ham?
- Hvorfor er timelige bekymringer nogle gange svære at lade ligge?
- Hvordan kan vi hver især se, om vi er fanget i den slags net, som ældste Wirthlin omtalte?

Bed de studerende om at fortælle om en gang i deres liv, hvor de reagerede på Frelserens kald om at følge ham (eventuelt ved at skippe nogle gamle vaner eller ved at acceptere en kaldelse i Kirken). Spørg dernæst:

- Hvordan var accepten af dette kald en velsignelse i jeres liv?

Vis følgende skriftstedshenvisninger og spørgsmål eller skriv dem på tavlen:

Lukas 9:57-62 – Hvad kan forhindre os i at følge Frelseren?

Lukas 14:25-27, 33 – Hvad kræver Frelseren af sine disciple?

Lukas 14:28-32 – Hvordan er ordet fuldføre forbundet med kravene til en discipel?

Del klassen op i tre grupper, og giv hver gruppe en af skriftstedshenvisningerne og det tilhørende spørgsmål. Efter en passende tid skal du bede de studerende fortælle, hvordan deres skriftsteder besvarer deres spørgsmål. Efter I har drøftet alle tre skriftsteder, spørger du:

- Hvilke krav for en discipel er illustreret ved Frelserens lignelser? (Når de studerende drøfter dette spørgsmål, hjælper du dem til at forstå den følgende sandhed: **At være discipel kræver villighed til at efterlade alt og følge Jesus Kristus**).

Forklar, at selvom det at være en discipel antyder, at vi stille og roligt styrker vores hengivenhed for og forpligtelse om at følge Frelseren, kræver han ikke, at vi løber hurtigere, end vi har styrke til (se Mosi 4:27).

Giv hver studerende en kopi af følgende udtalelse af præsident Dieter F. Uchtdorf fra Det Første Præsidentskab, og bed en studerende om at læse den højt:

»Det første skridt på disciplens vej begynder heldigvis lige præcis på det sted, hvor vi står! Vi behøver ikke kvalificere os først for at tage det første skridt. Det er uden betydning, om vi er rige eller fattige. Der er intet krav om uddannelse, veltalenhed eller intelligens. Vi behøver hverken være fuldkomne eller tale pænt eller opføre os pænt.

Du og jeg kan vandre på disciplens vej i dag. Lad os være ydmyge, lad os bede til vor Fader i himlen af hele vores hjerte og udtrykke vores ønske om at komme ham nærmere og at lære af ham.

Hav tro. Søg, og I vil finde. Bank på, og døren vil blive åbnet [se Matt 7:7]. Tjen Herren ved at tjene andre. Bliv en aktiv deltager i jeres menighed. Styrk jeres familie ved at forpligte jer til at efterleve evangeliets principper. Vær af ét hjerte og af ét sind i jeres ægteskab og i jeres familie.

Nu er tiden inde til at justere jeres liv, så I kan få en tempelanbefaling og bruge den. Nu er tiden inde til at afholde meningsfulde familieaftener, til at læse Guds ord og tale til vor himmelske Fader i oprigtig bøn. Nu er tiden inde til at fylde vores hjerte med taknemlighed for genoprettelsen af hans kirke, for levende profeter, Mormons Bog og præstedømmets kraft, der velsigner os. Nu er tiden inde til at tage Jesu Kristi evangelium til sig, blive hans disciple og vandre på hans vej« (»Disciplens vej«, *Liahona*, maj 2009, s. 77).

- Hvor sagde præsident Uchtdorf, at vejen som discipel begynder?
- Hvornår skal vi ifølge præsident Uchtdorf begynde at gå på vejen som discipel?

Skriv følgende på tavlen:

Nu er tiden inde til ...

Bed de studerende om at overveje, hvordan de kan færdiggøre denne sætning og fortælle om en måde, som de vil handle på for at blive en Jesu Kristi discipel. Opfordr dem til at handle med det samme, uanset hvad de tænker på, fordi den tanke med størst sandsynlighed kom fra Helligånden. Bær vidnesbyrd om, at Herren vi hjælpe dem til at blive sine disciple, når de tager dette første skridt.

De studerendes læsemateriale

- Johannes 1:35-47; 2 Nefi 26:33; Alma 5:33-34; Matthæus 4:18-22; Lukas 5:11; 9:57-62; 14:25-33.
- Dieter F. Uchtdorf, »Disciplens vej«, *Liahona*, maj 2009, s. 75-78.

LEKTION 11

Jesus Kristus færdedes overalt og gjorde godt

Indledning

I »Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd« står der, at »[Jesus] færdedes overalt og gjorde vel« (ApG 10:38), men blev foragtet for det« (*Liahona*, apr. 2000, s. 2). Som Jesu Kristi disciple skal vi følge hans eksempel med at gøre godt, selv om vi risikerer forfølgelse. I denne lektion skal de studerende drøfte, hvorfor vi bør behandle dem, der

behandler os dårligt, med den samme kærlighed og respekt, som Jesus viste sine forfølgere. Når vi følger Frelserens eksempel, bliver vi velsignet med mod til at leve og forsvare vores tro, og vi vil være i stand til at hjælpe andre komme Herren nærmere.

Baggrundslæsning

- Dallin H. Oaks, »Elsk og lev med forskelligheder«, *Liahona*, nov. 2014, s. 25-28.
- Jeffrey R. Holland, »Prisen for og velsignelserne ved at følge Kristus«, *Liahona*, maj 2014, s. 6-9.
- Robert D. Hales, »Kristent mod: Prisen for at være discipel«, *Liahona*, nov. 2008, s. 72-75.

Forslag til undervisningen

Matthæus 5:43-47; 9:9-13; 12:22-30; Markus 3:1-6; 11:15-19; Johannes 11:43-53

Jesus Kristus blev forfulgt, fordi han gjorde godt

Indled klassen med at stille de studerende følgende spørgsmål:

- Hvad gør mest indtryk på jer af alt det gode, som Frelseren gjorde her på jorden, når I tænker på hans eksemplariske liv?

Når de studerende har svaret, skal du læse (eller med egne ord fortælle) følgende beretning, som blev fortalt af ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum om to søstermissionærer:

»Jeg beundrer og opmuntrer alle, som må forblive urokkelige i disse sidste dage. Jeg vil gerne sige og især til de unge i Kirken, at hvis I ikke allerede har oplevet det, så bliver der en dag kaldt på jer til at forsvare jeres tro eller måske udholde personlige angreb, blot fordi I er medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Sådanne situationer og øjeblikke kræver både mod og høflighed.

En søstermissionær skrev fx for nylig til mig: »Min kammerat og jeg så en mand sidde på en bænk i byen, hvor han spiste sin frokost. Da vi nærmede os, kiggede han op og så vore navneskilte. Med et forfærdet udtryk i øjnene sprang han op og hævede hånden for at slå mig. Jeg nåede lige at dukke mig, hvilket bare fik ham til at spytte sin mad ud over mig samtidig med, at han svor og forbandede os på det groveste. Vi gik væk uden at sige noget. Jeg prøvede at tørre maden af mit ansigt, men samtidig blev jeg ramt af en klump mast kartoffel, som ramte

mig i nakken. Nogle gange er det svært at være missionær, for jeg havde bare lyst til at gå tilbage og gribe fat i den lille mand og skribe: »HVAD BILDER DU DIG IND!« Men det gjorde jeg ikke« (»Prisen for og velsignelserne ved at følge Kristus«, *Liahona*, maj 2014, s. 6).

Bed de studerende om at læse Matthæus 5:43-47 for sig selv og se efter et princip, som Jesus i sin bjergprædiken underviste i, og som disse søstermissionærer praktiserede. (Mens de studerende læser, kan du foreslå, at de anvender skriftstudiefærdigheden med at navneindsættelse for at hjælpe med at personliggøre budskabet i disse vers. For at anvende denne færdighed skal de studerende indsætte deres eget navn, hvor der står *du*).

- Hvilket princip belærte Jesus om i disse vers? (De studerende bruger måske andre ord, men de bør komme frem til følgende princip: **Hvis vi skal følge Jesu Kristi lære, må vi lære at elske vore fjender og vise venlighed mod dem, som forfølger os**).
- Hvad gør dette evangeliske princip svært at efterleve?

Vis følgende udtalelse på tavlen:

»[Jesus] »færdedes overalt og gjorde vel« (ApG 10:38), men blev foragtet for det«
(»Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd«, *Liahona*, apr. 2000, s. 2).

Forklar, at selv om Frelseren blev accepteret af mange mennesker i både Galilæa og Judæa, og mange så hans gode gerninger som et vidnesbyrd om hans guddommelighed, var der andre, der hadede og forfulgte ham for hans gode gerninger.

På tavlen skal du skrive listen med følgende skriftstedshenvisninger under »Jesus færdedes overalt og gjorde vel«:

Matthæus 9:9-13

Matthæus 12:22-30

Markus 3:1-6

Markus 11:15-19

Johannes 11:43-53

Del klassen op i små grupper, og giv hver gruppe et af skriftstederne på tavlen. Bed de studerende om i hvert vers at finde den gode gerning, som Jesus udførte, og folkets reaktion på den. Bed de studerende om at fortælle om det, de har fundet frem til, når de har haft tid nok. Påpeg, at denne liste med vers viser et mønster i Herrens liv, som vi kan lære af. Stil følgende spørgsmål:

- Hvad bemærkede I ved den måde, som Frelseren reagerede på den forfølgelse, han oplevede?

Opfordr de studerende til at forestille sig begivenheden i det skriftsted, som de har læst. Spørg dernæst:

- Hvilke tanker eller følelser ville I have haft, hvis I havde set Jesus ved denne lejlighed?
- Hvad tror I, Jesus ville ønske, I skulle lære af hans ord og handlinger på det tidspunkt? (Det følgende er et princip, som de studerende måske genkender: **Når vi søger at følge Frelserens eksempel på gode gerninger, må vi til tider udholde forfølgelse**).

Matthæus 5:9-12, 21-24, 38-41; 6:14-15; 7:1-5, 12

Reaktion på forfølgelse

Fortæl de studerende, at Jesus Kristus under bjergprædiken rådgav sine disciple i, hvordan de skulle håndtere forfølgelse. Skriv resten af vendingen og skriftstedshenvisningerne på tavlen, og bed hver studerende om at læse mindst et af skriftstederne. Bed de studerende om at finde et princip i skriftstedet, som Jesus underviste i, der kunne vejlede dem i deres måde at omgås andre.

Hvordan vi bør reagere på forfølgelse

Matthæus 5:9-12

Matthæus 5:21-24 (se også 3 Ne 12:22)

Matthæus 5:38-41; 7:12

Matthæus 6:14-15 (se også L&P 64:9-10)

Matthæus 7:1-5

Efter en passende tid skal du bede de studerende om at forklare det fundne princip, og hvordan det kan anvendes i deres omgang med andre mennesker. (Mens de studerende svarer, så understreg følgende sandhed: **Vor himmelske Fader forventer, at vi følger Jesu Kristi eksempel, når vi bliver forfulgt for vores tro**).

Vis følgende udtalelser af ældste Jeffrey R. Holland og ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Forsvar jeres tro med høflighed og medfølelse, men forsvar den« (Jeffrey R. Holland, »Prisen for og velsignelserne ved at følge Kristus«, *Liahona*, maj 2014, s. 9).

»De, der følger Kristus, bør være eksempler på høflighed. Vi bør elske alle mennesker, være gode til at lytte og vise opmærksomhed for deres oprigtige tro. Selvom vi måske er uenige, skal vi ikke være ubehagelige. Vore standpunkter og udmeldinger om kontroversielle emner bør ikke skabe strid. Vi skal være vise, når vi forklarer og går efter vore standpunkter, og når vi udøver vores indflydelse ...

Når vore standpunkter ikke vinder gehør, bør vi respektere ugunstige resultater og være høflige over for vore modstandere« (Dallin H. Oaks, »Elsk og lev med forskelligheder«, *Liahona*, nov. 2014, s. 27).

Drøft med de studerende de udfordringer og velsignelser, der kommer ved at følge ældste Hollands og ældste Oaks råd. Bed derefter en studerende om at læse Matthæus 5:9-12 højt.

- Hvilke løfter gav Jesus ifølge disse vers, som kan gøre det lettere at reagere på en kristuslignende måde, når vi bliver forfulgt for vores religiøse tro?

Bed de studerende om at overveje, hvordan de kan anvende et eller flere af Frelserens belæring fra bjergprædikenen i en situation i dag, eller hvordan de kunne have anvendt det på en tidligere oplevelse. Spørg, om nogle af de studerende vil dele deres tanker med klassen.

Giv alle studerende et eksemplar af følgende udtalelse af ældste Robert D. Hales fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Nogle mennesker tror fejlagtigt, at svar som tavshed, sagtomdighed, tilgivelse og ydmygt at bære vidnesbyrd er passive eller svage. Men at »elsk[e] vore] fjender, velsign[e] dem, som forbander [os], gør[e] godt mod dem, som hader [os], og bed[e] for dem, som fejlagtigt udnytter [os] og forfølger [os]« (3 Ne 12:44) kræver tro, styrke og frem for alt kristent mod ...

Når vi ikke gør gengæld – når vi vender den anden kind til og modstår vrede følelser – står vi også på samme side som Frelseren. Vi udviser hans kærlighed, som er den eneste magt, der kan betvinge modstanderen og besvare vore anklagere, uden at vi anklager dem. Det er ikke svaghed. *Det er kristent mod ...*

Når vi svarer andre, vil hver omstændighed være forskellig. Heldigvis kender Herren vore anklageres hjerte og ved, hvordan vi mest effektivt kan svare dem. *Når sande disciple søger vejledning fra Ånden, modtager de inspiration skræddersyet til hvert tilfælde.* Og i hver situation reagerer sande disciple på en måde, der indbyder Herrens Ånd ...

Som sande disciple må vores primære hensigt være andres velfærd, ikke at hævde os. Spørgsmål og kritik giver os en mulighed for at række ud til andre og vise, at de har betydning for vor himmelske Fader og for os. Vores mål bør være at hjælpe dem til at forstå sandheden, ikke forsvare vores ego eller score point i en teologisk debat. Vore dybfølte vidnesbyrd er det stærkeste svar, vi kan give vore anklagere« (»Kristent mod: Prisen for at være disciple«, *Liahona*, nov. 2008, s. 72-73).

Giv de studerende tid til at læse og understrege de principper, som ældste Hales underviste i. Bed dem fortælle, hvad de har lært. Om nødvendigt kan I drøfte nogle af de følgende spørgsmål:

- Hvordan kan vores reaktion overfor andre have betydning for deres forhold til Gud? (Hjælp de studerende til at finde frem til følgende princip: **Når vi følger Kristi eksempel med at reagere med kærlighed og venlighed mod dem, der bekæmper os, kan vi styrke deres forhold til Gud såvel som vores eget**).
- Hvordan er vores behandling af andre på denne måde en del af dåbspagten, som vi indgik med vor himmelske Fader? (Det er en vigtig måde af at stå som Guds vidner til alle tider og i alle ting og på alle steder (se Mosi 18:9)).

Spørg de studerende, om de har haft nogle oplevelser, hvor de fulgte Frelserens eksempel og belæring, og som gav dem mulighed for at hjælpe andre komme Herren nærmere. Bed et par studerende om at fortælle om deres oplevelse.

Opfordr de studerende til at undersøge deres forhold til andre, identificere et område, som kan forbedres, og nedskrive, hvordan de vil anvende de principper, som er blevet drøftet i dag i det forhold.

De studerendes læsemateriale

- Apostlenes Gerninger 10:38; Matthæus 5:9-12, 21-24, 38-41, 43-47; 6:14-15; 7:1-5.
- Jeffrey R. Holland, »Prisen for og velsignelserne ved at følge Kristus«, *Liahona*, maj 2014, s. 6-9.

LEKTION 12

Miraklerne på Palæstinas veje

Indledning

»[Jesus Kristus] vandrede ad Palæstinas veje, hvor han helbredte de syge, gjorde de blinde seende og opvakte de døde« (»Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd«, *Liahona*, apr. 2000, s. 2). Mirakler var en vigtig del af Frelserens barmhjertige tjenestegerning på jorden, men de

var også et bevis på hans magt og myndighed, og de styrkede hans påstand om, at han var Messias. Ved at udøve tro på Jesus Kristus kan vi ligeledes være vidner til eller opleve Frelserens kærlighed, omsorg og magt i form af mirakler.

Baggrundslæsning

- Dallin H. Oaks, »Miracles«, *Ensign*, juni 2001, s. 6-17.
- Sydney S. Reynolds, »Miraklernes Gud«, *Liahona*, juli 2001, s. 12-14.

Forslag til undervisningen

Markus 1:39-42; 2:1-12; 5:1-8, 19, 22-43; 8:1-9; Lukas 7:11-15; 3 Nefi 17:5-9

Frelseren udførte mirakler under sin tjenestegerning på jorden

Skriv følgende udtryk på tavlen: *Stilnede stormen, oprejste de døde og uddrev onde ånder*. Spørg de studerende, hvilke af Frelserens mirakler de mener er størst af de tre. Når de studerende har svaret, skal du tilføje *skabte jorden* på tavlen og spørge, hvilket er det største. Gentag legen med *omvendte sjæle* og til sidst med *led og døde for vore synder*.

Bed de studerende om at definere ordet *mirakel*. Når de studerende har svaret, skal du vise følgende definition og bede en studerende læse den højt:

»[Et mirakel er] en usædvanlig begivenhed, som udvirkes ved Guds magt. Mirakler er et vigtigt element i Jesu Kristi virke. De omfatter helbredelser, opvækkelse af døde og opstandelse. Mirakler er en del af Jesu Kristi evangelium. Tro er nødvendig for, at mirakler kan finde sted« (Guide til Skrifterne, »Mirakel«; scriptures.lds.org).

- Hvad er yderligere eksempler på mirakler, som Jesus udførte under sin tjenestegerning på jorden? (Skriv de studerendes svar på tavlen).
- Hvorfor er det vigtigt, at vi forstår, hvor langt Frelserens magt rækker?

Skriv følgende skriftstedshenvisninger på tavlen, og bed de studerende om at vælge en, som de læser: *Markus 1:40-42; Markus 5:1-8, 19; Markus 8:1-9; Lukas 7:11-15 og 3 Nefi 17:5-9*. Bed dem om at finde et mirakel fra det skriftsted, de læste, som Frelseren udførte, og hvad det fortæller om hans magt. Stil følgende spørgsmål, når de har haft tid nok:

- Hvilket mirakel læste I om, og hvordan illustrerer det Frelserens magt?

- Hvordan hjælper en forståelse af Frelserens magt til at udføre mirakler jer til at udøve tro på ham? (Når de studerende svarer, kan du påpege, at profeter, århundreder før Frelseren blev født, forudså, at han ville udføre mirakler i løbet af sin jordiske tjenestegerning (se 1 Ne 11:31; Mosi 3:5-6). Denne viden hjalp dem, der levede før hans fødsel, til at have større tro på ham).

Bed de studerende om igen at læse versene igennem og finde den omtalte årsag til, at Jesus udførte miraklet. Stil følgende spørgsmål:

- Hvad var begrundelsen for, at Frelseren udførte det mirakel, som I læste om? (Giv flere studerende mulighed for at svare. Frelserens medfølelse kommer til udtryk i alle eksempler. Fortæl de studerende, at de, mens de lærer at identificere mønstre og emner som disse i skriften, vil forøge deres kendskab til skriften).
- Hvordan demonstrerede disse mirakler Frelserens medfølelse?
- Hvilken forskel gør det, når I ved, at Frelseren til tider udførte mirakler på grund af sin store medfølelse? (Mens de studerende svarer, skal du fremhæve, at **vi kan modtage Jesu Kristi store magt og føle hans medfølelse for os, når vi udøver tro på ham**).

Afrund denne del af lektionen ved at bede en studerende om at læse Apostlenes Gerninger 10:38, mens resten af klassen følger med. Spørg derpå de studerende:

- Hvad betyder det, at Jesus helbredte »alle, der var under Djævelens herredømme«? (Denne vending henviser til Jesu mirakler, da han uddrev djævlene, såvel som det største mirakel af dem alle; den åndelige helbredelse, som Jesus tilvejebragte til dem, der var tynget af synd. Påpeg, at selv om fysisk helbredelse var en vigtig del af Frelserens tjenestegerning, var resultatet midlertidigt. Velsignelsen ved åndelig helbredelse var – og er – evig).

Markus 2:1-12; 5:22-43

Tro på Jesus Kristus bringer mirakler ind i vores liv

Fortæl de studerende, at selvom det er vigtigt at vide, at Jesus udførte mirakler, da »han vandrede ad Palæstinas veje« (»Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd«, s. 2), er det måske vigtigere at vide, at han fortsat udøver mirakler i dag. Bed de studerende om at læse Eter 12:12, 18 for sig selv og derefter skrive et evangelisk princip, som de har lært af disse vers. Bed flere studerende om at fortælle det, de har skrevet. (Svarene bør omfatte følgende sandhed: **Når vi udøver tro på Jesus Kristus, kan vi være vidne til hans mirakuløse magt i vores liv**).

Hjælp de studerende til at studere denne sandhed ved at skrive følgende skriftstedshenvisninger på tavlen: *Markus 2:1-12; Markus 5:22-24, 35-43 og Markus 5:25-34*. (Bemærk: Du kan påpege, at versene indeholder endnu en illustration på et mønster eller emne i skriften). Del klassen op i tre. Bed hver gruppe læse et af versene og se efter måder, hvorpå tro på Jesus Kristus blev udøvet. Efter tilstrækkelig tid spørger du:

- Hvilke eksempler på tro på Jesus Kristus har I fundet?

Giv hver af de studerende en kopi af papiret »Helbredelse af de syge«.

Helbredelse af de syge

Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt, at tro er bydende nødvendigt, for at mirakler kan forekomme:

»Tro er grundlæggende for himlens helbredende kræfter. I Mormons Bog lærer vi: »Hvis der ikke er nogen tro blandt menneskenes børn, kan Gud ikke udføre noget mirakel blandt dem« (Eter 12:12) [se også 1 Ne 7:12; L&P 35:9]. I en bemærkelsesværdig tale om salvelse af de syge sagde præsident Spencer W. Kimball: »Behovet for tro undervurderes ofte. Den syge og dennes familie synes ofte helt og aldeles at forlade sig på kraften i præstedømmet og den helbredende kraft, som de håber, at den administrerende bror har, men det største ansvar ligger på den, som bliver velsignet ... Det væsentligste element er den enkeltes tro, når vedkommende er bevidst og ansvarlig. »Din tro har frelst dig« (Matt 9:22) blev gentaget så ofte af Mesteren, at det klinger meget velkendt« [»Præsident Kimball taler rent ud om salvelse af syge«, *Den danske Stjerne*, aug. 1982, s. 43]« (»Helbred den syge«, *Liahona*, maj 2010, s. 49).

Ældste Dallin H. Oaks minder os også om, at en vigtig del af at besidde tro er villigheden til at acceptere Guds vilje:

»Når vi udøver Guds præstedømmes ubestridte kraft, og vi værdsætter hans løfte om, at han vil høre og besvare troens bøn, må vi altid huske, at tro og præstedømmets helbredende kraft ikke kan frembringe et resultat i modstrid med hans vilje, hvis præstedømme det er. Dette princip lærer vi om i den åbenbaring, som vejleder Kirkens ældster i, hvordan de skal lægge deres hænder på de syge. Herrens løfte lyder: »Den, der har tro på mig til at blive helbredt og *ikke er bestemt til at dø*, skal blive helbredt« (L&P 42:48, fremhævelse tilføjet). I en anden nutidig åbenbaring har Herren erklæret, at den som »beder i overensstemmelse med Guds vilje ... bliver det gjort, ligesom han beder om« (L&P 46:30) [se også 1 Joh 5:14; Hel 10:5].

Af alt dette lærer vi, at selv om Herrens tjenere udøver hans guddommelige magt under omstændigheder, hvor der er tilstrækkelig tro til at blive helbredt, kan de ikke give en præstedømmevelsignelse, som helbreder en person, hvis den helbredelse ikke er Herrens vilje.

Som børn af Gud, der kender til hans store kærlighed og uendelige kendskab til, hvad der tjener vores evige velfærd bedst, må vi stole på ham. Evangeliets første princip er tro på Herren Jesus Kristus, og tro indebærer tillid. Jeg mærkede den tillid i en tale, min fætter holdt ved en begravelse for en teenagepige, som var død af en alvorlig sygdom. Han sagde disse ord, som først forbavsede mig og derefter opløftede mig: »Jeg ved, at det var Herrens vilje, at hun døde. Hun fik god lægehjælp. Hun fik præstedømmevelsignelser. Hendes navn var på bønnelisten i templet. Hun var genstand for hundredvis af bønner om, at hun måtte blive rask. Og jeg ved, at der er tilstrækkelig tro i hendes familie til, at hun kunne være blevet helbredt, hvis det ikke var Herrens vilje at tage hende hjem nu.« Jeg følte den samme tillid i ordene fra en far til en anden udvalgt pige, hvor kræft tog hendes liv i hendes teenageår. Han sagde: »Min families tro på Jesus Kristus er ikke afhængig af et udfald.« Disse belæringer lød sande for mig. Vi gør alt, hvad vi kan for at helbrede vore kære, og

dernæst sætter vi vores lid til Herren for udfaldet« (»Helbred den syge«, *Liahona*, maj 2010, s. 50).

Hjælp de studerende til at forstå kravet om tro i udførelsen af mirakler, og bed en studerende om at læse den første udtalelse af ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum på uddelingsarket. Spørg dernæst:

- Hvilke vigtige sandheder underviste ældste Oaks om vedrørende tro?

For yderligere indsigt fra ældste Oaks kan du overveje at læse eller med dine egne ord gengive den anden udtalelse fra uddelingsarket. Du kan nævne, at ældste Oaks rettede disse bemærkninger mod præstedømmebærere. Tal om følgende spørgsmål:

- Hvad sagde ældste Oaks, der kræves af os, når vi beder i tro om et mirakel?
- Hvorfor er det vigtigt at huske, at det, vi søger, må være i overensstemmelse med vor himmelske Faders vilje?

Bær vidnesbyrd om, at mirakler stadigvæk forekommer i dag. Læs følgende udtalelse af ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Der sker mange mirakler hver dag i det arbejde, som Kirken udfører såvel som i vore medlemmers tilværelse. Mange af jer har oplevet mirakler, måske flere end I er klar over« (»Miracles«, *Ensign*, juni 2001, s. 6).

- Hvorfor tror I, at vi ikke altid genkender de mirakler, der sker i vores liv? (Mens de studerende svarer, kan du påpege, at få mirakler involverer fantastiske eksempler på Herrens magt. Mange mirakler er forholdsvis små og sker privat. (Se Sydney S. Reynolds, »Miraklernes Gud«, *Liahona*, juli 2001, s. 12-14)).
- Hvad viser disse små, private mirakler om vor himmelske Faders og Jesu Kristi interesse i os?
- Hvilke eksempler på »små« eller »hverdagsmirakler« kan I komme på? (Hvis de ikke svarer, kan du overveje at nævne nogle fra talen af søster Sydney S. Reynolds fra Primarys hovedpræsidentskab i »Miraklernes Gud« (*Liahona*, juli 2001, s. 12-14)).

Bed de studerende om at svare skriftligt på følgende spørgsmål:

- Hvad kan I gøre for bedre at genkende og besidde større taknemlighed for Herrens mirakler – både små og store – i jeres liv?

Opfordr de studerende til bønsmøt at overveje, hvordan de kan handle på det, som de har skrevet. Afrund lektionen ved at spørge, om der er en af dine studerende,

som ønsker at bære sit vidnesbyrd om Frelseren og den kærlighed, som vedkommende har følt fra og for ham.

De studerendes læsemateriale

- Markus 1:39-42; 2:1-12; 5:1-8, 19, 22-43; 8:1-9; Lukas 7:11-15; 1 Nefi 11:31; Mosija 3:5-6; 3 Nefi 17:5-9.
- Sydney S. Reynolds, »Miraklernes Gud«, *Liahona*, juli 2001, s. 12-14.

LEKTION 13

Jesus Kristus kaldte tolv apostle

Indledning

Under sin jordiske tjenestegerning kaldte, ordinerede og udpegede Frelseren tolv apostle. Han overdrog præstedømmets nøgler til dem, og de modtog et vidnesbyrd om hans guddommelighed. Under Frelserens ledelse hjalp

apostlene med at lede kirken og blev forberedt til det tidspunkt, hvor han ikke længere ville være på jorden. Denne lektion studerer Frelserens præstedømmelige myndighed og hans forberedelse af apostlene til at lede kirken.

Baggrundslæsning

- Boyd K. Packer, »De Tolv«, *Liahona*, maj 2008, s. 83-87.
- Edward J. Brandt, »Og han har givet os nogle til at være apostle«, *Liahona*, sep. 2001, s. 32-39.

Forslag til undervisningen

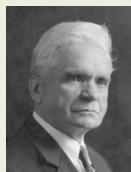
Matthæus 10:1-8; 16:15-19; 17:1-8; Johannes 15:16

Jesus Kristus overdrog præstedømmets nøgler til sine apostle

Indled klassen med at stille de studerende følgende spørgsmål:

- Hvordan genkender vi personer, der har myndighed til at lede vores samfund?
- Hvordan ville en person, som levede på Jesu tid, have genkendt hans myndighed? (Mulige svar kan omfatte hans magt, mirakler og lære).

Bed klassen overveje dette spørgsmål: »Hvordan, hvornår og af hvem modtog Frelseren Det Melkisedekske Præstedømme?« Læs derefter følgende udtalelser af ældste B.H. Roberts (1857-1933) fra *De Halvfjerds* og ældste Bruce R. McConkie (1915-1985) fra *De Tolv Apostles Kvorum*:

»Disse vers [L&P 107:2-4] fortæller med al tydelighed, at Det Melkisedekske Præstedømme eksisterede før den store højpræst Melkisedek, men det eksisterede under et andet navn; *også kendt som* »Det hellige præstedømme efter Guds Søns orden.« Det vil sige, det var det samme præstedømme, den samme præstedømmeorden, som Guds Søn bar. Men det var før Melkisedeks dage, før Adam og derfor hundreder af år inden Kristi fødsel ind i verden ... Jesus bar derfor det, vi kalder Det Melkisedekske Præstedømme, inden han kom til verden, og uden tvivl inden verden selv blev til ... men hvordan, hvor og af hvem modtog han det, er der ingen, som ved, måske med undtagelse af det sidste, *altså* »af hvem.« Han må naturligvis have modtaget det fra Gud« (B.H. Roberts, *Improvement Era*, maj 1908, s. 557).

»Men med hensyn til sin jordiske tjenestegerning modtog Kristus Det Melkisedekske Præstedømme her på jorden og blev ordineret til embedet som højpræst i dette præstedømme, som på den måde satte et eksempel for andre, og ved på alle måder at være prototypen for frelse« (Bruce R. McConkie, *Doctrinal New Testament Commentary*, 1973, bind 3, s. 157).

Vis eller skriv følgende spørgsmål på tavlen, og få de studerende til at lede efter svarene i Matthæus 10:1-8 og Johannes 15:16:

- *Hvilken myndighed overdrog Jesus Kristus til sine apostle?*
- *Hvad ville denne myndighed gøre dem i stand til at gøre?*

Bed efter en passende tid de studerende om at finde sammen i par og drøfte det, de har fundet ud af. Bed derefter nogle af de studerende dele deres svar med klassen. Hjælp de studerende med at se, at **Jesus overdrog sine apostle præstedømmets myndighed, som ville gøre det muligt for dem at udføre de samme gerninger, som de havde set ham gøre.**

Bed en studerende om at læse Matthæus 16:15-19 højt. Spørg:

- Hvordan genkendte Peter Jesu myndighed? (Gennem åbenbaring, som er den samme måde, som nutidige disciple genkender hans myndighed).
- Hvad lovede Jesus, at han ville give Peter?

Bed nogle studerende om skiftevis at læse højt fra Matthæus 17:1-8. Spørg dernæst:

- Hvorfor viste Moses og profeten Elias sig for Peter, Jakob og Johannes?

Som en hjælp til de studerendes besvarelse skal du vise følgende udtalelser af profeten Joseph Smith (1805-1844) og præsident Joseph F. Smith (1838-1918):

»Frelseren, Moses og Elias [profeten Elias] gav på bjerget nøglerne til Peter, Jakob og Johannes, da de blev forklaret foran ham« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 105).

»I almindelighed er præstedømmet den myndighed, der er givet mennesket til at handle for Gud. Enhver mand, der er ordineret til en grad af præstedømmet, har fået denne myndighed overdraget.

Men det er nødvendigt, at enhver handling, der udføres under denne myndighed, skal foretages på rette tid og sted, på rette måde og efter den rette orden.

Magten til at lede disse handlinger udgør præstedømmets *nøgler*« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph F. Smith, 1999, s. 140-141*).

Påpeg, at vi i Lære og Pagter 110 lærer, at Moses og profeten Elias også viste sig for profeten Joseph Smith og Oliver Cowdery i templet i Kirtland, hvor de overdrog præstedømmets nøgler til dem. Denne beretning i Lære og Pagter hjælper os til at forstå, hvad der skete på forklarelsens bjerg. Du kan eventuelt opfordre de studerende til at skrive *Lære og Pagter 110:13-16* som en skriftstedshenvisning i margenen ved siden af Matthæus 17:1-8.

Følg op ved at stille følgende spørgsmål:

- Hvorfor var det vigtigt for Jesu apostle at have præstedømmets nøgler? (De studerende bruger måske andre ord, men de bør komme frem til følgende sandhed: **Jesus overdrog præstedømmets nøgler til sine apostle, så de kunne besidde myndigheden til at lede kirken både før og efter hans død.** Du kan fremhæve, at **nøgler i evigt perspektiv er særdeles vigtige for at etablere og holde orden i Herrens kirke og på den måde tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket**).
- Hvordan kunne Peters, Jakobs og Johannes' oplevelse på Forklarelsens Bjerg hjælpe dem til at lede kirken efter Frelserens død?

Du kan måske forklare, at vi i Matthæus 18:18-19 lærer, at præstedømmets nøgler blev givet til alle Jesu apostle.

Matthæus 18:21-22; 26:51-56; Markus 4:35-41; 5:25-43; 9:25-29; Lukas 9:51-56; 24:44-48; Johannes 13:4-17; 21:15-17

Jesus Kristus forberedte sine apostle, så de kunne lede kirken

Skriv følgende udtalelse på tavlen:

Inden sin død forberedte Jesus Kristus sine apostle, så de kunne lede kirken.

Spørg dernæst:

- Hvad tror I, Jesu apostle havde brug for at lære, så de kunne lede kirken?

Skriv nogle eller alle af følgende skriftstedshenvisninger på tavlen:

Matthæus 18:21-22
Matthæus 26:51-56
Markus 4:35-41
Markus 5:25-34

Markus 5:35-43

Markus 9:25-29

Lukas 9:51-56

Lukas 24:44-48

Johannes 13:4-17

Johannes 21:15-17

Opdel de studerende parvis, og bed dem læse to eller tre skriftsteder og overveje, hvilke principper apostlene kan have lært af deres oplevelse med Frelseren. Bed derpå de studerende om at dele det, de har talt om, med klassen. Du kan eventuelt skrive deres svar op på tavlen. Stil derefter opfølgningsspørgsmål som de følgende:

- Hvorfor var det vigtigt, at apostlene lærte disse principper?
- Hvordan tror I, at Frelseren har forberedt nutidige apostle til at tjene?
- Hvordan styrker det jeres tillid til apostlenes råd, når I ved, at Jesus Kristus vejleder dem?

Apostlenes Gerninger 1:8, 21-22; Lære og Pagter 107:23

Nutidige apostle bærer et sandt vidnesbyrd om Jesus Kristus

Fortæl de studerende, at Apostlenes Gerninger 1 indeholder en beretning om apostlenes udvælgelse af Judas Iskariots efterfølger efter Frelserens opstandelse. Bed de studerende om at læse Apostlenes Gerninger 1:21-22 og finde frem til det krav, der er til nye apostle.

- Hvad var kravet til en ny apostel? (Han skulle »sammen med [dem] være vidne om [Frelserens] opstandelse.«)
- Hvad skulle den nye apostel ifølge vers 22 ordineres til at gøre? (Du kan bede de studerende om at læse ApG 1:8 for at vise dem, at dette var en opgave, som Jesus gav til alle sine apostle).

Bed de studerende om at læse følgende skriftsteder og finde frem til, hvad der er fælles for dem: Apostlenes Gerninger 2:22-24, 32; Apostlenes Gerninger 3:12-16; Apostlenes Gerninger 4:31-33 og Apostlenes Gerninger 5:29-32. Bed de studerende om at drøfte det, de har fundet ud af, når de har haft tid nok. (Sikr dig, at de studerende forstår, at apostlene opfyldte deres opgave med at bære vidnesbyrd om Jesus Kristus).

Bed de studerende om at overveje, hvordan udnævnelsen af nutidige apostle kan sammenlignes med den tidlige. Bed en studerende om at læse Lære og Pagter 107:23 højt. Spørg derpå klassen:

- Hvilken læresætning bliver vi belært om i dette vers? (De studerende bør forstå, at apostle kaldes til at være særlige vidner om Kristi navn i hele verden).
- Hvordan har I oplevet nutidige apostle opfylde dette ansvar?

Bed en studerende om at læse højt fra følgende udtalelse af præsident Boyd K. Packer fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Efter at have levet alle disse år og undervist, tjent og rejst de millioner af kilometer, som jeg har, rundt om i verden, og efter alt jeg har oplevet, er der kun en stor sandhed, jeg gerne vil dele. Det er mit vidnesbyrd om Frelseren Jesus Kristus. ...

Jeg bærer mit vidnesbyrd om, at Frelseren lever. Jeg *kender* Herren. Jeg er hans vidne. Jeg kender til hans store sonoffer og evige kærlighed for alle vor himmelske Faders børn. Jeg bærer mit særlige vidnesbyrd i al ydmyghed og med absolut vished i Jesu Kristi navn. Amen« (»Vidnet«, *Liahona*, maj 2014, s. 97).

- Hvornår har I følt kraften bag en apostels vidnesbyrd om Jesus Kristus, og hvordan har det påvirket jeres vidnesbyrd?
- Hvordan kan I vide, at vidnesbyrdet, som en nutidig apostel bærer om Jesus Kristus, er sandt? (De studerende bør finde frem til følgende sandhed: **Gennem Helligånden kan jeg vide, at det vidnesbyrd, som en nutidig apostel bærer om Jesus Kristus, er sandt**).

Udfordr de studerende til at vælge et vidnesbyrd fra en nutidig apostel om Kristus og bønsumt finde nogen, som de kan dele det med. Opfordr dem til at vidne personligt om, at apostlens budskab er sandt.

De studerendes læsemateriale

- Matthæus 10:1-8; 16:15-19; 17:1-8; Apostlenes Gerninger 1:21-22; 2:22-24, 32; 3:12-16; 4:31-33; 5:29-32; Lære og Pagter 107:23.
- Boyd K. Packer, »De Tolv«, *Liahona*, maj 2008, s. 83-87.

LEKTION 14

Jesus Kristus er Messias

Indledning

Profeter fra Det Gamle Testamente vidnede om den kommende Messias – en efterkommer af kong David, som skulle udfri sit folk. Jesus Kristus var »Det Gamle Testaments store Jahve og Det Nye Testaments Messias« (»Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd«, *Liahona*, apr. 2000, s. 2). I

denne lektion skal de studerende udforske nogle af profetierne fra Det Gamle Testamente om Jesus Kristus og opdage, hvordan nogle personer reagerede, da de skulle acceptere eller afvise Jesus Kristus som Messias.

Baggrundslæsning

- G. Homer Durham, »Jesus Kristus: Ordene og deres betydning«, *Den danske Stjerne*, okt. 1984, s. 25-28.
- »Jesu Kristi guddommelige mission var at være Messias«, *Liahona*, aug. 2014, s. 7.

Forslag til undervisningen

Esajas 61:1-2; Lukas 4:16-24

Jesus erklærer, at han er Messias

Spørg de studerende, om de nogen sinde har haft en oplevelse med at høre en længe ventet udtalelse eller været vidne til en længe ventet vens eller familiemedlems ankomst. Fortæl de studerende, at dagens lektion udforsker et lignende eksperiment hos jøderne forud. Bed en studerende om at læse Esajas 61:1-2 højt. Spørg dernæst:

- Hvem handler denne profeti om?

Vis videoen »Jesus Declares He Is the Messiah« (Jesus erklærer, at han er Messias) (3:24) fra serien *The Life of Jesus Christ Bible Videos* (Videoer om Jesu Kristi liv). (Download og gennemse videoen inden lektionen). Bed de studerende om at følge med i Lukas 4:16-21, mens de ser videoen.

Efter videoen spørger du:

- Hvordan ville I opsummere Frelserens budskab i Nazaret den dag? (Sikr dig, at samtalen kommer til at fokusere på vers 18 og vers 21, idet de studerende svarer).
- Hvad mener I er betydningen af vendingerne »han har salvet mig« og »i dag er det skriftord, som lød i jeres ører, gået i opfyldelse«? (Du kan for at hjælpe de studerende til at forstå, at **Messias og Kristus begge betyder »den salvede«** ved at bede dem læse artiklen om »Messias« i Guide til Skrifterne (se scriptures.lds.org).
- Hvordan opfyldte Jesus profetien fra Esajas, som han citerede (se vers 18-19)?

Matthæus 21:1-11

Jesus Kristus kom som Messias

Vis eller skriv følgende skriftstedshenvisninger på tavlen, og bed de studerende om at vælge en eller to, som de vil studere nærmere. Mens de studerende sammenligner de valgte vers, skal du bede dem om at overveje årsagen til, at skriftstederne er sat i grupper, og hvad vi lærer om Jesus Kristus.

Esajas 7:14; Matthæus 1:21–23

Mika 5:2; Lukas 2:4-7

Zakarias 9:9; Matthæus 21:6-11; Johannes 12:12-15

Salmerne 22:16, 18; Matthæus 27:35

Esajas 53:9; Matthæus 27:59-60; Johannes 19:18, 38-42

Bed de studerende om at fortælle, hvad de har lært. (De bruger måske andre ord, men de bør komme frem til, at **Jesus Kristus kom, levede og døde som opfyldelse af messianske profetier**). Fremhæv, at denne sandhed er den, som Frelseren belærte om i Nazaret. Læs Lukas 4:28-29 højt. Spørg dernæst:

- Hvordan reagerede folk i synagogen i Nazaret på Jesu erklæring?

Fortæl de studerende, at Jesus nogle få år efter oplevede en meget anderledes reaktion fra nogle mennesker i Jerusalem. Bed nogle studerende om skiftevis at læse højt fra Matthæus 21:1-11. Inden de læser, skal du opfordre dem til at forestille sig, at de deltager i den beskrevne begivenhed i versene. Forklar de studerende, at de vil give Helligånden ekstra muligheder for at undervise dem, når de lærer at visualisere det, der sker i skriften.

- Hvorfor reagerede folk i Jerusalem, som de gjorde? (De anerkendte Jesus som den længe ventede Messias).
- Hvad tror I, at I ville have følt?

Fremhæv ordet *Hosianna* i vers 9, og giv derefter følgende definition:

»[Hosianna er] et hebraisk ord, som betyder »frels os«, og som anvendes ved lovprisning og bøn ... Ved Herrens indtog i Jerusalem råbte folkeskaren »Hosianna!« og bredte palmegrene ud, som Jesus kunne ride henover. Derved viste de, at de forstod, at Jesus var den samme Herre, som i fordums tid havde udfriet Israel« (SI 118:25-26; Matt. 21:9, 15; Mark 11:9-10; Joh 12:13). Disse mennesker anerkendte, at Kristus var den længe ventede Messias. Ordet *Hosianna* er blevet en hyldest til Messias i alle tidsaldre (1 Ne 11:6; 3 Ne 11:14-17). Hosiannaråbet indgik i indvielsen af templet i Kirtland (L&P 109:79) og er nu en del af ceremonien, når vore dages templer indvies« (Guide til Skrifterne, »Hosianna«; scriptures.lds.org).

Du kan overveje at vise følgende formål med de messianske profetier (tilpasset fra Bruce R. McConkie, *The Promised Messiah: The First Coming of Christ*, 1978, s. 28-32):

1. De messianske profetier gjorde det muligt for dem, som levede inden Jesu Kristi fødsel, at have tro på ham og hjalp dem derved med at opnå frelse (se 1 Ne 10:4-6; 2 Ne 25:18-20, 26; Mosi 3:13).
2. De messianske profetier gjorde det muligt for dem, som levede på Kristi tid, at se, at han var opfyldelsen af disse profetier, og hjalp dem derved med at opnå frelse (se Joh 4:25, 29).
3. De messianske profetier hjalp dem, som levede efter Jesu Kristi jordiske tjenestegerning, med at vide, at han var opfyldelsen af profetier, og hjalp dem derved med at opnå frelse (se ApG 3:12-18; 26:22-23).

- Mens I tænker på disse tre formål, skal I overveje, hvordan det kan være til jeres fordel at opdage messianske profetier i skriften og se Kristus som opfyldelsen af disse profetier.

Johannes 6:5-69

Følg Jesus Kristus som Messias

Gentag, at jøderne i Det Nye Testamente troede, at Messias en dag skulle nedstamme fra Davids slægt for at frelse sit folk. Mange troede, at han ville udfri dem fra romersk herredømme, på samme måde som Jahve havde udfriet israelitterne fra Egypten.

Bed de studerende om kort at skimme beretningen i Johannes 6:5-15. Spørg:

- Hvilke mirakler udførte Jesus i denne beretning?
- Hvordan vil I beskrive folkets reaktion i vers 14-15?
- Hvorfor tror I, at de reagerede sådan?

Del følgende indsigt fra ældste Bruce R. McConkie (1915-1985) fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Der var en tradition, som rabbinerne belærte om, og som var fast indgroet i offentligheden, at Messias ved sit komme skulle brødføde dem med brød fra himlen« (*The Mortal Messiah*, 4 bd., 1979-1981, 2:367).

Forklar, at da Jahve brødfødte Israels børn med manna (se 2 Mos 16), og da Jesus bespiste folkeskaren med fem bygbrød og to fisk, opfattede mange mennesker disse mirakler som et tegn på, at han var Messias.

Bed et par studerende om skiftevis at læse højt fra Johannes 6:31-32, 49-53, 60, 66. Bed klassen om at følge med og se efter, hvordan folk reagerede på Jesus den følgende dag, og hvordan han reagerede på dem.

- Hvorfor tror I, at mange forkastede Jesus den dag?
- Hvad var det, som de ikke havde forstået? (Jesus var kilden til åndeligt liv, han var livets brød).

Bed en studerende om at læse Johannes 6:67-69 højt. Spørg derpå klassen:

- Hvad bekræftede Peters vidnesbyrd i vers 69?
- Hvordan påvirkede Peters vidnesbyrd om Frelseren hans liv?

Skriv følgende ufuldstændige udtalelse på tavlen, og bed de studerende om at forklare, hvordan de ville færdiggøre det: **Hvis vi accepterer Jesus Kristus som Messias, vil _____ .**

Efter nogle få svar skal du bede en studerende om at læse følgende udtalelse højt af præsident David O. McKay (1873-1971):

»Hvad du oprigtigt tror i dit hjerte om Kristus vil afgøre, hvem du er, og vil i høj grad afgøre dine gerninger. Intet menneske kan studere denne guddommelige personlighed og acceptere hans lærdomme uden at blive bevidst om en opløftende og forfinende påvirkning i sig selv« (*Kirkens præsidenters lærdomme: David O. McKay, 2003, s. 7*).

Giv de studerende tid til at nedskrive, hvad de mener om Kristus. Bed nogle studerende om at dele det, som de har skrevet.

Opfordr de studerende til at overveje, hvad de kan gøre i denne uge for at demonstrere deres tro på Jesus Kristus.

De studerendes læsemateriale

- Matthæus 21:1-11; Lukas 4:16-24; Johannes 6:5-15, 31-32, 49-53, 66-69.
- G. Homer Durham, »Jesus Kristus: Ordene og deres betydning«, *Den danske Stjerne*, okt. 1984, s. 25-28.

LEKTION 15

Jesus Kristus indstiftede nadveren

Indledning

I »Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd« står der:
»[Jesus Kristus] indstiftede nadveren som en påmindelse om sit store sonoffer« (*Liahona*, apr. 2000, s. 2). Når vi deltager i

nadveren, bliver vi mindet om, at Frelseren blødte fra hver en pore og gav sit liv for os. Vi fornyer desuden vore pagter med Herren.

Baggrundslæsning

- Dallin H. Oaks, »Nadvermødet og nadveren«, *Liahona*, nov. 2008, s. 17-20.
- Jeffrey R. Holland, »Gør dette til ihukommelse af mig«, *Stjernen* jan. 1996, s. 67-69.

Forslag til undervisningen

Matthæus 26:26-28; Lukas 22:15-20

Jesus Kristus indstiftede en ny pagt

Vis det medfølgende billede eller et andet billede af det sidste måltid og bed en studerende om at forklare, hvilken begivenhed der er afbilledet:

Spørg de studerende:

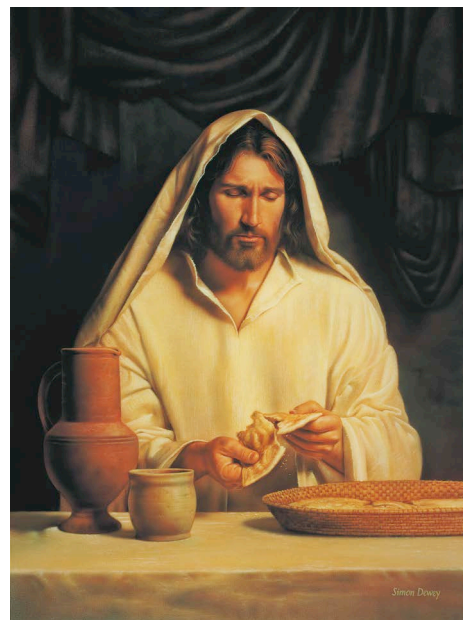
- Hvordan ville I have det, hvis Frelseren selv forberedte, velsignede og gav jer nadveren?

Bed en studerende om at læse Lukas 22:15 højt. Opmuntr klassen til under lektionen at overveje, hvorfor Frelseren ønskede at tilbringe påsken sammen med sine apostle.

Bed en studerende læse Matthæus 26:26-28 højt, mens klassen følger med. Definer ordet *testamente* ved at forklare, at ordet er oversat fra et græsk ord, der betyder »pagt« (du kan eventuelt foreslå, at de studerende skriver det i margenen i deres bibel). Drøft følgende spørgsmål:

- Hvis Jesus indstiftede en ny pagt, hvilken pagt skulle den så erstatte?

Følgende information vil give baggrund eller mening, som vil være en hjælp under drøftelsen: Da Jahve indgik sin pagt med israelitterne forud, underviste Moses dem i Jahves ord, og folket indgik pagt om at adlyde disse ord. Da Moses ofrede

slagtoffer, tog han blod fra dyret, og idet han stænkede det på folket, udtalte han: »Dette er pagtens blod, den pagt, Herren har sluttet med jer«. (Se 2 Mos 24:3-8). Jesus hentydede til Moses' udtalelse, da han belærte, at han skulle indstifte en ny pagt med Guds børn ved udgydelsen af sit blod (på samme måde som blodet fra dyr, der blev stænket som symbol på Israels børns pagt med Jahve). Da Jesus gav bægeret med vin til sine apostle, signalerede han opfyldelsen af den gamle pagt og indstiftelsen af den nye (se Hebr 9:12-15). Moseloven (den gamle pagt) var på mange måder en stor profeti om Messias. Jesus Kristus var opfyldelsen af denne profeti (se 2 Ne 11:4; Jakob 4:5; Alma 34:13-14), i særdeleshed i den forstand, at han opnåede det endelige mål med loven gennem sit sonoffer.

- Hvad får ofring af blod i både den gamle og nye pagt os til at fokusere på? (Jesus Kristi forsoning og udgydelsen af hans blod for vore synders forladelse).

Vis følgende udtalelse af ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum, og bed en studerende om at læse den højt for klassen:

»Nadveren er den ordinance, der erstatter slagtofre og brændofre i Moseloven, og med den fik vi Frelserens løfte: »Og den, der kommer til mig med et sønderknust hjerte og en angerfuld ånd, ham vil jeg døbe med ild og med Helligånden« (3 Ne 9:20)« (»Nadvermødet og nadveren«, *Liahona*, nov. 2008, s. 19).

- Hvordan vil I sammenfatte de sandheder, som vi indtil videre har drøftet om det sidste måltid? (Mens de studerende svarer, skal du fremhæve, at **Jesus Kristus opfyldte den gamle pagt, og han indstiftede den nye pagt gennem nadveren**).

Lukas 22:14-20; 3 Nefi 18:7, 11

Nadveren hjælper os til at huske Frelseren

Del de studerende op parvis. Bed hvert par om at læse Lukas 22:19-20 og 3 Nefi 18:7, 11. Bed dem om at finde endnu en årsag (ud over den nye pagt) til, at Frelseren indstiftede nadveren. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvilket formål angiver Frelseren for indstiftelsen af nadveren? (De studerende bør finde frem til følgende sandhed: **Når vi deltager i nadveren, bør vi mindes Frelseren**).
- Hvorfor er det vigtigt, at vi bestræber os på at huske Frelseren, når vi tager nadveren?
- Hvis vi ikke mindes Frelseren og det, han gjorde for os, hvilken betydning har nadveren så?

Overvej at give hver studerende en kopi af det medfølgende uddelingsark med dele af en tale af ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum. Bed de studerende om at læse uddelingsarket for sig selv. Drøft følgende spørgsmål, når de har haft tid nok:

- Hvilket råd ville I give til en, som kæmper med at fokusere på Frelseren og hans offer under nadveren? (Mens de studerende svarer, kan du påpege, at det bliver lettere at fokusere på Frelseren under nadveren om søndagen, når vi ser efter muligheder for at mindes Frelserens liv og tjenestegerning i løbet af ugen).
- Hvilke velsignelser har I fået, når I har forsøgt at mindes Frelseren og hans forsoning under nadveren?

1 Korinther 11:27-30; 3 Nefi 18:28-29; 20:8-9

Værdig deltagelse i nadveren fornyr vore pagter

Bed de studerende om at læse og sammenligne 1 Korinther 11:27-30 og 3 Nefi 18:28-29; 20:8-9 for sig selv. Bed dem identificere en advarsel, som vi får angående nadveren. Spørg dernæst:

- Hvorfor er det uklogt at deltage i nadveren, når man ikke er værdig?

Det kan være en hjælp at dele følgende udtalelse af ældste John H. Groberg fra De Halvfjerds, som forklarede, hvad det betyder at deltage værdigt i nadveren:

1989, s. 33).

»Hvis vi ønsker at forbedre os (hvilket vil sige at omvende os) og ikke er under nogen begrænsning fra præstedømmet, så er vi efter min mening værdige. Men hvis vi intet ønske har om at forbedre os, hvis vi ikke har til hensigt at følge Åndens vejledning, så må vi spørge: Er vi værdige til at modtage, eller driver vi spot med selve formålet med nadveren, som er at virke som en katalysator for personlig omvendelse og forbedring?« (»Nadverens skønhed«, *Stjernen*, juli

- Hvilke velsignelser får de, som værdigt deltager? (Se 3 Ne 20:8-9). (Vær sikker på, at de studerende forstår, at **vi kan få syndsforladelse, lige som da vi blev døbt, hvis vi bønsumt og med en angerfuld ånd deltager i nadveren**).

Vis følgende udtalelse af ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum, og bed en studerende om at læse den højt:

Liahona, jan. 1999, s. 44).

»Hvis der ikke var tilvejebragt et eller andet middel, så vi yderligere kunne blive rene efter dåben, ville hver eneste af os være fortabt med hensyn til det åndelige. Vi kan ikke have fællesskab med Helligånden, og vi ville ved den endelige dom være dømt til at »blive forstødt for evigt« (1 Ne 10:21). Hvor taknemlige bør vi ikke være for Herren, som har tilvejebragt en proces, så hvert eneste døbt medlem af hans kirke fra tid til anden kan blive renset fra syndens smuds. Og nadveren er en væsentlig del af denne proces« (»Det Aronske Præstedømme og nadveren«,

- Hvorfor er nadveren ifølge ældste Oaks så vigtig en evangelisk ordinance?

Del også denne udtalelse af ældste Oaks:

»Vi har fået befaling om at omvende os fra vore synder og komme til Herren med et sønderknust hjerte og en angerfuld ånd og nyde nadveren i overensstemmelse med de pagter, som er knyttet hertil. Når vi fornyr vore dåbspagter på denne måde, fornyr Herren vores dåbs rensende virkning Vi bliver på denne måde gjort rene og vil altid kunne have hans Ånd hos os. Vigtigheden af dette ses i Herrens befaling om, at vi modtager nadveren hver uge (se L&P 59:8-9)« (»Det Aronske Præstedømme og nadveren«, *Liahona*, jan. 1999, s. 44).

Du kan forklare, at når vi værdigt deltager i nadveren, »forny vi *alle de pagter*, som vi har indgået med Herren« (Delbert L. Stapley, Conference Report, okt. 1965, s. 14; fremhævelse tilføjet; se også L. Tom Perry, »Nu, hvor vi tager del i nadveren«, *Liahona*, maj 2006, s. 41).

Bed de studerende om at gennemgå Lukas 22:15. Spørg dernæst:

- Hvis I blev spurgt, hvorfor I mener, at Jesus inderligt ønskede at tilbringe påsken sammen med sine apostle, hvad ville I så svare? Hvilket vidnesbyrd ville I aflægge?

Bær dit vidnesbyrd om, at vi kan forny vore pagter med Gud, når vi værdigt deltager i nadveren og mindes Jesus Kristus og hans sonoffer. Opfordr dine studerende til at grunde over, hvordan de hver især kan komme med et »sønderknust hjerte og en angerfuld ånd«, når de deltager i nadveren. Udfordr dem til at gøre nadverordinancen til en regelmæssig åndelig oplevelse.

De studerendes læsemateriale

- Matthæus 26:26-28; Lukas 22:17-20; 1 Korinther 11:27-30; 3 Nefi 18:1-11, 28-29; 20:8-9; Lære og Pagter 20:75-79.
- Dallin H. Oaks, »Nadvermødet og nadveren«, *Liahona*, nov. 2008, s. 17-20.

Uddrag fra Jeffrey R. Holland, »Gør dette til ihukommelse af mig«

»Hvis den væsentligste opgave er at huske, hvad kan vi da erindre, når disse enkle og dyrebare symboler tilbydes os?

Vi kan mindes Frelserens førjordiske liv og alt det, vi ved, at han har gjort som den store Jahve, skaberen af himlen og jorden og alt, der er i dem. Vi kan mindes, at selv i det store råd i himlen elskede han os og var vidunderlig stærk, at vi selv der triumferede gennem Kristi kraft og vores tro på Lammets blod (se Åb 12:10-11).

Vi kan mindes den enkle storhed ved hans fødsel på jorden ...

Vi kan mindes Kristi mirakler og hans lærdomme, hans helbredelser og hans hjælp. Vi kan mindes, at han gengav synet til den blinde og hørelsen til den døve og evnen til at bevæge sig til den lamme, den lemlæstede og den halte. Da kan vi på de dage, hvor vi føler, at vores udvikling er gået i stå eller vores glæde og håb blevet utydeligt, stræbe fremad med standhaftighed i Kristus ...

Vi kan mindes, at Frelseren, selv med en så alvorlig mission pålagt sig, fandt glæde ved at leve, holdt af mennesker og fortalte sine disciple, at de skulle være ved godt mod! Han sagde, at vi skulle være

begeistrede over evangeliet som en, der havde fundet en stor skat, en rigtig perle af stor værdi, lige på sit eget døtrin ...

Vi kan mindes, at Kristus kaldte sine disciple for venner ...

Vi kan – og bør – mindes de vidunderlige ting, der er sket os i vores tilværelse, og at alt det, som er godt, kommer fra Kristus (Moro 7:24) ...

På nogle dage vil vi have grund til at mindes den uvenlige behandling, han kom ud for, den afvisning, han oplevede, og den uretfærdighed – ja, hvilken uretfærdighed – han udholdt. Når vi også oplever noget af det i livet, kan vi mindes, at Kristus også havde problemer på alle sider, men ikke var nedtrykt; forvirret, men ikke fortvivlet; forfulgt, men ikke forladt; slået til jorden, men ikke ødelagt (se 2 Kor 4:8-9).

Når vi møder disse vanskelige tider, kan vi mindes, at Jesus måtte nedstige under alt, før han kunne hæve sig over alt, og at han led sorg og smerte og alle slags fristelser for at kunne blive fyldt med barmhjertighed og vide, hvordan han kan hjælpe sit folk i deres lidelser (se L&P 88:6; Alma 7:11-12).

For dem, der vakler og snubler, er han der for at støtte og styrke. I den sidste ende er han der for at frelse os, og for alt dette gav han sit liv ...

Alt dette kan vi mindes, når vi af en knælende ung præst opfordres til altid at erindre Kristus« (*Stjernen*, jan. 1996, s. 68-69).

LEKTION 16

Frelseren sonede for hele menneskehedens synder

Indledning

»[Jesus Kristus] gav sit liv for at sone for hele menneskehedens synder. Hans gave var en storlået gave som stedfortræder for alle mennesker, der nogensinde kommer til at leve på jorden« (»Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd«, *Liahona*, apr. 2000, s. 2). Ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt, at »forsoningen er den livsvigtige ingrediens i vor himmelske

Faders plan for lykke, uden hvilken planen ikke kunne være blevet sat i værk« (»Han lever! Pris hans kære navn!«, *Liahona*, maj 2010, s. 76). Denne lektion vil lægge vægt på Frelserens intense smerte, som begyndte i Getsemane og kulminerede på korset, og den vil beskrive, hvordan Jesus Kristus kan hjælpe os til at overvinde vore synder og gennem hans forsoning give os styrke i vores daglige liv.

Baggrundslæsning

- David A. Bednar, »Forsoningen og livets rejse«, *Liahona*, apr. 2012, s. 12-19.
- Jeffrey R. Holland, »Jesu Kristi forsoning«, *Liahona*, mar. 2008, s. 32-38.

Forslag til undervisningen

Markus 14:33-36; Lukas 22:39-44; 2 Nefi 9:21

Jesus Kristus var villig til at lide forsoningens smerte

Overvej at indlede klassen med sammen med de studerende at synge »O, se hvilken kærlighed«, (*Salmer og sange*, nr. 114) eller en anden salme om Frelseren. Spørg derefter klassen:

- Hvordan forbereder salmen »O, se hvilken kærlighed« (eller en anden salme om Frelseren) jer til at studere Jesu Kristi forsoning?

Bed de studerende om at læse Markus 14:33-36 for sig selv og se efter udtryk, som beskriver Frelserens lidelse i Getsemane have. Skriv de udtryk på tavlen, som de studerende finder frem til.

- Hvad betyder disse udtryk for jer?

Bed de studerende om at læse Lukas 22:39-44; 2 Nefi 9:21 og Mosija 3:7 for at få yderligere detaljer om Frelserens smerte under hans sonoffer. Du kan eventuelt foreslå, at de studerende krydshenviser disse vers i deres skrifter.

- Hvilke vigtige sandheder lærer disse skriftsteder os om den smerte, som Jesus gennemgik for os? (Svarene bør omfatte følgende sandhed: **Jesu Kristi smerte i Getsemane fik ham til at bløde fra hver en pore**).

Påpeg for de studerende, at Jesu Kristi forsoning omfattede hans smerte for vore synder i Getsemane have og på korset, udgydelse af hans blod, hans død på korset samt hans opstandelse fra graven. Bed en studerende læse følgende udtalelse af ældste Bruce R. McConkie fra De Tolv Apostles Kvorum højt:

»Vi kender ikke, ingen har ord for, og ingen jordisk sjæl kan fatte den fulde betydning af det, Kristus gjorde i Getsemane.

Vi ved, at han svedte bloddråber fra hver pore, mens han tømte det bitre bæger, som hans Fader havde givet ham.

Vi ved, at han led, både på krop og ånd, mere end det er muligt for noget menneske at lide uden at dø af det ...

Vi ved, at han lå udstrakt på jorden, mens den uendelige byrdes pinsler og smerter fik ham til at skælve og ønske, at han ikke skulle drikke det bitre bæger« (»Den rensende kraft fra Getsemane«, *Liahona*, apr. 2011, s. 17).

- Hvad er jeres følelser om den smerte, som Jesus Kristus led i Getsemane og på korset?

Johannes 15:13; 1 Peter 3:18; Lære og Pagter 19:15-19

Jesus led, så vi ikke skal lide, som han gjorde det

Stil følgende spørgsmål:

- Hvorfor tror I, at Jesus var villig til at lide så meget for vores skyld?

Bed de studerende om at læse Johannes 15:13; 1 Peter 3:18 og Lære og Pagter 19:15-19 for sig selv og se efter årsager til, at Jesus Kristus villigt led forsoningens smerter. Bed de studerende om at fortælle om det, de har fundet frem til, når de har haft tid nok. Overvej at sammenfatte de studerendes svar på tavlen, når de svarer, som vist her:

For at vise den store kærlighed, han har for os.

For at undgå, at vi til fulde skal lide for vore synder.

For at tillade at vi gennem omvendelse kan opnå tilgivelse for vore synder.

For at herliggøre Faderen.

For at gøre det muligt for os at vende tilbage til Gud.

For at vi kan komme Gud nærmere.

Når du stiller de følgende spørgsmål, skal du give de studerende tid til at overveje deres svar, inden du beder dem om at svare. (Mind de studerende om, at Ånden ofte vil åbenbare yderligere sandheder for dem, når de lærer at grunde over det, som de finder i skriften).

- Hvad fortæller disse begrundelser for Jesu Kristi smerte jer om ham?
- Hvad mener I selv om disse begrundelser?

Fremhæv for de studerende, at Jesus Kristus gennem forsoningen tog vores plads – han gik i stedet for os, han påtog sig vores byrde, han led for vore synder. Apostlen Paulus sagde det på denne måde: »Ham [Sønnen Kristus], der ikke kendte til synd,

har han [Gud Faderen] gjort til synd for os, for at vi kunne blive Guds retfærdighed i ham« (2 Kor 5:21). Det er, som om vor Herre og Frelser havde givet følgende tilbud til os hver især: »Kom til mig. Jeg vil påtage mig din synd, og jeg vil give dig min retfærdighed.«

Bær vidnesbyrd om, at vi kan blive tilgivet for vore synder, hvis vi omvender os, fordi Jesus Kristus udførte forsoningen. På grund af hans offer på vore vegne er vejen forberedt, så vi kan komme tilbage og leve sammen med vor himmelske Fader som en evig familie. Jesus Kristus underkastede sig forsoningen på grund af sin store kærlighed til vor himmelske Fader og os. Opfordr de studerende til at overveje, hvordan de i højere grad kan søge og nyde forsoningens velsignelser i deres liv.

Alma 7:11-13

Jesu Kristi forsoning tilvejebringer os alle hans nåde eller opbyggende kraft

Vis følgende udtalelse af ældste Neal A. Maxwell fra De Tolv Apostles Kvorum, og bed en studerende om at læse den højt:

»Da lidelserne var på sit højeste, var det derfor meget, meget værre, end han med sin uendelige intellektuelle viden nogen sinde havde forestillet sig ...

Den samlede vægt af alle jordiske synder – fortidige, nutidige og fremtidige – tyngede denne fuldkomne, syndfri og følsomme sjæl. Alle vore ufuldkommenheder og sygdomme blev på en eller anden måde også påført regnskabet under forsoningen (se Alma 7:11-12; Es 53:3-5; Matt 8:17) ...

Hans lidelser blev *enormt* forstærkede ved det *uendelige* – og det fremkaldte hans inderlige råb på korset – det var, da han følte sig forladt (se Matt 27:46)« (»Villig til at underkaste sig«, *Den danske Stjerne*, aprilkonferencen 1985, s. 66).

- Hvad tror I, ældste Maxwell mente med, at Herren blev »påført regnskabet under forsoningen«?
- Hvad sagde ældste Maxwell, der bidrog til Frelserens smerte udover vore synder?

Bed en studerende om at læse Alma 7:11-13 højt. Bed klassen om at følge med og finde andre jordiske betingelser, som Frelseren led for. Bed nogle studerende om at fortælle, hvad de har fundet, og skriv deres svar på tavlen. (Svar bør omfatte smerte, pinsler, fristelser, sygdom, lidelser og død). Drøft betydningen af disse forhold og hvordan Jesus Kristus kan velsigne os gennem Helligånden, når vi oplever det.

Bed en studerende om at læse følgende udtalelse af ældste David A. Bednar fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Frelseren har lidt, ikke blot for vore skrøbeligheder, men også for den ulighed, den uretfærdighed, den smerte, den angst og det følelsesmæssige pres, som så ofte rammer os. Der findes ikke den fysiske smerte, den sjælekval, den lidelse i ånden, det handicap eller den svaghed, som I eller jeg kan opleve på vores jordiske rejse, som Frelseren ikke først har oplevet. I og jeg kan i et øjeblik svaghed udbryde: »Ingen forstår mig. Ingen ved, hvordan jeg har det.« Der er måske intet menneske, som forstår os. Men Guds Søn kender og forstår os fuldt ud, for han følte og bar vore byrder, før vi selv gjorde det. Og eftersom han har betalt den højeste pris og båret den byrde, har han fuldkommen empati og kan udrække sin barmhjertigheds arme mod os i mange faser af vores liv. Han kan række ud, røre og komme til hjælp ... og styrke os til at blive mere, end vi ellers kunne blive, og hjælpe os med at udrette det, som vi aldrig ville kunne udrette, hvis vi skulle forlade os på vores egen styrke« (»Forsoningen og livets rejse«, *Liahona*, apr. 2012, s. 19).

Bed de studerende om at sammenfatte det, ældste Bednar sagde. Spørg dernæst:

- Hvordan tilvejebringer de velsignelser, som vi får gennem forsoningen, en vej tilbage til vor himmelske Faders nærhed? (Mens de studerende svarer, skal du fremhæve, at **på grund af Jesu Kristi forsoning kan vi modtage trøst og styrke gennem Helligånden, så vi kan udholde »smerter og trængsler og fristelser af enhver art« (Alma 7:11).**

Som en hjælp til de studerendes forståelse af Frelserens opbyggende kraft eller nåde skal du invitere dem hver især til at læse følgende skriftsteder og forberede sig på at fortælle, hvad de har lært. (Overvej at skrive disse henvisninger på tavlen).

2 Korinther 12:7-10

Mosija 3:19

Mosija 24:10-15

Alma 31:24-25, 31-33, 38

Eter 12:27

Efter tilstrækkelig tid spørger du:

- Overvej, hvordan det folk, som er beskrevet i disse skriftsteder, blev styrket gennem Jesu Kristi forsoning. Hvordan er I eller nogen, I kender, blevet styrket på lignende måde?
- Hvorfor er det vigtigt for os, at vi forstår, at vi har adgang til Jesu Kristi opbyggende kraft?

Vis følgende udtalelse af ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum, og bed en studerende om at læse den højt:

»Vi har alle et bydende behov for at styrke vores forståelse af vigtigheden af Jesu Kristi sonoffer, så det vil blive et urokkeligt fundament, vi kan bygge vores liv på ...

Jeg opfordrer dig ihærdigt til at lægge en personlig læseplan for at få en større forståelse og påskønnelse af de uforlignelige, evige, grænseløse konsekvenser af Jesu Kristi fuldkomne udførelse af sin guddommelige kaldelse som vor Frelser og Forløser« (»Han lever! Pris hans kære navn!«, *Liahona*, maj 2010, s. 77).

Mens du runder af, skal du opfordre de studerende til at lave en personlig læseplan om Jesus Kristus og forsoningen.

De studerendes læsemateriale

- Markus 14:33-36; Lukas 22:39-46; Johannes 15:13; 1 Peter 3:18; 2 Nefi 9:21; Mosija 3:7; Alma 7:11-13; Lære og Pagter 19:15-20.
- David A. Bednar, »Forsoningen og livets rejse«, *Liahona*, apr. 2012, s. 12-19.

LEKTION 17

Frelseren led og døde på Golgatas kors

Indledning

Da Frelseren nærmede sig afslutningen på sin tjenestegerning på jorden, »blev [han] pågrebet og anklaget på falsk grundlag, kendt skyldig for at stille pøblen tilfreds og dømt til at dø på Golgatas kors« (»Den levende Kristus: Apostlenes

vidnesbyrd«, *Liahona*, apr. 2000, s. 2). I denne lektion fremhæver vi den vigtige sandhed, at Jesus Kristus selv *tillod*, at han led og døde for andres hånd. Der var ingen, som tog hans liv.

Baggrundslæsning

- Jeffrey R. Holland, »Der var ingen med ham«, *Liahona*, maj 2009, s. 86-88.

Forslag til undervisningen

Matthæus 27:26-54; Johannes 10:11-18; 19:10-11; 1 Nefi 19:9

Jesus Kristus havde magten til at sætte sit liv til

Vis billedet Korsfæstelsen (*Evangelisk kunst*, 2009, nr. 57, se også LDS.org).

Bed de studerende om at forestille sig, at de er en af de trofaste tilskuere på billedet, mens du læser Matthæus 27:26-54 højt. Opfordr de studerende til at følge med og grunde over, hvordan det må have været at være der selv og se korsfæstelsen af Jesus Kristus. Når du har læst færdig, skal du bede de studerende beskrive de tanker og følelser, som de forestiller sig, at denne person har oplevet. Når flere har svaret, skal du spørge klassen:

- Hvilke følelser har I for Frelseren, efter I har læst og drøftet denne beretning?

Bed de studerende om at læse Johannes 10:11, 17-18 for sig selv. Efter tilstrækkelig tid spørger du:

- Hvad fortæller disse vers om Jesu Kristi korsfæstelse og død? (Vær sikker på, at de studerende forstår, at **Jesus Kristus havde magt fra Faderen til at sætte sit eget liv til og tage det igen**).

Vis følgende udtalelse af ældste James E. Talmage fra De Tolv Apostles Kvorum og bed en studerende om at læse den højt:

»En naturlig virkning af [Jesu] udødelige oprindelse som Søn født på jorden, men med en udødelig Fader, var, at han var immun over for døden, med mindre han selv overgav sig til den. Jesu Kristi liv kunne ikke tages, med mindre han ville det og tillod det. Magten til at nedlægge sit liv var nedarvet i ham som også magten til at opløfte sit ihjelslagne legeme til en udødelig tilstand« (*Jesus Kristus*, 3. udg., 1916, s. 440).

Bed en studerende om at læse Matthæus 26:53-54 højt og en anden studerende om at læse højt fra Johannes 19:10-11. Bed de studerende om at følge med og sammenligne de to skriftsteder.

- Hvilken hjælp havde Jesus Kristus ifølge Matthæus adgang til?
- Hvad lærer I af skriftstedet i Johannes? (De studerende bruger måske andre ord, men de bør komme frem til følgende sandhed: **Ingen kunne tage Jesu Kristi liv, han led villigt døden**).
- Hvorfor tror I, at Jesus lod sig selv blive korsfæstet, hvis han kunne have nedkaldt en masse engle som hjælp?

Bed en studerende læse 1 Nefi 19:9 højt. Bed klassen om at definere ordet *tåler*. (I denne forbindelse betyder *tåler* at give tilladelse til. Foreslå eventuelt, at de studerende skriver »at tillade« i margenen i deres skrifter ud for 1 Ne 19:9).

- Hvorfor tillod Frelseren, at han blev korsfæstet?

Vis følgende udtalelse af ældste Alexander B. Morrison fra De Halvfjerds, og bed en af de studerende om at læse den højt:

»Det var kærligheden til alle Guds børn, der fik Jesus, der var enestående i sin syndfri fuldkommenhed, til at tilbyde sig selv som løsesum for andres synder ... Dette var altså den fuldendende årsag, som førte Jesus til jorden »for os at tåle sorg og død« (»Hvor skønt det er at dvæle ved«, *Salmer og sange*, nr. 108). Han kom ... for at sone for vore synder, så han ved at blive løftet op på korset kunne drage alle mennesker til sig (se 3 Ne 27:14)« (»Derfor er jeg kommet til verden«, *Liahona*, jan. 2000, s. 30).

Liahona, jan. 2000, s. 30).

Påpeg, at Jesus led døden på korset som følge af sin store kærlighed for sin Fader og os. Spørg dernæst:

- Hvordan kan en viden om, at Frelseren villigt underkastede sig korsfæstelsen som følge af sin kærlighed til Faderen og os, være en hjælp, når I oplever modgang?

Matthæus 27:46; Lukas 23:34-46; Johannes 19:26-30

Jesu Kristus fuldendte sin jordiske tjenestegerning

Som hjælp til de studerendes forståelse af, hvad død ved korsfæstelse er, kan du fortælle følgende:

»Død ved korsfæstelse synes at omfatte alt, hvad smerte og død *kan* indeholde af rædsomhed og grufuldheder – svimmelhed, krampe, tørst, hunger, søvnløshed, traumatisk febertilstand, stivkrampe, offentlig skam, langvarig pinsel, forventningen om svære lidelser, dødelige sår – alt sammen intensiveret lige til det punkt, hvor det kan udholdes, men det hele stopper lige inden, at den lidende kunne opnå lindring ved at miste bevidstheden. Den unaturlige stilling gør enhver bevægelse til en lidelse; de åbne vener og ødelagte sener dunkede og medførte konstante kvaler; sårene, betændte fra luftens indvirkning, på vej mod en tilstand af koldbrand; arterierne – specielt i hovedet og maven – blev opsvulmede og irriterede med rige mængder af blod; og mens hver enkelt variation af pinsel gradvist forstærkes, bliver der til dem tilføjet en brændende og rasende tørst, og alle disse fysiske komplikationer, som forårsager indre oprør og uro, gør udsigten til selve døden – døden, denne ukendte fjende, som mennesket normalt skælver ved – til en velkommen og længe ventet afslutning.

Sådan var den død, som Kristus var dømt til at lide« (Frederic W. Farrar, *The Life of Christ*, 1964, s. 641).

Fortæl de studerende, at Jesus Kristus ytrede syv udtalelser, mens han hang på korset. Nedskriv følgende skriftstedshenvisninger på tavlen (skriv ikke citaterne i parentes), og bed alle studerende om at læse nogle af dem og se, hvad Jesus udtalte:

Lukas 23:34 (»Fader, tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør«)

Lukas 23:43 (»Sandelig siger jeg dig: I dag skal du være med mig i Paradis«)

Johannes 19:26-27 (»Kvinde, dér er din søn ... Dér er din mor«)

Matthæus 27:46 (»Min Gud, min Gud! Hvorfor har du forladt mig?«)

Johannes 19:28 (»Jeg tørster«)

Johannes 19:30 (»Det er fuldbragt«)

Lukas 23:46 (»Fader, i dine hænder betror jeg min ånd«)

Mens de studerende fortæller om det, de fandt, skal du omformulere udtalelserne på tavlen ved siden af de rette henvisninger. Spørg de studerende:

- Hvad fortæller disse udtalelser om Frelseren og om det, han oplevede på korset?
- Hvad mente Jesus, da han erklærede: »Det er fuldbragt«? (Han havde udholdt den grænseløse smerte, som forsoningen krævede. Du kan påpege for de studerende, at der i Joseph Smiths oversættelse af Matthæus 27:54 står: »Jesus råbte atter med høj røst og sagde: Fader, det er fuldbragt, din vilje er sket, og opgav ånden« (se også Matt 27:50). Jesus døde først efter, at han vidste, at han havde fuldbragt alt, hvad Faderen forventede af ham).

Bed en studerende om at læse følgende udtalelse op af ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Da den sidste øre var blevet betalt, da Kristi beslutsomhed om at være trofast var så tydelig, at den var fuldstændig uovervindelig, da var det endeligt og barmhjertigt »fuldbragt« [se Joh 19:30]. Mod alle odds og uden nogen hjælp eller nogen til at holde sig oppe genoprettede Jesus fra Nazaret, den levende Guds Søn, det fysiske liv, som døden havde styret, og bragte frydefuld og åndelig forløsning ud af djævelsk mørke og fortvivlelse. Med troen på den Gud, som han vidste, var der, kunne han triumferende sige: »Fader, i dine hænder betror jeg min ånd« [Luk 23:46]« (»Der var ingen med ham«, *Liahona*, maj 2009, s. 88).

Bed en studerende om at læse følgende udtalelse op af ældste Robert D. Hales fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Jesus valgte ikke at forlade denne verden, førend han havde holdt ud til enden og havde fuldendt den mission, han var blevet sendt hertil for at fuldende for menneskeheden. På Golgatas kors overgav Jesus sin ånd til sin Fader med en enkel udtalelse: »Det er fuldbragt« (Joh 19:30). Efter at have holdt ud til enden blev han befriet fra jordelivet. Vi skal også holde ud indtil enden« (»Dåbens pagt: At være i riget og af riget«, *Liahona*, jan. 2001, s. 6).

- Hvad hjælper disse to apostle os til at forstå om, hvad Jesus henviste til, da han udtalte: »Det er fuldbragt«? (Når de studerende har svaret, kan du skrive følgende sandhed på tavlen: **Jesus Kristus fuldbragte trofast alt, hvad vor himmelske Fader befalede ham at gøre i jordelivet**).
- Hvordan ville det være en hjælp i de svære tider, vi selv gennemgår, at mindes det, Frelseren stod overfor og trofast udholdte for at opfylde sin jordiske mission?
- Hvordan kan det at mindes Jesu eksempel hjælpe jer til at opnå det, I blev født til at gøre?
- Hvordan kan vi vise vores taknemlighed for alt, hvad Frelseren ofrede for os? (De studerende bruger måske andre ord, men de bør komme frem til følgende princip: **Vi viser vores taknemlighed for Frelserens smerter på korset ved at følge hans eksempel og trofast holde ud til enden**).

Bed de studerende om at overveje at dele nogle af deres følelser for Frelseren på de sociale medier og det, de har forpligtet sig til at gøre for at forblive trofaste mod disse følelser.

De studerendes læsemateriale

- Matthæus 27:26-54; Lukas 23:34-46; Johannes 10:11-18; 19:10-11, 19-37; 1 Nefi 19:9.
- Jeffrey R. Holland, »Der var ingen med ham«, *Liahona*, maj 2009, s. 86-88.

LEKTION 18

Frelseren tjente i åndeverdenen

Indledning

Om Frelseren har nutidige apostle vidnet: »Hans gave var en storslået gave som stedfortræder for alle mennesker, der nogensinde kommer til at leve på jorden« (»Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd«, *Liahona*, apr. 2000, s. 2). På grund af Frelserens sonoffer og tjeneste i åndeverdenen vil

alle Guds børn, som nogensinde har levet på jorden, få muligheden for at acceptere eller afvise evangeliet. I denne lektion vil de studerende lære om Frelserens rolle i åndeverdenen og vores rolle i frelse af de døde.

Baggrundslæsning

- Spencer J. Condie, »Frelserens besøg i åndeverdenen«, *Liahona*, juli 2003, s. 26-30.
- Richard G. Scott, »Glæden ved at forløse de døde«, *Liahona*, nov. 2012, s. 93-95.

Forslag til undervisningen

Lukas 23:39-43; Lære og Pagter 138:11-24

Jesus Kristus besøgte åndeverdenen

Du kan vise billederne Jesu begravelse (*Evangelisk kunst*, 2009, nr. 58; se også LDS.org) og Maria og den opstandne Jesus Kristus (*Evangelisk kunst*, nr. 59).

Bed en studerende om at læse følgende udtalelse af ældste Spencer J. Condie fra De Halvfjerds højt:

»Kendsgerningerne omkring Jesu død og opstandelse betragtes som grundlæggende trossætninger af alle kristne. Men det, som Jesu udødelige ånd foretog sig efter hans død og inden hans opstandelse, er et mysterium for alle undtagen de sidste dages hellige. Og betydningen af det, som han foretog sig i de timer, skaber det doktrinære grundlag for tempelbyggeri over hele verden. Desuden kan et vidnesbyrd om det, som han foretog sig, være en stor trøst for dem, som sørger over en kær slægtnings død« (»Frelserens besøg i åndeverdenen«, *Liahona*, juli 2003, s. 26).

Henvis til billederne og spørg klassen:

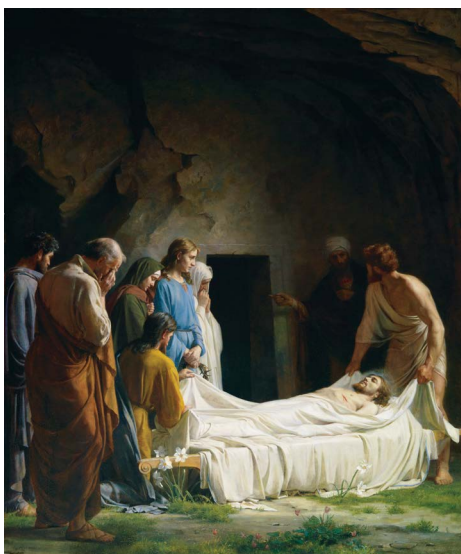
- Hvad gjorde Jesus i tiden mellem sin begravelse og opstandelse?

For at forstå baggrunden skal du bede de studerende om at læse Lukas 23:39-43.

- Hvad sagde Frelseren til forbryderen på korset? (Påpeg, at profeten Joseph Smith belærte, at en mere nøjagtig fortolkning af Frelserens ord er: »På denne dag skal du være med mig i åndeverdenen« (i *History of the Church*, 5:424-425). Frelserens ord til forbryderen misforstås af mange kristne, og de tror, at de betyder, at en person kan omvende sig fra alvorlige synder ved slutningen på vedkommendes liv. Skrifterne belærer dog om, at vi ikke bør udsætte vores omvendelse).
- Hvad fortæller disse ord om Frelserens gerning, mens hans legeme var begravet? (Se også 1 Pet 4:6).

Fortæl de studerende, at præsident Joseph F. Smith fik en åbenbaring, som beskriver Jesu Kristi besøg til åndeverdenen. Som en hjælp til de studerendes forståelse af baggrunden for denne åbenbaring skal du sammenfatte indledningen og de første 10 vers af Lære og Pagter 138. Få flere studerende til at skiftes til at læse højt fra Lære og Pagter 138:11-12, 15-16, 18-19, 23-24. Tal om følgende spørgsmål:

- Hvad gjorde Frelseren ifølge dette syn i tiden mellem sin begravelse og opstandelse? (De studerende bør udtrykke, at **Jesus besøgte de retfærdige ånder i åndeverdenen, mens hans legeme lå begravet**).
- Hvorfor var disse retfærdige ånder fyldt med lykke og glæde? (Mens de studerende svarer, så understreg følgende sandhed: **I henhold til Guds plan kunne de døde, som havde været trofaste i jordelivet, blive forløst fra døden efter Jesu Kristi opstandelse**. Du kan eventuelt påpege, at ingen missionærer blev sendt for at prædike for dem i åndeverdenen før Frelserens død og opstandelse (se Luk 16:19-31; Moses 7:36-39]).

Kristi Begravelse af Carl Bloch. Benyttet med tilladelse fra Det Nationalhistoriske Museum på Frederiksborg Slot i Hillerød. Kopiering ikke tilladt.

Kvinde, hvorfor græder du? © 2015 Simon Dewey. Anvendt med tilladelse fra Altus Fine Art, altusfineart.com

Lære og Pagter 138:20-37

Alle Guds børn skal have mulighed for at høre om evangeliet

Bed de studerende om at læse Lære og Pagter 138:20-21, 25-28 for sig selv for at se, hvilket spørgsmål præsident Smith grundede over. (*Bemærk:* For at hjælpe de studerende til at forstå vigtigheden af at stille gode spørgsmål og søge svar, mens de studerer skriften, skal du pointere, at mange åbenbaringer, som er nedskrevet i skriften, er resultatet af et oprigtigt spørgsmål). Bed de studerende om at læse Lære og Pagter 138:29-30 for sig selv og se efter, hvordan ånderne i fængsel skulle høre evangeliet blive forkyndt. Spørg:

- Hvad gjorde Frelseren, da han gik iblandt de retfærdige i ånde verdenen? (Vær sikker på, at de studerende finder frem til følgende sandhed: **Mens Jesus var i ånde verdenen, organiserede han arbejdet for de dødes frelse**).

Del de studerende op parvis. Bed dem om at læse Lære og Pagter 138:30-37 og drøfte vigtigheden af ordet *alle*, som det bruges i vers 30, 31 og 37. Efter et passende stykke tid spørger du:

- Hvad var Frelserens formål med at betjene dem i ånde verdenen? (De studerende bør være i stand til at finde frem til følgende sandhed: **Frelseren tilvejebragte en måde for alle Guds børn, så de kunne høre evangeliet og modtage en fylde af glæde**).
- Hvorfor skal evangeliet prædikes for alle Guds børn? (Se L&P 138:33-34; 1 Pet 3:18-20.)
- Hvad fortæller det os om betydningen af Jesu Kristi forsoning? (Betydningen af forsoningen rækker ind i ånde verdenen).

Overvej at læse følgende udtalelse af præsident Joseph Fielding Smith (1876-1972):

»Hvad så med de utallige, som døde og aldrig hørte om Kristus, aldrig havde anledning til omvendelse og til at få tilgivelse for deres synder, aldrig traf en af kirkens ældster, som havde myndighed? Nogle af jeres gode, kristne naboer vil fortælle jer, at disse skarer for evigt er fortabte ...

Ville det være fair? Ville det være retfærdigt? Nej! *Herren vil give ethvert menneske anledning til at høre om og modtage evigt liv eller en plads i hans rige*« (Lærdomme om frelse, saml. Bruce R. McConkie, 3 bd., 1978, bind 2, s. 114-115).

- Hvorfor betyder disse sandheder om ånde verdenen noget? Hvilken forskel gør det, hvis en person kender til disse sandheder om ånde verdenen?
- Hvordan kan kundskab om Frelserens tjenestegerning i ånde verdenen være jer en trøst?

Vi kan tilvejebringe frelse for de døde

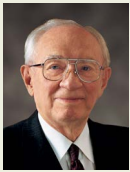

Giv hver studerende en kopi af det vedlagte uddelingsark »De sidste dages arbejde for de døde.« Del dem op i små grupper eller parvis. Bed dem om at læse udtalelserne på uddelingsarket og se efter og drøfte de velsignelser, som er lovet dem, der deltager i arbejdet for de dødes forløsning.

Stil følgende spørgsmål, når de haft tid nok:

- Hvordan hjælper vores deltagelse i templet og slægtsforskning dem, som er døde, med at få adgang til de velsignelser, der kommer gennem Jesu Kristi sonoffer?
- Hvordan hjælper deltagelse i stedfortrædende arbejde for de døde os med at blive mere som Frelseren? (Mens de studerende svarer, så understreg følgende princip: **Når vi deltager i tempelordinancer for vore døde forfædre, kan vi tilvejebringe dem deres frelse, og vi bliver styrket mod modstanderen**).

Overvej at dele følgende forklaring af præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008) om, hvordan stedfortrædende arbejde for de døde ligner Frelserens forløsende arbejde:

»Det, som foregår i Herrens hus ... kommer nærmere ånden i Herrens store offer end nogen anden aktivitet, som jeg kender til. Og hvorfor? Fordi det udføres af folk, som frit giver af deres tid og midler uden tanke for tak eller belønning for at gøre noget for andre, som de ikke selv kan gøre« (»Elias' ånd«, *Stjernen*, nov. 1996, s. 21; se også Obad 1:21).

Henvis igen de studerende til udtalelserne fra uddelingsarket og spørg:

- Hvornår har I set eller følt en af de velsignelser, der bliver lovet dem, der deltager i arbejdet med at forløse de døde?

Bed de studerende om for sig selv at overveje følgende spørgsmål:

- Hvilke af disse løfter ønsker I at være i besiddelse af lige nu, og hvad er I villige til at gøre for at opnå det?

Udfordr de studerende til at mødes med menighedens slægtshistoriske konsulent og lære mere om, hvordan de kan udføre arbejde for deres døde forfædre. Læs højt fra Lære og Pagter 128:22 og bær vidnesbyrd om Jesu Kristi evige tjenestegerning og det hellige arbejde for de døde, som blev indstiftet, inden jorden blev skabt.

De studerendes læsemateriale

- Lukas 23:39-43; 1 Peter 3:18-20; 4:6; Lære og Pagter 128:15, 22; 138:1-37.
- Spencer J. Condie, »Frelserens besøg i åndeverdenen«, *Liahona*, juli 2003, s. 26-30.

De sidste dages arbejde for de døde

Ældste John A. Widtsoe (1872-1952) fra De Tolv Apostles Kvorum sagde følgende angående vores forudordnede mission med at bidrage til at frelse Guds sønner og døtre:

»I vores førjordiske tilstand, på tiden for det store råd, indgik vi en bestemt aftale med den Almægtige. Herren foreslog en plan, som han havde udtænkt. Vi accepterede den. Da planen er beregnet for alle mennesker, bliver vi en del af alle menneskers frelse i denne plan. Vi indvilligede dengang og dér i ikke alene at være frelsere for os selv, men ... frelsere for hele den menneskelige slægt. Vi indgik et partnerskab med Herren.

Udarbejdelsen af planen blev da ikke blot Faderens værk og Frelserens værk, men også vores værk. Den mindste af os, den mest ydmyge, arbejder sammen med den Almægtige i at opnå den evige frelsesplans hensigt« (»The Worth of Souls«, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, okt. 1934, s. 189)«.

Ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum opfordrede Kirkens unge til at udføre tempeltjeneste for deres egne forfædre:

»Al den tjeneste, du yder i templet, er tid, der er brugt godt, men stedfortrædende modtagelse af ordinancerne for ens egen slægt gør tiden i templet mere hellig, og der følger endnu større velsignelser ...

Ønsker I unge en sikker måde at fjerne modstanderens indflydelse i jeres liv? Fordyb dig i at søge efter dine forfædre, forbered deres navne til de hellige stedfortrædende ordinancer, der er tilgængelige i templet, og tag så til templet og vær stedfortræder for dem, så de kan modtage ordinancerne, dåb og Helligåndsgaven. ... Jeg kan ikke komme i tanke om en større beskyttelse mod modstanderens indflydelse i dit liv« (»Glæden ved at forløse de døde«, *Liahona*, nov. 2012, s. 93-94).

Ældste David A. Bednar fra De Tolv Apostles Kvorum gav følgende invitation og løfte:

»Jeg opfordrer Kirkens unge til at lære om og opleve profeten Elias' ånd. Jeg opfordrer jer til at studere, til at søge jeres forfædre og til at forberede jer til at udføre stedfortrædende dåb i Herrens hus for jeres afdøde slægtninge (se L&P 124:28-36). Og jeg tilskynder jer til at hjælpe andre mennesker med at finde deres slægtshistorie.

Når I tager imod denne opfordring i tro, vil jeres hjerte vende sig til jeres fædres. Løfterne til Abraham, Isak og Jakob bliver indpodet i jeres hjerte. Jeres patriarkalske velsignelse med den angivne slægtslinje forbinder jer til disse fædre og vil betyde mere for jer. Jeres kærlighed og taknemlighed for jeres forfædre vil blive styrket. Jeres vidnesbyrd om og omvendelse til Frelseren vil blive dybere og varig. Og jeg lover jer, at I vil blive beskyttet mod modstanderens skærpede indflydelse. Når I tager del i og elsker dette hellige værk, vil I blive beskyttet i jeres ungdom og gennem resten af livet« (»Børnenes hjerte skal vende sig«, *Liahona*, nov. 2011, s. 26).

LEKTION 19

Jesus Kristus er opstanden

Indledning

»[Jesus Kristus] opstod fra graven som »førstegrøden af dem, der er sovnet hen« (1 Kor 15:20). Som den opstandne Herre besøgte han dem, han havde elsket i dette liv« (»Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd«, *Liahona*, apr. 2000, s. 3). Denne lektion handler om læresætninger og begivenheder i

forbindelse med Jesu Kristi opstandelse. Når de studerende styrker deres forståelse af og vidnesbyrd om opstandelsen, vil de få perspektiv og håb, når de møder jordelivets udfordringer.

Baggrundslæsning

- D. Todd Christofferson, »Jesu Kristi opstandelse«, *Liahona*, maj 2014, s. 111-114.
- Dallin H. Oaks, »Opstandelsen«, *Liahona*, juli 2000, s. 16-19.

Forslag til undervisningen

1 Korinther 15:12-29

Jesu Kristi opstandelse

Vis følgende udtalelse af profeten Joseph Smith (1805-1844), og bed en studerende om at læse den højt:

»De fundamentale principper og grundsætninger i vores religion er apostlenes og profeternes vidnesbyrd om Jesus Kristus, at han døde, blev begravet og igen opstod den tredje dag og fór til himlen; og alt andet, som falder ind under vores religion, er kun tillæg dertil« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 50).

Drøft det følgende spørgsmål med de studerende:

- Hvorfor tror I, at alle yderligere evangeliske principper er »tillæg« til Jesu Kristi død, begravelse og opstandelse?

Bed de studerende om at læse Esajas 25:8; Mosija 16:7-8 og Alma 33:22 for sig selv, mens de leder efter, hvad profeterne forud profeterede om Jesu Kristi opstandelse. Lad dem fortælle, hvad de har fundet frem til.

Skriv følgende oversigt på tavlen:

<i>Fordi Jesus rejste sig fra graven, ...</i>	<i>Hvis Jesus ikke var opstået fra de døde, ville ...</i>
<i>1 Korinther 15:20-28</i> <i>Alma 11:43-45</i>	<i>1 Korinther 15:12-19, 29</i> <i>2 Nefi 9:8-10</i>

Bed halvdelen af klassen om at læse skriftstederne i venstre side af oversigten og se efter velsignelser, som vi modtager som et resultat af Jesu Kristi opstandelse. Bed den anden halvdel om at læse skriftstederne i højre side af oversigten og se efter, hvad der ville ske, hvis Jesus ikke var opstået fra de døde. Bed nogle frivillige om at fortælle om det, de har fundet ud af, når de har haft tid nok. Hjælp de studerende med at fremsige en udtalelse, som vi bliver belært om i disse vers, ved at stille følgende spørgsmål:

- Ifølge 1 Korinther 15:20 udtalte apostlen Paulus, at Jesus var »førstegrøden af dem, der er sovet hen.« Hvad betyder denne vending? (Jesus var den første, som opstod).

Bed de studerende læse 1 Korinther 15:22 igen. Spørg dernæst:

- Hvordan ville I opsummere den universelle velsignelse, vi modtager, fordi Jesus Kristus opstod? (De studerende bør udtrykke følgende læresætning: **På grund af Jesu Kristi forsoning og opstandelse vil alle, som er født på jorden, opstå**).

Bed en studerende om at læse højt fra følgende udtalelser af præsident Howard W. Hunter (1907-1995) og præsident Marion G. Romney (1897-1988) fra Det Første Præsidentskab:

»Uden opstandelsen ville Jesu Kristi evangelium være en jeremiade af visdomsord og tilsyneladende uforklarlige mirakler, men visdomsord og mirakler, som ikke ville sejre i den sidste ende. Nej, den endelige sejr ligger i det sidste mirakel. For første gang i menneskehedens historie var der én, som opstod fra de døde for at blive udødelig. Han var Guds Søn, Søn af vor udødelige Fader i himlen, og hans sejr over den fysiske og åndelige død er de gode nyheder, som enhver kristen tunge bør berette om« (Howard W. Hunter, »En apostels vidnesbyrd om opstandelsen«, *Stjernen*, aprilkonferencen 1986, s. 13).

»Han er opstået, han er ikke her« (Markus 16:6). Disse ord, som er så udførlige i deres enkelthed, bekendtgjorde den mest betydningsfulde begivenhed, som er optegnet i historien« (Marion G. Romney, »Jesu opstandelse«, *Den danske Stjerne*, okt. 1982, s. 8).

- Hvorfor tror I, at Jesu Kristi opstandelse er den »mest betydningsfulde begivenhed, som er optegnet i historien«?
- Hvilke tanker og følelser har I ved at vide, at alle vor himmelske Faders børn, som er født på jorden, vil opstå som følge af Jesu Kristi opstandelse?

Forklar, at opstandelsen ikke alene forløser os fra fysisk død, men også fra åndelig død. Hvis der ikke var nogen opstandelse, ville alle mennesker med tiden blive som Djævelen (se 2 Ne 9:6-9).

Bær vidnesbyrd om, at Jesu Kristi opstandelse fuldendte forsoningen og gjorde det muligt for Guds børn at vende tilbage til hans nærhed.

Matthæus 28; Markus 16; Lukas 24; Johannes 20

Vidner om den opstandne Jesus Kristus

Giv hver studerende en kopi af det medfølgende skema som et uddelingsark:

Den opstandne Jesus Kristus viser sig i Det Nye Testamente

Henvi sning	Besøgte personer	Dato eller tidspunkt	Sted	Hvad der skete
Johannes 20:11-18; Markus 16:9				
Matthæus 28:1-10				
Lukas 24:34; 1 Korinther 15:5				
Markus 16:12; Lukas 24:13-32				
Markus 16:14; Lukas 24:33, 36-49; Johannes 20:19-23				
Johannes 20:26-29				
Johannes 21:4-23				
Matthæus 28:16-20; Markus 16:15-18				
Markus 16:19-20; Lukas 24:50-53; Apostlenes Gerninger 1:9-11				
1 Korinther 15:6				
1 Korinther 15:7				
Apostlenes Gerninger 7:55-56				
Apostlenes Gerninger 9:4-6; 1 Korinther 9:1; 15:8				
Johannes' Åbenbaring 1:13-18				

Tildel hver studerende et par rækker i skemaet. Bed dem læse skriftstederne i deres tildelte rækker og finde ud af, hvem den opstandne Frelser besøgte. Bed de studerende om at fortælle om det, de har fundet frem til, når de har haft tid nok. På grund af tidsbegrænsning bør du opfordre de studerende til at gøre det kortfattet. Tal derpå om følgende spørgsmål:

- Hvad lærte I ved denne aktivitet om de mange, som oplevede besøg af den opstandne Frelser, og hvad de hver især erfarede?
- Hvilke andre vidner om den opstandne Jesus Kristus findes der i skrifterne ud over disse passager? (De studerende nævner muligvis nefitterne eller profeten Joseph Smith).
- Hvorfor er det vigtigt at vide, at der har været mange, der har set den opstandne Frelser? (Sørg for, at de studerende forstår følgende sandhed: **Da mange mennesker har bevidnet den opstandne Jesus Kristus, kan vi stole på, at han lever, og at vi også vil leve igen, når vi dør**).

For at hjælpe de studerende til bedre at forstå de doktrinære konsekvenser af Frelserens opstandelse og årsagen til, som Joseph Smith belærte, at alle andre principper blot er tillæg til Jesu Kristi død og opstandelse, skal du give hver studerende en kopi af følgende udtalelse af ældste D. Todd Christofferson fra De Tolv Apostles Kvorum. Bed en studerende om at læse udtalelsen højt.

»Hvis Jesus helt bogstavelig talt opstod, så følger det deraf nødvendigvis, at han er et guddommeligt væsen. Ingen dødelig har kraften i sig selv til at komme til live igen efter døden. Fordi Jesus opstod, kan han ikke kun have været tømrer, lærer, rabbi eller profet. Eftersom Jesus opstod, må han have været Gud, Faderens enbårne Søn.

Derfor er det, han belærte om, sandt; Gud kan ikke lyve [se En 1:6].

Derfor var han jordens skaber, som han sagde [se fx 3 Ne 9:15].

Derfor findes himlen og helvede virkelig, som han belærte om [se fx L&P 76].

Derfor er der en ånde verden, som han besøgte efter sin død [se L&P 138].

Derfor vil han komme igen, som englenerne sagde [se ApG 1:10-11], og »personligt ... regere på jorden« [TA 1:10; se også Ordforklaringer, »Jesus Kristus«].

Derfor er der en endelig dom og en opstandelse for alle [se fx 2 Ne 9:15].

På grund af Kristi opstandelse er det grundløst at tvivle på, at Gud Faderen er almægtig, alvidende og alkærlig – han gav sin enbårne Søn for at forløse verden. Tvivl om meningen og formålet med livet er ubegrundet. Jesus Kristus er i virkeligheden det eneste navn eller den eneste måde, hvorved frelse kan komme til menneskeheden. Kristi nåde er virkelig og giver både tilgivelse og lutring til den angrende synder. Tro er i sandhed mere end fantasi og tankespind. Der er ultimativ og universel sandhed, og der er objektive og uforanderlige moralske sandheder, som han belærte om.

Fordi Kristus vitterligt opstod, er omvendelse fra enhver overtrædelse af hans lov og bud både mulig og meget vigtig. Frelserens mirakler er virkelige, ligesom løftet til hans disciple om, at de kunne gøre de samme og endnu større gerninger [se Joh 14:12] ... Fordi Kristus vitterligt opstod, er døden ikke slutningen for os, og selv »når [vores] kød er tæret bort, skal [vi] skue Gud« [Job 19:26]« (»Jesu Kristi opstandelse«, *Liahona*, maj 2014, s. 113-114).

- Hvordan illustrerer ældste Christoffersons udtalelse Frelserens opstandelses centrale placering i læresætningen om det gengivne evangelium?

For at hjælpe de studerende med at forstå, hvordan opstandelsen kan påvirke dem personligt, skal du vise følgende udtalelse af ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum og bede en studerende om at læse den højt:

»Det »levende håb«, som vi får takket være opstandelsen, er vores overbevisning om, at døden ikke er afslutningen på vores eksistens, men blot et nødvendigt skridt i den fastlagte overgang fra livet i dødelighed til udødelighed. Dette håb ændrer hele perspektivet for livet på jorden ...

Visheden om opstandelsen giver os hver især og dem, som vi elsker, styrke og perspektiv til at udholde de udfordringer, som dette jordiske liv giver, som fx de fysiske, mentale eller følelsesmæssige skavanker, som vi har med os fra fødslen eller pådrager os i løbet af livet på jorden. Takket være opstandelsen ved vi, at disse jordiske skavanker kun er midlertidige!

Visheden om opstandelsen giver os et stærkt incitament til at holde Guds befalinger gennem hele vores jordiske liv« (»Opstandelsen«, *Liahona*, juli 2000, s. 18).

- Hvorfor er det vigtigt for os hver især at få et vidnesbyrd om virkeligheden af opstandelsen? (De studerende bør finde frem til følgende princip: **På grund af Jesu Kristi opstandelse kan vi alle have håb og et evigt perspektiv, når vi møder udfordringer og livets prøvelser**).
- Hvordan har en forståelse af opstandelsen givet jer eller en, I kender, håb eller glæde?

Læs følgende udtalelse af præsident David O. McKay (1873-1970):

»I to og et halvt år var [apostlene] blevet opbygget og inspireret af Kristi nærhed. Men nu var han væk. De var ladet alene, og de syntes forvirrede og hjælpeløse ...

Hvad var det, der pludselig ændrede disse disciple til sikre, frygtløse, heltmodige forkyndere af Jesu Kristi evangelium? Det var den åbenbaring, at Kristus var opstået fra graven« (*Kirkens præsidenters lærdomme: David O. McKay, 2003, s. 62*).

Opfordr de studerende til at tænke på en, de kender, som kan blive styrket ved at høre budskabet om opstandelsen. Opfordr dem til at finde et tidspunkt i den kommende tid, hvor de kan drøfte deres følelser og vidnesbyrd med den person.

De studerendes læsemateriale

- Lukas 24:1-48; Johannes 20; 1 Korinther 15:1-29, 54-58.
- Dallin H. Oaks, »Opstandelsen«, *Liahona*, juli 2000, s. s. 16-19.

LEKTION 20

Frelseren virkede blandt sine »andre får«

Indledning

Som der blev båret vidnesbyrd om i »Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd«, »virkede [Frelseren] også blandt sine »andre får« (Joh 10:16) i oldtidens Amerika« (*Liahona*, apr. 2000, 3; se også 3 Ne 11:1-17). Når vi studerer optegnelsen

fra Mormons Bog om Frelserens tjenestegerning, lærer vi, hvordan han tjente sine disciple i hele verden og søgte at opløfte og opbygge dem, en efter en.

Baggrundslæsning

- Ronald A. Rasband, »Den ene efter den anden«, *Liahona*, jan. 2001, s. 36-37.

Forslag til undervisningen

Johannes 10:14-16; 3 Nefi 15:16-21; 16:1-3

Jesus Kristus underviste jøderne om sine »andre får«

Vis en globus eller et verdenskort og bed en studerende om at udpege, hvor Jesus Kristus udførte sin tjenestegerning blandt jøderne (den nutidige nation Israel i Mellemøsten). Bed de studerende slå op på Johannes 10 og skimme flere af versene, mens de ser efter, hvad Jesus belærte om sig selv og sit forhold til dem, som følger ham. Lad dem fortælle, hvad de har fundet frem til. (De studerende bør

fortælle, at han er den gode Hyrde, han kender sine får, de kender hans røst, han indsamler dem i sin fold og så videre). Bed derefter en studerende om at læse Johannes 10:14-16 højt, mens klassen følger med. Spørg de studerende:

- Hvad sagde Herren om sine »andre får«?
- Hvem var de »andre får«, som Jesus henviste til?

Bed nogle få studerende om at skiftes til at læse 3 Nefi 15:16-21 højt. Spørg dernæst:

- Hvilke vigtige sandheder åbenbarede Jesus for nefitterne om sine »andre får«? (En sandhed er, at **da Jesus talte til jøderne om »andre får«, henviste han til andre folk, der fulgte i hans fodspor, heriblandt Lehis efterkommere på det amerikanske kontinent**).
- Hvorfor kendte jøderne i Jerusalem ikke til hans »andre får«?

Peg på Amerika på kortet, og bed derefter de studerende om at læse 3 Nefi 16:1-3 og Mosija 27:30. Efter tilstrækkelig tid spørger du:

- Hvor sagde Frelseren ellers, han ville vise sig for sit folk?
- Hvorfor er det vigtigt at vide, at Frelseren skulle besøge sine »får« i andre nationer? (Gør det klart, at selvom Frelseren kan have besøgt flere folk eller nationer i egen person, manifesterer han sig oftest gennem Helligånden. Fremhæv for de studerende, at Jesus ved at tjene sine får bidrog til opfyldelsen af Faderens pagt, som skulle bringe dem tilbage til hans nærhed).

Bær vidnesbyrd om, at **Jesus Kristus elsker os alle og vil vise sig for alle, der er blandt hans får. Han søger at indsamle alle vor himmelske Faders børn, uanset hvor de er, og føre dem tilbage til Faderens nærhed.**

3 Nefi 11:8-17

Jesus Kristus tjente sine disciple personligt

Læs 3 Nefi 11:8-17 højt, og bed de studerende om at følge med og forestille sig, at de var til stede ved templet i landet Overflod. Når du har læst, skal du spørge de studerende, hvad der imponerer dem mest ved Frelserens ord og handlinger i disse vers. Stil efter behov nogle af de følgende spørgsmål eller dem alle:

- Hvad tror I, Jesus Kristus ønskede, at folket ved templet skulle lære om ham den dag? (Blandt flere sandheder skal de studerende finde frem til følgende: **Frelseren tjente sine disciple »en efter en«** (3 Ne 11:15; se også 3 Ne 17:21)).

Hvad siger Frelserens invitation til alle om at føle sårene i hans side, hænder og fødder (se 3 Ne 17:25) om hans omsorg for os alle, når vi ved, at der var cirka 2.500 mennesker i mængden?

- Hvordan kan Jesu Kristi invitation i 3 Nefi 11:14 anvendes på os i dag?
- Hvordan tror I, det vil påvirke jer at se og røre Frelserens sår?

Som et eksempel, der viser Herrens interesse for os hver især, kan du fortælle følgende oplevelse, som er blevet fortalt af ældste Ronald A. Rasband fra De Halvfjerds' Præsidium:

»I løbet af de sidste måneder af vores mission sidste år var vi vidne til en begivenhed, der endnu engang lærte os dette betydningsfulde princip, at Gud kender og elsker hver eneste af os.

Ældste Neal A. Maxwell skulle komme til New York City i forbindelse med noget kirkeadministration, og vi blev underrettet om, at han også kunne tænke sig at afholde en missionskonference. Vi var virkelig glade og bærede over at få mulighed for at høre fra en af Herrens udvalgte tjenere. Jeg blev bedt om at udvælge en af vore missionærer til at bede indledningsbønnen til mødet. Jeg kunne have valgt en vilkårlig missionær til at bede, men jeg følte, at jeg skulle tænke over dette og under bøn udvælge en, som Herren syntes, jeg skulle bede om det. Mens jeg kiggede gennem listen over missionærer, var der ét navn, der stak mig i øjnene: Ældste Joseph Appiah fra Accra i Ghana. Han var den, jeg følte, Herren ville have til at bede til mødet.

Før missionskonferencen havde jeg et allerede planlagt interview med ældste Appiah, og jeg fortalte ham om den tilskyndelse, jeg havde fået om, at han skulle bede. Med forbløffelse og ydmyghed i sit blik begyndte han at græde voldsomt. Jeg var noget overrasket over hans reaktion og begyndte at fortælle ham, at det var i orden, og at han ikke behøvede at bede, da han forklarede mig, at han meget gerne ville bede bønnen, men at årsagen til hans følelsesudbrud var den kærlighed, han havde til ældste Maxwell. Han fortalte mig, at de hellige Ghana og hans egen familie holder særlig meget af denne apostel. Ældste Maxwell havde indsat hans far som distriktspræsident i Accra og havde besejlet hans mor og far i templet i Salt Lake City.

Se, jeg vidste ikke noget om det, jeg lige har fortalt om denne missionær eller hans familie, men det gjorde Herren, og han inspirerede en missionspræsident til at give *en* missionær et minde for livet og en oplevelse, der styrkede hans vidnesbyrd« (»Den ene efter den anden«, *Liahona*, jan. 2001, s. 36-37).

Giv de studerende tid til at gå tilbage til 3 Nefi 11:15-17. Spørg dernæst:

- Hvornår har I følt, at vor himmelske Fader og Jesus Kristus kender jer personligt?
- Hvad gjorde folkemængden ved templet, da de havde modtaget et personligt vidnesbyrd om Frelserens guddommelighed?

Spørg de studerende, om der er nogle af dem, som ønsker at bære deres vidnesbyrd om Frelseren og den kærlighed, de har for ham. Bær vidnesbyrd om, at selvom vi ikke selv har rørt ved Frelserens hænder og fødder, så tjener han os stadig på en personlig måde. Opfordr de studerende til at grunde over, hvordan de kan takke vor himmelske Fader og Jesus Kristus for den kærlighed, de personligt har følt fra dem.

3 Nefi 11-28

Frelseren tjente blandt nefitterne

For at hjælpe de studerende med at genkende andre vigtige aspekter af Frelserens tjenestegerning blandt nefitterne kan du give dem noget tid til at bladere igennem kapitelresumeerne til 3 Nefi 11-28. Bed klassen om at finde og nedskrive de vigtige områder af Frelserens tjenestegerning blandt nefitterne. Mens de studerende leder, skal du gå rundt i lokalet og observere, hvad de finder frem til. Hvis nogle har svært ved at finde svarene, kan du opfordre dem til at læse et af følgende skriftsteder (ordene i parentes er kun til læreren):

- 3 Nefi 11:19-27 (gav præstedømmets myndighed til sine disciple)
- 3 Nefi 11:31-40 (kundgjorde sin lære)
- 3 Nefi 12-14 (gav sidestykket til bjergprædiken fra Det Nye Testamente)
- 3 Nefi 17:5-25 (helbredte mange og betjente børnene)
- 3 Nefi 18:1-12 (administrerede nadveren)
- 3 Nefi 19:19-29 (bad for de tolv nefitiske disciple)
- 3 Nefi 20:24-29 (belærte om Faderens pagt om Israels indsamling)
- 3 Nefi 23 (befalede, at udvalgte skrifter skulle tilføjes de nefitiske optegnelser)
- 3 Nefi 27:1-10 (befalede, at kirken skulle kaldes ved hans navn)

Når de studerende har haft tid nok, lader du dem fortælle det, de har fundet frem til. Mens de studerende forklarer om de vigtige områder af Frelserens tjenestegerning, som de har fundet, kan du overveje at anvende nogle eller alle af følgende spørgsmål for at fremme drøftelsen i klassen:

- Hvilken påvirkning kan dette område af Frelserens tjenestegerning have haft på folket?
- Hvorfor kan det være nyttigt at studere det, Jesus Kristus gjorde som leder eller lærer?

Bed de studerende om at tænke over følgende spørgsmål og nedskrive deres svar:

- Ud fra det, vi har studeret i dag, hvad tror I, at vor himmelske Fader ønsker, at I gør for at følge Jesu Kristi eksempel i jeres måde at betjene dem omkring jer heriblandt fremmede, familien, venner eller dem, som I tjener i jeres kirkekaldelser?

Afslut med at bære dit vidnesbyrd om de sandheder, der er blevet undervist om i denne lektion.

De studerendes læsemateriale

- Johannes 10:11-16; 3 Nefi 11:1-17; 15:16-21; 16:1-3.
- Ronald A. Rasband, »Den ene efter den anden«, *Liahona*, jan. 2001, s. 36-37.

LEKTION 21

Jesus Kristus organiserede sin kirke

Indledning

Under Jesu Kristi treårige mission på jorden overdrog han præstedømmets nøgler til sine tolv apostle. Med disse nøgler blev Jesu Kristi kirke »bygget på apostlenes og profeternes grundvold« (Ef 2:20). Denne lektion drøfter, hvordan

Frelseren efter sin opstandelse fortsatte med at vejlede og rådgive sine apostle og sin kirke gennem Helligåndens vejledning, så de kunne bidrage til at opfylde Abrahams pagt om at indsamle det spredte Israel.

Baggrundslæsning

- Jeffrey R. Holland, »Profeter, seere og åbenbarere«, *Liahona*, nov. 2004, s. 6-9.

Forslag til undervisningen

Matthæus 10:1-4; 16:19; 17:3-7; 18:18; Efeserne 2:19-20; 4:11-14

Jesus Kristus organiserede sin kirke på en grundvold af apostle og profeter

Vis de studerende en nøgle eller et sæt nøgler og spørg dem, hvad vi mener, når vi bruger ordet *nøgler* i forbindelse med evangeliet. Bed flere studerende om skiftevis at læse højt fra versene i følgende skriftsteds-kæde. Bed klassen om at følge med og finde den vigtige begivenhed, som enten er beskrevet eller der er henvist til.

Matthæus 10:1-4 (Apostlene blev kaldet og bemyndigede)

Matthæus 16:19 (Præstedømmets nøgler loves til Peter (se Guide til Skrifterne, »Præstedømmets nøgler«; scriptures.lds.org)).

Matthæus 17:3-7 (»Frelseren, Moses og Elias [profeten Elias] gav på bjerget nøglerne til Peter, Jakob og Johannes, da de blev forklaret foran ham« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 105)).

Matthæus 18:18 (Denne henvisning om at binde og løse på jorden og i himlen hentyder til præstedømmets nøgler, som også loves til de andre apostle).

Du kan også forklare, at de »nøgler«, som der bliver nævnt eller hentydet til i disse vers, er et synonym for besejlingsmagten (se Boyd K. Packer, *The Holy Temple*, 1980, s. 81-87).

Spørg de studerende:

- Hvad menes der med præstedømmets nøgler?
- Hvorfor er det vigtigt, at apostlene har præstedømmets nøgler?

Bed en studerende om at læse følgende udtalelse af ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Præstedømmets nøgler er den myndighed, som Gud har overdraget præstedømme[bærere] til at lede, føre tilsyn med og styre anvendelsen af sit præstedømme på jorden« [*Håndbog 2: Forvaltning af Kirken*, 2010, 2.1.1]. Enhver handling eller ordinance i Kirken foretages direkte eller indirekte under bemyndigelse af en, der har nøgler til denne funktion. Som ældste M. Russell Ballard har forklaret: »De, der har præstedømmenøgler ... gør det bogstaveligt talt muligt for alle, der tjener eller arbejder trofast under deres vejledning, at udøve præstedømmemyndighed og have adgang til præstedømmets kraft« [M. Russell Ballard, »Mænd og kvinder i Herrens værk«, *Liahona*, apr. 2014, s. 48]« (»Præstedømmets nøgler og myndighed«, *Liahona*, maj 2014, s. 49).

- Hvordan velsigner præstedømmets nøgler hvert enkelt kirkemedlem?

Bed en studerende om at læse Efeserne 2:19-20 højt. Spørg derpå klassen:

- Hvad lærer vi af disse vers om grundvolden for Frelserens kirke? (De studerende bør finde frem til følgende sandhed: **Jesus Kristus, som er hovedhjørneste­nen, organiserede sin kirke på en grundvold af apostle og profeter**).
- Hvilke funktioner har en grundvold og en hjørneste­nen for en bygning? (Grundvolden styrker og støtter bygningen. Som den første sten i grundvolden er hjørneste­nen pejlemærke for placeringen af de resterende sten i grundvolden, og det er den, der bestemmer hele bygningens position. Den forankrer også murene).

Bed de studerende om at drøfte følgende spørgsmål med deres sidemand:

- Hvordan er Jesus Kristus Kirkens »hovedhjørneste­nen«?
- Hvad fortæller dette skriftsted os om forholdet mellem Frelseren (hjørneste­nen) og apostlene og profeterne (grundvolden)?

Bed en studerende om at læse Efeserne 4:11-14 højt. Bed klassen om at følge med og finde de årsager, som Paulus gav til, at vi har behov for apostle, profeter og andre kirkeledere til at vejlede de hellige.

Vis følgende udtalelse af ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum, og bed en deltager om at læse den højt:

»Med henblik på at oprette en kirke, som kunne vare ved under hans vejledning, selv efter at han var gået bort, gik Jesus »op på bjerget for at bede, og han tilbragte natten i bøn til Gud.

Da det blev dag, kaldte han sine disciple til sig, og blandt dem udvalgte han tolv, som han også kaldte apostle« [Luk 6:12-13].

Senere forklarede Paulus, at Frelseren, som vidste, at han uundgåeligt måtte dø, havde gjort dette for at give Kirken en grundvold af apostle og profeter [se Ef 2:19-20]. Disse brødre og de andre embedsmænd skulle tjene under ledelse af den opstandne Kristus.

Hvorfor? Blandt andet for at vi »ikke længere [skal] være uforstandige børn og slynges og drives hid og did af hver lærdoms vind, ved menneskers terningkast, når de med snedighed fører os på lumske afveje« [Ef 4:14]« (»Profeter, seere og åbenbarere«, *Liahona*, nov. 2004, s. 6-7).

- Hvordan har I set nutidige apostle og profeter styrke Kirkens grundvold og give stabilitet?

Apostlenes Gerninger 2:1-6, 14-26; 4:1-13, 18-21; Apostlenes Gerninger 10:9-20, 25-28, 34-35, 44-48; Apostlenes Gerninger 15:1-20

Jesus Kristus vejledte apostlene gennem Helligånden

Bed en studerende om at læse Apostlenes Gerninger 1:1-2 højt. Spørg derpå klassen:

- Hvordan fortalte Lukas, at den opstandne Jesus Kristus fortsatte med at lede sine apostle efter sin himmelfart? (Han gav dem befalingerne og vejledning gennem Helligånden).

Bær vidnesbyrd om, at **Jesus Kristus efter sin opstandelse og himmelfart vejledte apostlene gennem Helligånden**. Som hjælp til, at de studerende får øje på denne vejledning, skal du opdele klassen i fire grupper og give dem følgende opgaver:

- Læs Apostlenes Gerninger 2:1-6, 14-26 og se, hvordan Helligånden hjalp Peter og apostlene på pinsedagen.
- Læs Apostlenes Gerninger 4:1-13, 18-21 og se, hvordan Helligånden hjalp Peter svare de jødiske ledere.
- Læs Apostlenes Gerninger 10:9-20, 25-28, 34-35, 44-48 og se, hvilken vigtig ændring i kirken blev åbenbart for Peter.
- Læs Apostlenes Gerninger 15:1-20 og se, hvordan tidligere åbenbaring fra Jesus Kristus gennem Helligånden påvirkede Peters beslutning og den støtte, som andre kirkeledere gav denne beslutning ved apostelmødet i Jerusalem.

Bed nogle studerende fra hver gruppe om at opsummere det, de har læst, og forklare, hvordan Jesus Kristus vejledte kirkelederne gennem Helligånden. Forklar, at Helligånden udfører sine pligter under Frelserens vejledning (se Joh 16:13-14).

Overvej brugen af 3 Nefi 19:7-9, 19-20 for at vise, at de kirkeledere, som vi læser om i Mormons Bog, også modtog hjælp fra Helligånden i deres tjenestegerning.

Drøft de følgende spørgsmål med de studerende:

- Hvordan ville I forklare vigtigheden af at forstå, at Jesus Kristus fortsat vejledte sine apostle efter sin død til en anden?

Jesus Kristus vejleder i dag kirkeledere gennem Helligånden

Vis følgende udtalelser af præsident Thomas S. Monson og præsident Henry B. Eyring fra Det Første Præsidentskab (eller uddel dem i klassen), og bed en studerende om at læse dem højt:

»Jeg bærer ... vidnesbyrd om, at vor Frelser, Jesus Kristus, leder denne kirke, som bærer hans navn. Jeg ved, at den skønneste oplevelse i dette liv er at føle hans tilskyndelser, når han leder os i at fremme hans værk« (Thomas S. Monson, »Se tilbage og gå fremad«, *Liahona*, maj 2008, s. 88).

»Åbenbaring og inspiration kom til [præsident Thomas S. Monson], mens jeg var til stede, hvilket for mig bekræfter, at Gud ærer disse nøgler. Jeg er et øjenvidne« (Henry B. Eyring, »Den sande og levende kirke«, *Liahona*, maj 2008, s. 24).

- Hvordan illustrerer disse udtalelser en forbindelse mellem kirken fra Det Nye Testamente og Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige? (Hjælp de studerende til at finde frem til følgende sandhed: **På samme måde, som Jesus Kristus vejledte sine apostle på Det Nye Testaments tid, vejleder han kirkelederne i dag på forskellige måder, heriblandt gennem Helligånden**).

Bed en studerende om at læse følgende udtalelse op af ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum. Bed klassen om at lytte og tænke over, hvorfor kirkeledere har behov for at blive vejledt af Frelseren.

»Således skulle Kirkens apostolske og profetiske grundvold velsigne til alle tider, men *især* i modgang og fare, når vi føler os som små børn, forvirrede eller desorienterede og måske lidt bange, og når ondsindede mennesker eller Djævelen med snedighed forsøger at skræmme eller vildlede os. Til sådanne tider, som er oprundet i vor tid, er Det Første Præsidentskab og De Tolvs Kvorum blevet bemyndiget af Gud og opretholdt af jer som »profeter, seere og åbenbarere«, og Kirkens præsident som profeten, seeren og åbenbareren, *senior*apostlen og dermed den eneste, som har beføjelse til at bruge alle nøgler til åbenbaring for og ledelse af Kirken. På Det Nye Testaments tid, på Mormons Bogs tid og i vor tid udgør disse embedsmænd den sande kirkes hjørneste, som er anbragt rundt om og får deres styrke fra hovedhjørneste, »på klippen, vor forløser, som er [Jesus] Kristus, Guds Søn« [Hel 5:12]« (»Profeter, seere og åbenbarere«, *Liahona*, nov. 2004, s. 7).

Følg op ved at stille nogle af de følgende spørgsmål eller dem alle:

- Hvad tror I, det betyder, at Kirkens præsiderende embedsmænd er »anbragt rundt om« og får deres styrke fra hjørneste, Jesus Kristus?
- Hvilke tegn har I set eller følt, som vidner om, at Frelseren vejleder dem, der præsiderer over Kirken i dag?
- Hvordan har deltagelse i generalkonference hjulpet jer til at komme til Kristus og bygge på en grundvold af apostle og profeter?

Vis eller skriv følgende spørgsmål på tavlen. Bed de studerende om at grunde over spørgsmålene og så skrive en plan for at blive bedre på disse områder i deres personlige dagbog eller skriftstudiebog.

*Hvad kan jeg gøre for at styrke mit vidnesbyrd om Frelserens nutidige apostle?
Hvordan kan jeg blive bedre til at have tiltro til nutidige profeter, så jeg kan blive rodfæstet i Jesus Kristus?*

De studerendes læsemateriale

- Matthæus 10:1-4; 16:19; 17:3-7; 18:18; Apostlenes Gerninger 2:1-6, 14-26; 4:1-13, 18-21; Apostlenes Gerninger 10:9-20, 25-28, 34-35, 44-48; Apostlenes Gerninger 15:1-11, 13-19; Efeserne 2:19-20; 4:11-14.
- Jeffrey R. Holland, »Profeter, seere og åbenbarere«, *Liahona*, nov. 2004, s. 6-9.

LEKTION 22

Faderen og Sønnen viste sig for Joseph Smith

Indledning

I »Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd« står der: »I vore dage viste [Jesus Kristus] og hans Fader sig for drengen Joseph Smith og indvarslede den lovede »tidernes fylde« (Ef 1:10)« (*Liahona*, apr. 2000, s. 3). Denne lektion vil omhandle

det første syns centrale rolle i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges læresætninger og om Frelserens del i dette syn. Denne lektion vil også lægge vægt på, at studiet af det første syn vil styrke vores tro på Gud Faderen og på Jesus Kristus.

Baggrundslæsning

- Gordon B. Hinckley, »Det vidunderlige grundlag for vores tro«, *Liahona*, nov. 2002, s. 78-81.
- Dieter F. Uchtdorf, »Frugterne af det første syn«, *Liahona*, maj 2005, s. 36-38.
- Neil L. Andersen, »Joseph Smith«, *Liahona*, nov. 2014, s. 28-31.

Forslag til undervisningen

Joseph Smith – Historie 1:14-17

Joseph Smith så Gud Faderen og hans Søn, Jesus Kristus.

Læg grundlaget for denne lektion ved kort at gennemgå Joseph Smith – Historie 1:5-12. Bed så de studerende om at sammenligne disse vers med vore dage og udpege ligheder mellem Joseph Smiths oplevelse med at søge efter sandhed og de oplevelser, som vi har i vore dage. (Svarene bør omfatte følgende: Der var meget strid mellem de forskellige kirker. Joseph Smith kunne ikke finde ud af, hvilken kirke der var sand ved brug af logik og intellekt. Religiøse ledere fortolkede de samme skriftsteder forskelligt).

Bed en studerende om at læse Joseph Smith – Historie 1:14-15 højt. Spørg derpå klassen:

- Hvorfor tror I, at Satan ønskede at forhindre Joseph Smith i at bede? (Svarene bør omfatte følgende: Satan kendte Joseph Smith fra forudtilværelsen og vidste, at Josephs forudordinerede mission gik ud på at gengive sandheden til jorden. Satan forsøgte at forhindre dette i at ske).

Bed de studerende om at læse Joseph Smith – Historie 1:16-17 for sig selv og nedskrive læresætninger, som kommer fra Joseph Smiths vidnesbyrd. Bed de studerende om at fortælle om de læresætninger, de har fundet frem til, når de har haft tid nok.

Overvej at vise følgende udtalelse af ældste Christoffel Golden jun. fra De Halvfjerds:

»Profeten skrev: »[Jeg så] to personer, hvis glans og herlighed trodser enhver beskrivelse, stående over mig i luften. Den ene af dem talte til mig, kaldte mig ved navn og sagde, mens han pegede på den anden: *Det er min elskede Søn. Hør ham!*« [JS-H 1:17].

Den oplevelse, som den unge Joseph havde, der blev fulgt af mange andre syner og åbenbaringer, viser, at Gud virkelig eksisterer, at Faderen og hans Søn, Jesus Kristus, er to adskilte og særskilte væsener, at mennesket er skabt i Guds billede, at vor himmelske Fader bogstavelig talt er Jesu Kristi Fader, at Gud fortsat åbenbarer sig for mennesker, at Gud altid er nærværende og interesseret i os, og at han besvarer vore bønner« (»Faderen og Sønnen«, *Liahona*, maj 2013, s. 100).

- Hvordan vil I beskrive vigtigheden af Joseph Smiths første syn for de sidste dages helliges teologi? (Mens de studerende svarer, så understreg følgende princip: **Joseph Smiths syn af Faderen og Sønnen gengav mange vigtige sandheder til jorden**).
- Hvordan vil I beskrive Joseph Smiths første syns relevans for dem, der i dag søger sandheden?

Vis følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008), og bed en studerende om at læse den højt:

»Hele vores sag som medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige afhænger af denne første åbenbarings gyldighed ... Intet af det, vi grundlægger vore lærdomme på, intet af det, vi underviser i, intet af det, vi efterlever, er af større betydning end denne indledende udtalelse. Jeg hævder, at hvis Joseph Smith talte med Gud Faderen og hans elskede Søn, så er alt det andet, han sagde, sandt. Dette er den lærdom, hvorpå sandhederne, der leder til frelse og evigt liv, er grundlagt« (»Hvilke spørgsmål stiller folk om os?«, *Liahona*, jan. 1999, s. 82).

- Hvordan kan det være, at »hele vores sag som medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige« afhænger af denne første åbenbarings gyldighed? (De studerende bør forstå, at hvis Joseph Smiths beretning var usand, ville genoprettelsen af Jesu Kristi kirke ikke være sket, men **hvis Joseph Smiths beretning er sand, så er genoprettelsen en realitet, og det gengivne evangelium er sandt**).
- Hvordan har I fået et vidnesbyrd om sandheden af det første syn?

Bed de studerende om at overveje, hvad de kan gøre for at søge fornyet bekræftelse på sandheden af det første syn. Du kan eventuelt læse følgende udtalelse af ældste Neil L. Andersen fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Til de unge, der lytter i dag, eller som læser disse ord fremover, kommer jeg med en særlig udfordring: Få et personligt vidnesbyrd om profeten Joseph Smith ... Læs ... profeten Joseph Smiths vidnesbyrd i Den Kostelige Perle ... Det er Josephs eget vidnesbyrd om det, der virkelig skete. Læs det ofte. Overvej at indspille Joseph Smiths vidnesbyrd med jeres egen stemme, så I ofte kan lytte til det og bære det for jeres venner. At lytte til profetens vidnesbyrd indtalt med jeres egen stemme vil hjælpe jer til at få det vidnesbyrd, I ønsker« (»Joseph Smith, *Liahona*, nov. 2014, s. 30-31).

Inden du fortsætter, skal du forklare de studerende, at det første syn ikke var den eneste gang, at Frelseren besøgte Joseph Smith og andre i denne uddeling. Eksempelvis viste Jesus Kristus sig for Joseph Smith og andre kirkeledere flere gange i genoprettelsens første dage (se bl.a. L&P 76:22-24; 110:1-10).

Joseph Smith – Historie 1:17-20

»*Det er min elskede Søn. Hør ham!*«

Bed de studerende om at gennemgå Joseph Smith – Historie 1:17, og spørg dem om, hvad vor himmelske Fader gjorde, da han viste sig for Joseph Smith. (Han introducerede sin Søn). Du kan også spørge studerende, om de nogensinde har overvejet, hvorfor denne bestemte del er det første syn er vigtig. Læs følgende udtalelser af præsident Joseph Fielding Smith (1876-1972) for dine studerende:

»Siden faldet er al åbenbaring kommet gennem Jesus Kristus ... Faderen har aldrig talt direkte og personligt med mennesker siden faldet, og han har aldrig vist sig, undtagen når det har været for at præsentere og bære vidnesbyrd om Sønnen« (*Lærdomme om frelse*, saml. Bruce R. McConkie, 1977, 3 bd., bind 1, s. 33).

»Da Adam blev anbragt i Edens have, var han i Gud vor evige Faders nærhed. Efter sit fald blev han drevet ud af Faderens nærhed ... Derefter blev Jesus Kristus i henhold til skriften talsmand for Adam og hans børn [se 1 Joh 2:1; L&P 29:5; 110:4], og også deres Formidler [1 Tim 2:5; Hebr 9:15], som står mellem mennesket og den evige Fader og taler deres sag. Fra da af var det Jesus Kristus, som vejledte sine tjenere på jorden og gav profeterne åbenbaring og vejledning. Hvis Joseph Smith havde været en bedrager ... ville han aldrig have udtalt, at det var Faderen, som introducerede Sønnen, og bad ham stille sit spørgsmål til Sønnen, og at det var Sønnen, som svarede« (*Answers to Gospel Questions*, saml. Joseph Fielding Smith jun., 1957-1966, 5 bd., bind 3, s. 58).

- Hvilken person besvarede Joseph Smiths spørgsmål i det første syn, da han spurgte, hvilket trossamfund der var det rigtige?
- Hvorfor var det ifølge præsident Joseph Fielding Smith vigtigt for Joseph Smith at nedskrive, at vor himmelske Fader introducerede Jesus Kristus, og at det var Jesus Kristus, som besvarede Josephs spørgsmål? (De studerende bør forstå følgende sandhed: **Siden Adams og Evas fald er al åbenbaring kommet gennem Jesus Kristus**).
- Hvordan kan en forståelse af dette mønster for åbenbaring påvirke jeres tillid til sandfærdigheden af profetens beretning om hans syn?

Det første syn hjælper os til at udvikle tro på Jesus Kristus

Bed en studerende om at læse følgende udtalelse af præsident Dieter F. Uchtdorf fra Det Første Præsidentskab højt:

»Det er således, at Joseph Smiths første syn velsigner os som personer, som familier og i sidste instans som menneskehed – vi kommer til tro på Jesus Kristus gennem profeten Joseph Smiths vidnesbyrd. Profeter og apostle har gennem menneskehedens historie haft guddommelige tilkendegivelser, som svarer til Josephs

... Alle disse tilkendegivelser, gamle som nye, leder dem, som tror, til den guddommelige kilde af retfærdighed og håb – til Gud, vor himmelske Fader, og til hans Søn, Jesus Kristus ...

Ved vores tro på profeten Joseph Smiths personlige vidnesbyrd og virkeligheden af det første syn, samt ved studium og inderlig bøn, kan vi blive velsignet med en fast tro på verdens Frelser, som talte til Joseph på »en herlig, klar morgen, tidligt om foråret i 1820« (JS-H 1:14)« (»Frugterne af det første syn«, *Liahona*, maj 2005, s. 38).

- Hvilke velsignelser kommer der ifølge præsident Uchtdorf ved at lære om det første syn? (De studerende bruger måske andre ord, men de bør komme frem til følgende princip: **Når vi lærer om det første syn, udvikler vi en større tro på Gud Faderen og hans Søn, Jesus Kristus**).
- Hvordan kan kundskab om Faderens og Sønnens besøg til Joseph Smith styrke vores tro på dem? (Svarene kan omfatte følgende: Det første syn er endnu et vidnesbyrd om, at de lever. Det forsikrer os om deres interesse i menneskets foretagender, og det er bevis på, at de hører og besvarer bønner).
- Hvilken rolle spiller det første syn i jeres vidnesbyrd om genoprettelsen?
- Hvad kan I gøre i den kommende uge for at styrke eller modtage en bekræftelse på jeres vidnesbyrd om det første syn?

Udfordr de studerende til at bruge noget tid i de kommende dage på at tænke på og bede om det første syn. Opfordr dem til at nedskrive de tanker og følelser, som de har om Joseph Smiths hellige oplevelse.

De studerendes læsemateriale

- Joseph Smith – Historie 1:5-26.
- Dieter F. Uchtdorf, »Frugterne af det første syn«, *Liahona*, maj 2005, s. 36-38

LEKTION 23

Frelseren gengav sit præstedømme, sit evangelium og genoprettede sin kirke

Indledning

Nutidige profeter har erklæret: »Vi erklærer i al højtidelighed, at [Jesu Kristi] præstedømme og hans kirke er blevet gengivet til jorden« (»Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd«, *Liahona*, apr. 2000, s. 3). Når du underviser i denne lektion, skal du hjælpe de studerende til at forstå, at

som en del af Frelserens jordiske mission ledte han gengivelsen af evangeliet og genoprettelsen af sin kirke gennem profeten Joseph Smith. Et omhyggeligt studium af Lære og Pagter viser, at Jesus Kristus leder Guds rige på jorden.

Baggrundslæsning

- James E. Faust, »Genoprettelsen af alt«, *Liahona*, maj 2006, s. 61-62, 67-68.
- Tad R. Callister, »Hvad er arbejdstegningen for Kristi kirke?«, CES-foredrag for Unge Voksne, 12. jan. 2014; LDS.org.

Forslag til undervisningen

Joseph Smith – Historie 1:18-20

Jesus Kristus genoprettede sin kirke i de sidste dage

Indled klassen med at bede de studerende om at opremse nogle vigtige spørgsmål, som andre kunne stille om vor himmelske Fader. Når flere har svaret, beder du en studerende om at læse Joseph Smith – Historie 1:18-19 højt. Spørg dernæst:

- Hvilket spørgsmål stillede Joseph Smith vor himmelske Fader og Jesus Kristus?
- Hvad svarede Jesus Kristus? (Du kan eventuelt påpege, at vers 20 beskriver, at Frelseren gentog sit svar: »Han forbød mig igen at slutte mig til nogen af dem«).
- Hvad skulle der først ske, for at Herrens kirke kunne blive etableret på jorden, hvis alle kirker havde »uret«? (Der skulle være en genoprettelse af Herrens kirke fra Det Nye Testamente).

Vis følgende udtalelse af præsident James E. Faust (1920-2007) fra Det Første Præsidentskab, og bed en studerende om at læse den højt:

»Vi tror på, at Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er en genoprettelse af den oprindelige kirke, som blev grundlagt af Jesus Kristus, og som byggede »på apostlenes og profeternes grundvold med Kristus Jesus selv som hovedhjørnesten« [Ef 2:20]. Den er ikke et udbrud fra nogen anden kirke« (»Genoprettelsen af alt«, *Liahona*, maj 2006, s. 68).

- Hvad betyder det, når vi siger, at **Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er en genoprettelse af Frelserens kirke, som han etablerede på Det Nye Testaments tid?**

Fortæl de studerende, at der ikke er nok tid i klassen til at sammenligne alle dele af Herrens oprindelige kirke med den genoprettede kirke. Men du kan bede de studerende gennemgå Lukas 6:13; 10:1; Apostlenes Gerninger 14:23; Efeserne 4:11; Filipperne 1:1 og Titus 1:5 og finde dele fra den organisatoriske struktur af den oprindelige kirke, som også eksisterer i Kirken i dag. (Du kan opfordre de studerende til at finde flere eksempler ved at læse »Hvad er arbejdstegningen for Kristi kirke?« af bror Tad R. Callister, Søndagsskolens hovedpræsident, som er med på listen over denne lektions læsemateriale). Vis følgende udtalelse af bror Callister, og bed en af de studerende om at læse den højt:

»Hvis man skulle sammenligne ... Kristi oprindelige kirke med enhver kirke i verden i vore dage, så ville man opdage, at den punkt for punkt, organisation for organisation, lærdom for lærdom, ordinance for ordinance, frugt for frugt og åbenbaring for åbenbaring, kun passer til en – Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige« (»Hvad er arbejdstegningen for Kristi kirke?«, CES-foredrag for Unge Voksne, 12. jan. 2014; LDS.org).

- Hvorfor er det vigtigt at have et vidnesbyrd om, at Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er en genoprettelse af Frelserens oprindelige kirke? (Sådan et vidnesbyrd hjælper os til at indse, at Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er Herrens kirke på jorden i dag. Og eftersom at Herren er den samme i går, i dag og for evigt, kan vi forvente, at hans kirke indeholder de samme dele i alle uddelinger).

Lære og Pagter 1:17, 38; 18:34-35

Jesus Kristus leder genoprettelsens værk

Bed de studerende om at gennemgå Joseph Smith – Historie 1:17 og finde ud af, hvad vor himmelske Fader befalede Joseph Smith at gøre (at lytte til hans Søn). Læs derefter følgende udtalelse af præsident Joseph Fielding Smith (1876-1972):

»Siden faldet er al åbenbaring kommet gennem Jesus Kristus« (*Lærdomme om frelse*, saml. Bruce R. McConkie, 1977, bind 1, s. 33).

For at illustrere denne sandhed skal du bede de studerende læse Lære og Pagter 1:17, 38; 18:34-35 for sig selv med følgende spørgsmål in mente: Hvordan hjælper disse vers os til bedre at forstå sandheden om, at **Jesus Kristus vejleder sin kirke gennem åbenbaring**? Bed de studerende om at dele det, de har fundet frem til, når de har haft tid nok.

Vis følgende udtalelse af ældste Gary J. Coleman fra De Halvfjerds, og bed en af de studerende om at læse den højt:

»Lære og Pagter er et vidne i de sidste dage om Jesu Kristi tjenestegerning for Guds børn gennem profeter og Guds tjenere, og det illustrerer den guddommelige åbenbaring, som leder Kirken og dens medlemmer i dag« (»You Shall Have My Word: The Personal Ministry of Jesus Christ in the Restoration«, i *You Shall Have My Word: Exploring the Text of the Doctrine and Covenants*, red. Scott C. Esplin, Richard O. Cowan og Rachel Cope, Det 41. Sidney B. Sperry symposium på Brigham Young University, 2012, s. 3).

- Hvorfor er Lære og Pagter ifølge ældste Coleman vigtig for Kirken i dag? (Den er et vidne i de sidste dage om Jesu tjenestegerning, og den viser, hvordan Kirken ledes gennem åbenbaring i dag).
- Hvorfor mener I, at det er vigtigt for vor himmelske Faders børn at forstå den sandhed, som ældste Coleman underviste i?

Bær vidnesbyrd om, at Frelserens besøg, åbenbaringer og overdragelse af præstedømmets magt og nøgler under genoprettelsen er vigtige dele af hans evige tjenestegerning. Vis følgende skema eller giv de studerende et udelingsark (inkluder ikke det i parenteserne) for at hjælpe dem til en dybere forståelse af, hvordan Frelseren ledte gengivelsen af det evige evangelium og genoprettelsen af sin kirke i de sidste dage.

Frelseren leder genoprettelsens værk

Kirkens læresætninger	Kirkens ordinancer	Kirkens ledelse
Lære og Pagter 76 afsnitoverskrifter og kapitelresumé (herlighedsriger, livet efter døden)	Lære og Pagter 20:37, 72-74 (krav for og fremgangsmåden for dåb)	Lære og Pagter 20:38-59 (præstedømmeembedets ansvar)
Lære og Pagter 84:33-39 (præstedømmets ed og pagt)	Lære og Pagter 20:70 (velsignelse af børn)	Lære og Pagter 20:61-62 (ledelse af almindelige konferencer i Kirken)
Lære og Pagter 128:1, 15, 18 (dåb for de døde)	Lære og Pagter 20:75-77, 79 (administration af nadveren)	Lære og Pagter 26:2 (fælles samtykke)
Lære og Pagter 131:1-4 (celestialt ægteskab nødvendigt for ophøjelse)	Lære og Pagter 124:33-39 (tempelordinancer)	Lære og Pagter 107:22-27, 33-35, 64-67, 85-91 (kirkelederes ansvar)
Lære og Pagter 137:6-10; 138:29-35 (de, som dør uden kundskab om sandheden, vil få mulighed for forløsning)	Lære og Pagter 132:7, 15-20 (evigt ægteskab)	

Inddel klassen i tre grupper og tildel hver gruppe en spalte, som de skal gennemgå. Bed alle studerende om at læse tre eller fire af henvisningerne i deres tildelte spalter og forberede sig på at besvare spørgsmålene:

- Hvad gengav Frelseren til jorden gennem profeten Joseph Smith?
- Hvorfor er de principper eller skikke, som I fandt, vigtige?

Bed efter adskillige minutter de studerende om at fortælle, hvad de har fundet. Når de har fortalt om det, skal du fremhæve, at **Jesus Kristus leder genoprettelsens værk**. Efter behov kan du stille spørgsmål som disse:

- Hvorfor er det vigtigt at forstå, at Jesus fortsat leder Kirkens værk og dens ledere?
- Hvilke oplevelser har hjulpet jer til at vide, at denne kirke er Jesu Kristi kirke?

Bed en studerende om at læse Lære og Pagter 1:30 højt. Spørg derpå klassen:

- Hvorfor er det i forhold til det, vi har drøftet i dag, at Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er »den eneste sande og levende kirke på hele jordens overflade«? (Fordi det er den eneste kirke på jorden med guddommelig myndighed til at prædike Jesu Kristi evangelium, administrere de nødvendige frelsende ordinancer, og som modtager fortsat åbenbaring gennem Herrens udpegede tjenere).

For at afslutte lektionen kan du bede en studerende om at læse Lære og Pagter 76:40-42 højt, mens klassen følger med. Bær vidnesbyrd om, at disse vers er en sammenfatning af Frelserens evige mission. Udfordr de studerende til at overveje, hvad de kan gøre for at ære Jesus Kristus, som udførte forsoningen, så vi kan blive helliggjort, rene og frelst i Faderens rige.

De studerendes læsemateriale

- Lære og Pagter 1:17, 38; 18:33-35; Joseph Smith – Historie 1:17-20.

- Tad R. Callister, »Hvad er arbejdstegningen for Kristi kirke?«, CES-foredrag for Unge Voksne, 12. jan. 2014; LDS.org.

LEKTION 24

Han lever!

Indledning

Om Frelseren Jesus Kristus erklærede profeten Joseph Smith: »Og se, efter de mange vidnesbyrd, som er blevet givet om ham, er dette det sidste vidnesbyrd, som vi giver om ham: at han lever!« (L&P 76:22) Formålet med denne lektion er at

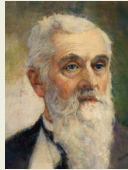
hjælpe de studerende til at forstå, at Frelseren lever i dag, at han er vores talsmand hos Faderen, og at vi gennem tro på ham kan blive »Guds sønner og døtre« (L&P 76:24; se også Gal 3:26).

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 25:1; 76:19-24; 110:1-4

Jesus Kristus lever i dag

Læs højt fra følgende beretning om en oplevelse fra præsident Lorenzo Snow (1814-1901), som omhandler hans barnebarn Alice Pond:

»I den store korridor, der fører hen til det celestiale værelse, gik jeg nogle skridt foran farfar, da han standsede mig og sagde: »Vent lidt, Allie, der er noget, jeg gerne vil fortælle dig. Det var lige her, at Herren Jesus Kristus viste sig for mig efter præsident Woodruffs død. Han gav mig besked om at reorganisere Kirkens Første Præsidentskab med det samme og ikke vente, som det var sket efter de forrige præsidenters død, og at jeg skulle efterfølge præsident Woodruff.«

Så trådte farfar et skridt nærmere, rakte sin venstre hånd frem og sagde: »Han stod lige der, omtrent en meter over gulvet. Det så ud som om, at han stod på en massiv guldplade.«

Bedstefar fortalte mig, hvilken herlig person Frelseren er og beskrev hans hænder, fødder, ansigt og smukke, hvide klæder, der alle var så strålende hvide og klare, at han knap kunne se på ham.

Så trådte farfar et skridt nærmere, lagde sin højre hånd på mit hoved og sagde: »Kære barnebarn, jeg vil gerne, at du husker, at dette er din farfars vidnesbyrd, og du hørte, at han af egen mund fortalte dig, at han rent faktisk så Frelseren her i templet og talte med ham ansigt til ansigt« (Alice Pond, i LeRoi C. Snow, »An Experience of My Father's«, *Improvement Era*, sep. 1933, s. 677)« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Lorenzo Snow, 2012, s. 235-236*).

- Hvilke tanker sidder I inde med, når I hører denne beretning?

Fortæl de studerende, at Lære og Pagter indeholder to beretninger om Frelseren, der viser sig for mænd i de sidste dage: En, da han viste sig for Joseph Smith og Sidney Rigdon i Hiram i Ohio (se L&P 76) og en anden, da han viste sig for Joseph Smith og Oliver Cowdery i templet i Kirtland (se L&P 110). Skriv følgende tre spørgsmål på tavlen:

Hvad så de? Hvad hørte de? Hvad lærte de?

Bed klassen om at finde svar på disse spørgsmål i skriften. Bed den ene halvdel af klassen om at læse Lære og Pagter 76:19-24 og den anden halvdel om at læse Lære

og Pagter 110:1-4. Bed de studerende om at fortælle om det, de har fundet frem til, når de har haft tid nok. Skriv deres svar under de relevante spørgsmål på tavlen.

Spørg dernæst:

- Hvad lærer disse vers os om Jesus Kristus? (De studerende finder måske frem til flere læresætninger, heriblandt følgende: **Jesus Kristus er et levende, herliggjort væsen, vor himmelske Fader og Jesus Kristus er særskilte personer, gennem tro på Jesus Kristus og accept af hans evangelium kan vi blive Guds sønner og døtre og Jesus Kristus er vores talsmand hos Faderen**).

Giv de studerende mulighed for at bære deres vidnesbyrd om disse lærersætninger ved at stille dem følgende spørgsmål:

- Hvilke af disse sandheder har særlig betydning for jer? Hvorfor?

Fortæl de studerende, at den resterende del af lektionen vil fokusere på to af de læresætninger, som findes i de skriftsteder, de læste: »Jesus Kristus er vores talsmand hos Faderen« og »gennem tro på Jesus Kristus og accept af hans evangelium kan vi blive Guds sønner og døtre.«

Lære og Pagter 29:5; 38:4; 45:3-5; Alma 33:3-11

Jesus Kristus er vores talsmand hos Faderen

Skriv ordet *talsmand* på tavlen, og spørg de studerende, om de ved, hvad det betyder. (Hvis det er nødvendigt, kan du forklare *talsmand* med, at det omhandler en person, der taler for at støtte op om eller som fører sagen for en anden). Bed de studerende om at læse Lære og Pagter 110:4 for sig selv. Spørg dernæst:

- Hvordan fungerer Frelseren som talsmand? (Mens de studerende fortæller om deres tanker, skal du se efter muligheder for at vidne om, at **Jesus Kristus er vores talsmand hos Faderen**).

Vis følgende spørgsmål eller skriv dem på tavlen:

Hvad kvalificerer Jesus Kristus til at være vores talsmand?

Hvad henleder Jesus Faderens opmærksomhed på, når han beder på vores vegne?

Bed de studerende om at arbejde parvis og se efter svar på disse spørgsmål i Hebræerne 4:15; Lære og Pagter 29:5; 38:4 og 45:3-5. Når de har læst versene og drøftet spørgsmålene på tavlen, skal du bede nogle få om at give deres svar til klassen.

Sørg for, at de studerende forstår følgende, mens de forklarer, hvad de fandt ud af: **Jesus Kristus er kvalificeret til at tale vores sag for Faderen, fordi han er fuldstændig retskaffen, og han kan derfor tilfredsstille retfærdighedens krav på grund af vore synder. Han er kvalificeret til at tale vores sag på grund af sine gode gerninger, sit fuldkomne liv og sit blod, som han gav for os. Vi har ikke nogle gode gerninger, som tillader os at tale vores egen sag** (se Alma 22:14).

Bed en studerende om at læse Lære og Pagter 45:3-5 højt, mens klassen følger med. Forklar, at vor himmelske Faders værk og herlighed er ophøjelsen af hans børn. Derfor er Jesus talsmand for dem, som tror på ham. Han er med til at opfylde Faderens værk, mens han samtidig giver Faderen æren (se også Matt 10:32).

Som en hjælp til de studerendes forståelse af Jesus Kristus som vores talsmand kan du bede dem læse Zenos' ord i Alma 33:3-10. Bed dem om at identificere vendinger, som Zenos gentog (variationer af »du er barmhjertig« og »du hørte mig«). Spørg dernæst:

- Hvad lærte Zenos om Gud gennem sin oplevelse med oprigtig bøn?

Bed en studerende om at læse Alma 33:11 højt. Spørg derpå klassen:

- Hvem gav Zenos æren for vor himmelske Faders umådelige barmhjertighed?
- Hvorfor vender Gud Faderen sine straffedomme bort fra os?
- Hvordan hjælper Zenos' belæring jer med at forstå og påskønne Frelserens rolle som talsmand i jeres eget liv?

Vis følgende udtalelse af ældste D. Todd Christofferson fra De Tolv Apostles Kvorum, og bed en studerende om at læse den højt:

»Det betyder meget for mig, at jeg, når som helst og i alle situationer, gennem bøn kan henvende mig ved nådens trone, at min himmelske Fader vil høre min bøn, at min Talsmand, ham der var uden synd, hvis blod blev udgydt, vil tale min sag. (Se L&P 45:3-5)« (»Jeg ved, til hvem jeg har sat min lid«, *Stjernen*, juli 1993, s. 81).

Bed en studerende om med egne ord at sammenfatte det, som ældste Christofferson har sagt. Spørg dernæst:

- Hvordan kan et personligt vidnesbyrd om denne lære hjælpe jer i tider med modgang?

Mosija 5:5-15

Gennem tro på Jesus Kristus og accept af hans evangelium kan vi blive Guds sønner og døtre

Bed en studerende om at læse Lære og Pagter 76:24 højt, mens klassen følger med. Udpeg ordene »ved ham og gennem ham og af ham ... [er vi] Guds sønner og døtre.«

Spørg de studerende:

- Hvad betyder det at være »Guds sønner og døtre«? (L&P 76:24; se også L&P 25:1).

Du skal sikre dig, at de studerende forstår, at selvom vi alle er vor himmelske Faders åndelige børn, er vendingen »Guds sønner og døtre« forbeholdt dem, der er »født på ny«. Fortæl de studerende, at Mormons Bog viser processen med at blive født på ny.

Vis følgende oversigt eller skriv den på tavlen (udelad svarene i parentes):

<i>Hvad var kong Benjamins folk villige til at gøre?</i>	<i>Hvad var resultatet af deres gerninger?</i>
<i>(At indgå pagt for at adlyde alle Guds befalinger)</i>	<i>(Deres hjerter blev forandret)</i>
<i>(Påtage sig Kristi navn)</i>	<i>(De blev født i Kristus)</i>
<i>(Udøve tro på Kristus)</i>	<i>(Kristus blev deres Fader i pagten)</i>

Opsummer kort kong Benjamins budskab i Mosija 2-4. Forklar derefter, at kong Benjamins ord havde en dramatisk effekt på hans folk, og Herrens ånd tilvejebragte »en mægtig forandring« i deres hjerte (se Mosi 5:2). Bed de studerende om at læse Mosija 5:2-8, 15 parvis og se efter svar på spørgsmålene i oversigten. Bed de studerende om at dele det, de har fundet frem til, når de har haft tid nok. Spørg dernæst:

- Hvordan bliver I Kristi sønner og døtre ud fra det, I lærte om kong Benjamins folk? (De studerende bør udtrykke følgende princip: **Når vi accepterer Jesus Kristus og indgår og holder pagter om at adlyde Guds befalinger, bliver vi Kristi sønner og døtre**).

Mens de studerende taler om disse vers, har de måske brug for hjælp til at forstå læren om, at vi kan blive Kristi børn. Læs højt fra følgende udtalelse af præsident Joseph Fielding Smith (1876-1972):

»Frelseren bliver vor Fader ... fordi han tilbyder os liv, evigt liv, gennem den forsoning, han har gjort for os ...

Således bliver vi børn, sønner og døtre af Jesus Kristus, gennem vore lydighedspagter med ham« (*Lærdomme om frelse*, saml. Bruce R. McConkie, 1977, bind 1, s. 35).

- Hvilke velsignelser kan vi ifølge Mosija 5:15 modtage som Jesu Kristi sønner og døtre?
- Hvilke tanker eller følelser har I om at være Jesu Kristi sønner og døtre?

Når du afslutter denne lektion, skal du opfordre de studerende til at grunde over, hvordan deres liv er blevet velsignet ved at vide, at Frelseren lever, at han virker som vores talsmand hos Faderen, og at vi ved pagt kan blive Kristi sønner og døtre.

De studerendes læsemateriale

- Mosija 5:1-15; Lære og Pagter 45:3-5; 76:19-24; 110:1-4.

LEKTION 25

Jesus Kristus vil en dag vende tilbage

Indledning

Profeter har gennem tiden profeteret om Jesu Kristi genkomst til jorden. Esajas skrev: »Herrens herlighed skal åbenbares, og alle mennesker skal se den« (Es 40:5). Disse profetier er en hjælp for Jesu Kristi disciple til at forberede sig selv og

andre på denne enestående begivenhed og have håb ved at vide, at vor himmelske Fader kender fremtiden og forbereder verden på sin Søns gloværdige genkomst.

Baggrundslæsning

- Dallin H. Oaks, »Forberedelse til Kristi andet komme«, *Liahona*, maj 2004, s. 7-10.

Forslag til undervisningen

Frelseren skal komme i magt og herlighed

Stil de studerende følgende spørgsmål, og skriv deres svar på tavlen:

- Hvad tænker I, når det andet komme bliver nævnt?
- Hvordan tror I, det andet komme vil være?

Bed en studerende læse højt fra Lære og Pagter 29:11. Spørg derpå klassen:

- Hvad lærer I af dette vers om det andet komme? (Mens de studerende svarer, så understreg følgende sandhed: **Når Frelseren kommer igen, vil han komme i magt og herlighed med hele himlens hærskarer.** Skriv denne sandhed på tavlen).

Forklar de studerende, at der findes mange aspekter ved Jesu Kristi andet komme, som man kan studere i skriften, som tegn, der går forud for hans komme og tilintetgørelsen af de ugudelige ved hans komme. Denne lektion fokuserer i særdeleshed på Frelseren, hans komme i magt og herlighed, og hvordan vi kan berede os til denne store begivenhed. Giv hver studerende en kopi af oversigten »Profetier om det andet komme«. Bed de studerende om at arbejde parvis, og tildel hvert par to eller tre rækker med skriftsteder, som de skal studere (sørg for, at alle rækker er blevet uddelt). Bed hvert par om at skrive i oversigten, hvad deres tildelte vers fortæller om Jesu Kristi andet komme. Bed de studerende om at fortælle om det, de har fundet frem til, når de har haft tid nok.

Jesu Kristi andet komme

Profetier om det andet komme	Det, vi lærer om det andet komme
Lære og Pagter 49:6-7; Joseph Smith – Matthæus 1:40	
Esajas 40:5; Matthæus 16:27	
Esajas 52:10; Lære og Pagter 133:3	
Zakarias 13:6; 14:4; Lære og Pagter 45:48, 51-53	
Esajas 63:2; Johannes' Åbenbaring 19:11-13; Lære og Pagter 133:46-48	
Apostlenes Gerninger 1:9-11; 1 Thessalonikerne 4:16	
1 Thessalonikerne 4:17; Lære og Pagter 88:96-98	
Johannes' Åbenbaring 16:20; Lære og Pagter 133:21-24	
Lære og Pagter 5:19; 101:24-25; 133:41	
2 Peter 3:10; Joseph Smith – Matthæus 1:46-48	

Følg op ved at stille følgende spørgsmål:

- Hvordan vil Jesu Kristi magt og herlighed ud fra det, I har læst, blive manifesteret ved hans andet komme?
- Hvilke profetier om det andet komme virkede stærkest på jer? Hvorfor?

(Bemærk: Inden du fortsætter, kan du henvise til oversigten og spørge de studerende, hvilken værdi der er i at studere skrifterne på denne måde – ved at se efter forbindelser, mønstre og temaer).

Lære og Pagter 1:12; 34:5-6; 39:20; 88:81-86, 92; 133:4-5, 10

Profeter forbereder os til Jesu Kristi andet komme

Vis følgende udtalelse af ældste Sterling W. Sill (1903-1994) fra De Halvfjerds, og bed en studerende om at læse den højt:

»Kristi andet komme er nævnt mere end 1.500 gange i Det Gamle Testamente og 300 gange i Det Nye Testamente. Hvis Gud mente, at dette emne var så vigtigt, må han have ønsket, at vi gjorde noget ved det« (i Conference Report, apr. 1966, s. 19).

- Hvorfor tror I, at det er betydningsfyldt, at skriften indeholder så mange profetier om det andet komme?

Vis følgende skriftsteder eller skriv dem på tavlen. Bed de studerende om at sammenligne og modstille disse vers for sig selv, mens de ser efter to forskellige måder at forberede sig til det andet komme.

L&P 1:12; 88:92; 133:4-5, 10

L&P 34:5-6; 39:20; 88:81-84

Efter passende tid kan I drøfte nogle eller alle af de følgende spørgsmål:

- Hvordan vil I sammenfatte i en sætning de sandheder, der står i disse vers? (Sikr dig, at de studerende udtrykker noget lignende: **Profetier vedrørende Jesu Kristi andet komme blev givet og optegnet i skrifterne, så vi kan forberede os selv og andre på den dag**).
- Hvorfor skal vi forberede andre og ikke kun os selv på Jesu Kristi andet komme?
- Hvordan kan vi hjælpe andre til at forberede sig til Herrens genkomst?
- Hvordan tror I, at forberedelsen af andre på det andet komme vil være med til at forberede jer?

Bed en studerende læse følgende udtalelse af ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum højt:

»Skønt vi ikke magter at ændre på det andet komme og er ude af stand til at få vished om dets nøjagtige tidspunkt, kan vi dog fremskynde vores egen forberedelse og forsøge at få vores omgangskreds til at berede sig ...

Hvad hvis dagen for hans komme var i morgen? Hvis vi vidste, at vi skulle møde Herren i morgen – fordi vi kunne se, at vi skulle lide en tidlig død, eller fordi han kom uventet – hvad ville vi da gøre i dag? Hvilke bekendelser ville vi aflægge? Hvilke vaner ville vi lægge fra os? Hvilke regnskaber ville vi gøre op? Hvilken tilgivelse ville vi vise? Hvilke vidnesbyrd ville vi aflægge?

Hvis vi ville gøre dette til den tid, hvorfor så ikke nu? Hvorfor ikke stræbe efter fred, mens der er fred at finde? Hvis vore forberedelseslamper er ved at brænde ud, så lad os straks begynde at fylde dem op med olie« (»Forberedelse til Kristi andet komme«, *Liahona*, maj 2004, s. 8-9).

- Hvad kan et menneske gøre for at fremskynde sin forberedelse til det andet komme?
- Hvilken fare er der i at udsætte vores forberedelse?

Matthæus 25:1-13

Forberedelse til Jesu Kristi andet komme

Forklar de studerende, at nogle få dage inden Jesu Kristi død spurgte hans disciple til de tegn, som skulle gå forud for hans andet komme (se Matt 24:3; JS-M 1:4). Frelserens svar findes i Matthæus 24-25. Bed flere studerende om at læse højt fra

Matthæus 25:1-13, og bed resten af klassen om at følge med. Led så de studerende i en drøftelse om lignelsen om de ti brudepiger ved at anvende nogle eller samtlige af de følgende spørgsmål og citater:

- Hvad mener I er tåbeligt ved de fem af disse brudepiger? (De tåbelige brudepiger gjorde ikke det nødvendige i deres forberedelse til Frelserens komme. Vi bliver rigt velsignet, når vi bestræber os på at forberede os med flid til Frelserens komme ved at gøre det, som vi ved er det rigtige, deriblandt være parate til at følge Frelseren, når han kommer).
- Hvilken betydning har vendingen »gå ud og mød ham«? (vers 6). Hvorfor ikke vente tålmodigt på, at han kommer til jer? (Se også L&P 133:5, 10, 14, 19).
- Hvorfor kunne de kloge brudepiger ikke dele deres olie med de tåbelige brudepiger?
- Hvad lærer denne lignelse jer om at forberede jer til at møde Frelseren? (Selvom de studerende bruger andre ord, bør de udtrykke et princip, der ligner det følgende: **Gennem lydighed mod Guds befalinger kan vi forberede os til Jesu Kristi andet komme**). Se også L&P 45:56-57).

Suppler drøftelsen med følgende udtalelser af ældste Dallin H. Oaks og ældste David A. Bednar fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Om [lignelsen om de ti brudepiger] har Herren sagt: »Og på den dag, da jeg kommer i min herlighed, skal den lignelse, som jeg fortalte om de ti brudepiger, blive opfyldt« (L&P 45:56).

Denne lignelse, som står i det 25. kapitel af Matthæusevangeliet, sætter de fem tåbelige brudepigers situation op imod de fem kloge brudepigers. Alle ti blev budt med til bryllupsfesten, men kun halvdelen af dem var forberedt og havde olie på deres lampe, da brudgommen kom. De fem, som havde forberedt sig, gik ind i bryllupssalen, og døren blev lukket. De fem, som havde udsat deres forberedelse, kom for sent. Døren var blevet lukket, og Herren lod dem ikke komme ind, men sagde: »Jeg kender jer ikke« [Matt 25:12]. »Våg derfor, konkluderede Frelseren, »for I kender hverken dagen eller timen« [Matt 25:13].

Lignelsens budskab er skræmmende. De ti brudepiger symboliserer tydeligvis medlemmerne af Kristi kirke, for alle blev budt med til bryllupsfesten, og alle vidste, hvad der krævedes for at kunne komme ind, da brudgommen kom. Men kun halvdelen var rede, da han kom« (»Forberedelse til Kristi andet komme«, *Liahona*, maj 2004, s. 8).

»Var de fem kloge brudepiger selviske og uvillige til at dele, eller angav de korrekt nok, at omvendelsens olie ikke kan lånes ud? Kan den åndelige styrke, der følger af fortsat lydighed mod befalingerne, gives til en anden person? Kan den kundskab, der er opnået ved flittigt studium og overvejelse af skrifterne overdrages til en, der har brug for den? Kan den fred, som evangeliet giver en trofast sidste dages hellig, overdrages til en person, der oplever modgang eller store udfordringer? Det klare svar på hvert af disse spørgsmål er nej.

Som de kloge brudepiger på passende vis fremhævede, må vi hver især »selv købe«. Disse inspirerede kvinder beskrev ikke en forretningstransaktion. De fremhævede snarere vores

individuelle ansvar for at holde vores vidnesbyrds lampe tændt og tilegne os en rigelig mængde af omvendelsens olie. Denne dyrebare olie erhverves dråbe for dråbe – »linje på linje [og] forskrift på forskrift« (2 Ne 28:30), tålmodigt og vedholdende. Der findes ingen genvej, ingen sidste øjeblikke forberedelse i hastværk er mulig« (David A. Bednar, »Omvendt til Herren«, *Liahona*, nov. 2012, s. 109).

- Hvorfor bør vi fremskynde vore forberedelser til Kristi andet komme?

Overvej at skrive følgende ufuldstændige udtalelse på tavlen og bede de studerende om at overveje og derefter skrive, hvordan de ville færdiggøre den:

For at fremskynde min forberedelse til Kristi andet komme vil jeg

_____.

Opfordr dem til at tænke over, hvordan de kan hjælpe familie, venner eller andre til at forstå vigtigheden af at forberede sig til Jesu Kristi genkomst. Opfordr de studerende til at forpligte sig til Herren og til at følge enhver tilskyndelse, som de har fået.

De studerendes læsemateriale

- Matthæus 25:1-13; Lære og Pagter 133:3-19.
- Dallin H. Oaks, »Forberedelse til Kristi andet komme«, *Liahona*, maj 2004, s. 7-10.

LEKTION 26

Jesus Kristus skal herske som Kongernes Konge og dømme verden

Indledning

I tusindårsriget vil Jesus Kristus »herske som Kongernes Konge og regere som Herrernes Herre, og hvert knæ skal bøje sig og hver tunge skal tilbede ham. Enhver af os skal fremstilles for Gud for at blive dømt efter vore gerninger og

vores hjertes ønsker« (»Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd«, *Liahona*, april 2000, s. 3). Denne lektion vil hjælpe de studerende med at forstå, at de ikke behøver vente til tusindårsriget med at nyde nogle af dets velsignelser.

Baggrundslæsning

- Kapitel 45, »Tusindårsriget«, *Evangeliske principper*, 2009, s. 261-264.
- Kapitel 46, »Den endelige dom«, *Evangeliske principper*, 2009, s. 265-270.
- Hvis den er tilgængelig: Kapitel 37, »Tusindårsriget og jordens herliggørelse«, *Evangeliets lærdomme – Elevens hæfte*, Kirkens Uddannelsessystem, 2000, s. 103-105.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 65:1-6

Jesus Kristus vil en dag regere personligt på jorden

Bed de studerende om at nedskrive de ting, som de ofte beder for eller om. Hvis de føler sig trygge ved det, så opfordr nogle få studerende til at fortælle, hvad de skrev.

Bed en studerende om at læse højt fra indledningen til afsnittet i Lære og Pagter 65. (Hvis de studerende ikke har adgang til den nyeste udgave af skrifterne, skal du forklare, at dette afsnit er en åbenbaring om bøn givet gennem profeten Joseph Smith). Forklar, at Herren i denne åbenbaring fortæller os, hvad vi bør bede for, i særdeleshed mens vi bevidner opfyldelsen af de begivenheder, der er blevet profeteret vil ske i de sidste dage.

Bed to studerende om skiftevis at læse højt fra Lære og Pagter 65:1-2. Bed klassen om at følge med og se efter Herrens beskrivelse af evangeliets udbredelse. Spørg dernæst:

- Hvor langt skal Jesu Kristi evangelium udbredes? (De studerende bør finde frem til følgende læresætning: **Jesu Kristi evangelium vil nå ud til jordens ender.** Skriv denne læresætning på tavlen).
- Hvad er ifølge vers 2 den sten, der blev revet løs af et bjerg, men ikke ved menneskehånd?

Når de studerende har svaret, skal du læse følgende udtalelse af præsident Spencer W. Kimball (1895-1985):

»Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige ... er det kongerige, der skulle opbygges af himmelens Gud, som aldrig ville forgå eller efterfølges ... tidligt i det nittende århundrede kom dagen ... [hvor] Kirken blev oprettet. Lille, som den var med kun seks medlemmer, ligesom den sten, der blev revet løs fra bjerget uden hænders hjælp, som skulle itubryde andre nationer og rulle fremad og udfylde hele jorden ... I dag ruller stenen fremad for at opfylde jorden« (»Stenen, der blev revet løs uden hænders hjælp«, *Den danske Stjerne*, okt. 1976, s. 5-6).

- Hvad betyder det for jer at være en del af Guds rige på jorden?

Bed en studerende om at læse Lære og Pagters 65:3-4 højt. Bed en anden studerende om at læse vers 5:-6 højt. Lad klassen følge med og se efter Herrens råd om, hvad vi bør bede for. Tal derpå om følgende spørgsmål:

- Hvad bør vi ifølge disse vers bede for, når vi forbereder os til det andet komme? (Mens de studerende besvarer dette spørgsmål, kan du opfordre dem til at sammenligne vers 6 med ordlyden af Herrens bøn i Matt 6:10.)
- Hvilke to riger henvises der til i vers 6? (»Guds rige« på jorden (eller Kirken) og »Himmeriget«).
- Hvad har Herren befalet, at »Guds rige« på jorden skulle gøre? (Understreg følgende læresætning, mens de studerende svarer: **Guds rige på jorden eller Jesu Kristi kirke skal udbredes til hele verden og forberede dens indbyggere på jorden på, at Kristus skal regere i tusindårsriget.**)

(Bemærk: Du kan fremhæve, at Jesus Kristus i tusindårsriget vil udøve politisk og kirkelig myndighed på hele jorden. (Hvis den er tilgængelig, se *Lære og Pagter – Elevens hæfte*, CES-undervisningshæfte, 1985, s. 164)).

Skriv følgende skema på tavlen eller giv det som uddelingsark til alle de studerende (udelad svarene i parenteserne):

Jesus Kristus og tusindårsriget		
Hvad vil Kristus gøre i løbet af tusindårsriget?	Esajas 9:6-7; 33:22; Johannes' Åbenbaring 11:15; 1 Nefi 22:24	(Han vil regere over Guds rige på jorden. Han vil virke som dommer og lovgiver og vil frelse os).
Hvor vil Kristus befinde sig i løbet af tusindårsriget?	Sefanias 3:15-17; Lære og Pagter 29:11; 45:59	(Han vil være på jorden blandt sit folk).

Jesus Kristus og tusindårsriget		
Hvordan vil Kristus regere i løbet af tusindårsriget?	Johannes' Åbenbaring 19:15; Lære og Pagter 38:21-22	(Kristus skal være konge og lovgiver).
Hvilken betydning vil Kristus få som hersker?	Esajas 2:2-4; 1 Nefi 22:25-28; 2 Nefi 30:10-18	(Jorden vil være et sted med fred, enighed og retskaffenhed. Satan vil ikke længere have magt over menneskenes hjerte).

(Bemærk: Du kan forklare, at denne aktivitet vil vise værdien i med jævne mellemrum at studere skrifterne ud fra emner. Når vi studerer skrifterne ud fra emner, kan vi få øje på detaljer – som mønstre og temaer – og de vil fremstå meget tydeligere).

Del klassen op i grupper på fire i hver. Bed en studerende i hver gruppe om at læse henvisningerne og besvare spørgsmålet i skemaets første kolonne. Bed en anden studerende i gruppen om at gøre det samme med anden kolonne og så videre. Instruer de studerende i at lægge særligt mærke til ord og vendinger, der besvarer deres tildelte spørgsmål. Foreslå eventuelt de studerende at markere det, de finder. Efter en passende tid skal du bede de studerende drøfte, hvad de har lært sammen med de andre medlemmer af deres gruppe.

(Bemærk: Hvis den findes, kan du under din forberedelse bruge følgende hæftes kommentarer til 1 Nefi 22:26: *Mormons Bog – Elevens hæfte*, Kirkens uddannelsessystem, 2009, s. 44).

Stil dernæst følgende spørgsmål:

- Ud fra det, I har drøftet, hvad ser I så mest frem til ved tusindårsriget? (Efter de studerende har svaret, skal du skrive følgende læresætning på tavlen: **Frelseren skal personligt regere på jorden under tusindårsriget**).
- Hvordan kan vi give Frelseren mulighed for at regere personligt i vores liv lige nu?
- Hvordan ville vores liv forandres, hvis vi lod Kristus regere i vores liv?

Læs højt fra følgende udtalelse af præsident Spencer W. Kimball:

»Når Satan bliver bundet i et enkelt hjem – når Satan bliver bundet i et enkelt liv – er tusindårsriget allerede begyndt i dette hjem, i dette liv« (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, red. Edward L. Kimball, 1982, s. 172).

Giv de studerende tid til at overveje, hvad de vil gøre for, at Frelseren kan regere personligt i deres liv og familie.

Johannes 5:22; Matthæus 12:36-37; Johannes' Åbenbaring 20:12-13; Mosija 4:30; Lære og Pagter 137:9

Jesus Kristus vil være vores dommer

Vis følgende skriftstedshenvisninger eller skriv dem på tavlen.

Johannes 5:22

Matthæus 12:36-37

Johannes' Åbenbaring 20:12-13

Mosija 4:30

Lære og Pagter 137:9

Bed de studerende om at forestille sig, hvordan de ville svare, hvis en ven stillede følgende spørgsmål: »Hvem skal dømme os på dommedag?« og »Hvad vil han dømme os ud fra?« Giv de studerende nogle minutter til at studere versene på tavlen og formulere et svar på spørgsmålet. Efter nogle få minutter skal du bede de studerende drøfte deres svar med sidemanden. Spørg derpå klassen:

- Hvad ved I om dommedag? (De studerende bør finde frem til følgende læresætning: **Jesus Kristus vil være vores dommer**).
- På hvilket grundlag vil Frelseren dømme os? (Svarene bør omfatte følgende læresætning: **Frelseren vil dømme os i henhold til vore ord, tanker, gerninger og vores hjertes ønsker**).

Læs højt fra følgende udtalelse af ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Fordi vor Mester levede et fuldkomment og syndfrit liv, var han ikke underlagt retfærdighedens krav. Han er fuldkommen i alle egenskaber, herunder kærlighed, barmhjertighed, tålmodighed, lydighed, tilgivelse og ydmyghed ...

Jeg vidner om, at Frelseren med ufattelige lidelser og med kvaler, som ikke kan gøres op, opnåede sin ret til at være vor Forløser, vor Mellemand og vor endelige Dommer« (»Forsoningen kan sikre jeres fred og lykke«, *Liahona*, nov.

2006, s. 42).

- Hvordan kan kundskaben om, at Jesus Kristus skal være vores »endelige Dommer«, påvirke vore følelser om den endelige dom?

Opfordr de studerende til at skrive følgende spørgsmål på et kort eller et stykke papir og placere det et sted, hvor man kan se det: Hvordan vil jeg lade Jesus Kristus regere i mit liv i dag?

De studerendes læsemateriale

- Matthæus 25:31-46.

- Kapitel 45, »Tusindårsriget«, *Evangeliske principper*, 2009, s. 261-264.
- Kapitel 46, »Den endelige dom«, *Evangeliske principper*, 2009, s. 265-270.

LEKTION 27

Jesus Kristus er verdens lys, liv og håb

Indledning

Jesus Kristus »er verdens lys og liv og håb« (»Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd«, *Liahona*, apr. 2000, s. 3). Denne lektion vil hjælpe de studerende til at forstå, at når de

kommer til Kristus, vil de få et større håb om evigt liv, og de vil have en større beslutsomhed om udholde livets prøvelser.

Baggrundslæsning

- Dieter F. Uchtdorf, »Håbet om Guds lys«, *Liahona*, maj 2013, s. 70, 75-77.
- Dieter F. Uchtdorf, »Håbets uendelige kraft«, *Liahona*, nov. 2008, s. 21-24.

Forslag til undervisningen

Johannes 1:1-9; Lære og Pagter 88:6-13

Jesus Kristus er verdens lys

Læs følgende udtalelse af præsident Dieter F. Uchtdorf fra Det Første Præsidentskab højt. Bed klassen om at lytte efter de omstændigheder, som kan få en person til at føle sig omringet af mørket:

»Jeg har et maleri på mit kontor, som jeg sætter stor pris på, det hedder *Lysets dør*. Det er malet af en af mine venner, den danske kunstmaler Johan Benthin, som var den første stavspræsident i København.

Billedet forestiller et mørkt rum med en åben dør, hvorigennem lyset strømmer ind. For mig er det interessant, at lyset, der strømmer gennem døråbningen, ikke oplyser hele rummet – kun området lige foran døren.

For mig er mørket og lyset i dette maleri et billede på livet. Som jordiske væsner er en del af vore betingelser sommetider at føle, at vi er omringet af mørke. Vi har måske mistet en af vore nærmeste; et barn er faret vild; vi har måske fået stillet en alvorlig diagnose; vi har måske udfordringer med vores beskæftigelse og bebyrdes af tvivl eller frygt; eller vi føler os alene eller uelskede.

Men selv om vi føler os fortabt midt i alle vore udfordringer, har Gud lovet os håbet om sit lys – han har lovet at oplyse vejen for os og vise os en vej ud af mørket« (»Håbet om Guds lys«, *Liahona*, maj 2013, s. 70).

- Hvilke omstændigheder kan få en person til at føle sig omringet af mørket?
- Hvad sagde præsident Uchtdorf, at Gud kan gøre, når vi har det sådan?

Når de studerende har svaret, skal du forklare, at denne lektion vil fokusere på, hvordan vi kan modtage lys og håb gennem Gud uanset vore omstændigheder.

Bed en studerende om at læse Johannes 1:1-5 højt. Bed klassen om at følge med og se efter ord eller vendinger, som Johannes brugte til at beskrive Frelseren. Når de studerende har fortalt, hvad de har fundet ud af, skriver du følgende læresætning på tavlen: **Jesus Kristus er verdens lys.**

For at hjælpe de studerende til at få en dybere forståelse af denne læresætning skal du bede dem læse Johannes 1:6-9 for sig selv. Spørg dernæst:

- Hvad fortæller disse vers om Jesu Kristi rolle som verdens lys?
- Hvordan kan vers 9 hjælpe jer til at forstå, hvordan Jesus kan være verdens lys for alle mennesker?

Fortæl de studerende, at lyset i skriften, »som oplyser ethvert menneske« (Joh 1:9) eller Kristi lys, »kaldes af og til Herrens Ånd, Guds Ånd, Kristi Ånd eller Livets Lys« (*Tro mod sandheden: Et evangelisk opslagsværk*, 2004, s. 87). Kristi lys er beskrevet i Lære og Pagter 88.

Del de studerende op parvis. Bed dem læse Lære og Pagter 88:6-13 og finde ud af, hvordan Jesus Kristus er kilden til lys og liv. Stil følgende spørgsmål, når de haft tid nok:

- Hvordan påvirker Kristi lys hele vor himmelske Faders skaberværk?
- Hvad siger sandhederne i disse vers om den kraft, som Kristi lys kan have på hver enkelt?
- Hvorfor er det en hjælp at forstå, at det lys, som hersker i universet, er det »samme lys, som levendegør jeres forstand«? (L&P 88:11).

Vis følgende udtalelse af præsident Dieter F. Uchtdorf, og bed en af de studerende om at læse den højt:

»Guds lys er ægte. Det er til rådighed for alle! Det giver liv til alting [se L&P 88:11-13]. Det har kraft til at hele selv det dybeste sår. Det er en lægende balsam for ensomme og syge sjæle. I fortvivlelsens furer sår det håbets frø. Det kan oplyse sorgens dybeste dal. Det kan kaste lys på stien, der ligger foran os og føre os gennem den mørkeste nat og frem til et forjættende morgengry.

Det er »Jesu Kristi ånd« – som giver lys »til enhver, som kommer til verden« [L&P 84:45-46]« (»Håbet om Guds lys«, *Liahona*, maj 2013, s. 75).

Drøft følgende spørgsmål med din klasse:

- Hvilke velsignelser kommer ifølge præsident Uchtdorf fra det lys, som vor Fader i himlen tilbyder os gennem Jesus Kristus?
- Hvornår har I oplevet de velsignelser, som præsident Uchtdorf talte om?

Skriv følgende ufuldstændige udsagn på tavlen:

Verdens lys giver ...

Bed de studerende om igen at læse Lære og Pagter 88:13 og se efter en vending, som fuldender udsagnet på tavlen. Spørg:

- Hvordan relaterer Frelserens rolle som verdens lys til hans rolle som verdens liv?
- Hvordan er lys forbundet med liv? (Du kan påpege, at Jesus er »verdens liv, fordi han opstod og ved forsoningen frelste os fra både den fysiske og den åndelige død« (Dallin H. Oaks, »Verdens liv og lys«, *Stjernen*, jan. 1988, s. 60)).
- Hvad ville resultatet være, hvis Frelserens lys og kraft holdt op med at opretholde livet, som det er? (Livet ville få en ende).

Forklar, at skrifterne giver eksempler på, hvordan Jesus bogstaveligt talt er verdens lys. På tidspunktet for Frelserens død var der tre dage med mørke som et symbol på, at verdens lys havde forladt verden (se 3 Ne 8:20-23). På den anden side blev Frelserens fødsel efterfulgt af en stjerne og et kraftigt lys på himlen samt dagslys i tre dage (se Hel 14:3-5; 3 Ne 1:15, 21).

Salmerne 146:5; Romerne 5:3-5; 15:13; Eter 12:4, 32; Moroni 7:3, 40-41

Jesus Kristus er verdens håb

Forklar de studerende, at begrebet *håb* kan have flere betydninger. Håb er i forbindelse med Jesu Kristi evangelium »den sikre forventning om og længsel efter de velsignelser, som loves de retfærdige« (Guide til Skrifterne, »Håb«; scriptures.lds.org). Frelseren er til tider blevet kaldt »verdens ... håb« på grund af de lovede retskafne velsignelser, som skal komme til os gennem ham (»Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd«, *Liahona*, apr. 2000, s. 3).

Vis følgende spørgsmål og skriftstedshenvisninger eller skriv dem på tavlen:

Hvad er sandt håb baseret på? (Eter 12:4, 32; Moro 7:3, 40-41)

Hvad vil håb gøre for os i dette liv? (Sl 146:5; Rom 5:3-5; 15:13)

Del klassen op i små grupper. Bed grupperne om at studere hvert skriftsted og se efter vigtige ord eller vendinger om håb og drøfte deres svar på spørgsmålene. Bed grupperne om at udforme et eller to udsagn ud fra en læresætning eller et princip, som opsummerer det, de har lært om håb. Bed grupperne gengive deres udsagn for klassen. Sørg for, at de studerende forstår, at **håb vil sige at have tiltro til, at vi vil modtage Guds lovede velsignelser, heriblandt evigt liv, gennem Jesu Kristi forsoning og lydighed mod befalingerne**. Stil eventuelt følgende spørgsmål, hvis der er tid:

- Hvad siger ordene *med vished* fra vendingen »med vished håbe på en bedre verden« (Eter 12:4) jer? (Sikkerhed, tiltro eller overbevisning. Foreslå eventuelt, at de studerende skriver denne definition i margenen i deres skrifter ud for Eter 12:4).

- Hvordan kan håb, som beskrevet i disse vers, udgøre »et anker for menneskenes sjæl« og hjælpe os med at forblive »sikre og standhaftige, altid rige på gode gerninger«? (Eter 12:4).

Vis følgende citat, og bed en studerende læse det højt:

»Når vi nærer håb, stoler vi på Guds løfter. Vi har en stille forsikring om, »at den, der gør retfærdigheds gerninger, skal få sin belønning, nemlig fred i denne verden og evigt liv i den tilkommende verden« (L&P 59:23). Mormon forklarede, at et sådant håb kun kommer gennem Jesu Kristi forsoning, [se Moro 7:41]« (*Tro mod sandheden: Et evangelisk opslagsværk*, 2004, s. 73).

- Hvordan er vores håb i Jesus Kristus og hans forsoning vigtig for vores udvikling af håb? Hvordan styrker dette jeres forståelse af, hvorfor Jesus Kristus er verdens håb? (Når vi har håb i Jesus Kristus, kan vi se udover vores jordiske problemer og sorg og fokusere på de velsignelser, som er til rådighed gennem hans forsoning, så som opstandelsen og evigt liv).
- Hvad kan I gøre for, at jeres liv skal indeholde større håb?

Hvis du føler dig inspireret til det, kan du bede de studerende om at fortælle om en tid, hvor deres håb om opstandelsen og evigt liv gennem Jesus Kristus var en velsignelse for dem eller andre.

De studerendes læsemateriale

- Salmerne 146:5; Johannes 8:12; Romerne 5:3-5; 15:13; 1 Peter 1:3; Eter 12:4, 32; Moroni 7:3, 40-41; Lære og Pagter 88:6-13; 138:14.
- Dieter F. Uchtdorf, »Håbet om Guds lys«, *Liahona*, maj 2013, s. 70, 75-77.

LEKTION 28

Et personligt vidnesbyrd om Jesus Kristus

Indledning

Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum har erklæret: »Vi bærer, som hans behørigt indsatte apostle, vidnesbyrd om, at Jesus er den levende Kristus« (»Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd«, *Liahona*, apr. 2000, s. 3). Vi har gennem dette kursus studeret Jesu Kristi evige

tjenestegerning og profeternes vidnesbyrd om ham. Når vi får et personligt vidnesbyrd gennem Helligånden om, at Jesus er den levende Kristus, er vi forberedt til at bære vores vidnesbyrd om Frelseren for andre.

Baggrundslæsning

- D. Todd Christofferson, »Bliv et af Kristi vidner«, *Liahona*, mar. 2008, s. 58-63.

Forslag til undervisningen

2 Nefi 25:26; Mosija 18:8-11

Stå som Kristi vidne

Spørg de studerende, om nogle af dem har været i en situation, hvor de var det eneste medlem af Kirken eller det eneste menneske, som repræsenterede Kirkens standarder. Bed dem om at svare på følgende spørgsmål:

- Hvad følte I, da I tilpassede jer den situation som Jesu Kristi disciple?
- Var der nogle betydningsfulde eller udfordrende aspekter ved jeres oplevelse?

Mind de studerende om beretningen i Mormons Bog om Alma, som blev omvendt gennem profeten Abinadi. Efter Almas omvendelse begyndte han også at prædike evangeliet. I Mosija 18 kan vi læse hans læresætninger om dåbspagten. Bed en studerende om at læse Mosija 18:8-11 højt. Bed de studerende om at følge med og identificere holdninger og handlinger, som fortæller, at en person er parat til at indgå og holde dåbspagten. Når de studerende har svaret, skal du henvise til vendingen »at stå som Guds vidner til alle tider og i alle ting og på alle steder« i vers 9. Spørg dernæst:

- Hvad betyder det at stå som et vidne om Gud Faderen og Jesus Kristus »til alle tider og i alle ting og på alle steder«? (Mosi 18:9).

Vis følgende udtalelse af ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum, og bed en studerende om at læse den højt:

»Det er apostles kaldelse og ordination at være særlige vidner om Kristi navn i hele verden (se L&P 107:23), men pligten til at vidne og bære vidnesbyrd om Kristus til alle tider og på alle steder gælder for alle medlemmer af Kirken, som har modtaget Helligåndens vidnesbyrd« (»Vidner om Kristus«, *Stjernen*, jan. 1991, s. 28).

- Hvem har ifølge ældste Oaks ansvaret for at vidne om Jesus Kristus? (Sørg for, at de studerende forstår følgende sandhed: **Alle Kirkens medlemmer har indgået pagt om at stå som vidner om vor himmelske Fader og Jesus Kristus**).
- Hvordan kan vi, udover verbalt at fortælle om vores tro og vidnesbyrd, stå som vidner om Kristus? (For at hjælpe de studerende med at besvare dette spørgsmål kan du bede dem læse Matthæus 5:14-16 og 3 Nefi 18:24).

Vis følgende udtalelse af ældste D. Todd Christofferson fra De Tolv Apostles Kvorum, og bed en studerende om at læse den højt:

»Under sit virke på den vestlige halvkugle gav Frelseren denne befaling: »... hold jeres lys op, så det kan skinne for verden. Se, jeg er det lys, som I skal holde op – det, som I har set mig gøre« (3 Ne 18:24). Folk skulle gerne se noget af Jesus Kristus i os. Den måde, hvorpå vi handler, taler, fremstår og tænker, afspejler ham og hans lære« (»Bliv et af Kristi vidner« *Liahona*, mar. 2008, s. 60).

- Hvornår har I oplevet andre handle, tale eller fremstå på måder, som afspejler deres tro på Jesus Kristus?
- Hvordan ville I råde andre til at overvinde tøven eller frygt for at være et vidne om Jesus Kristus?

Skriv følgende sætninger på tavlen:

Taler om Kristus

Fryder os i Kristus

Prædiker om Kristus

Profeterer om Kristus

Skriver om Kristus

Bed de studerende om at læse 2 Nefi 25:26 for sig selv, og bed dem forklare, hvordan man kan bære sit vidnesbyrd om Jesus Kristus på de måder, der er beskrevet på tavlen. Som hjælp til klassens drøftelse skal du bruge følgende udtalelse af ældste D. Todd Christofferson efter behov:

»Nefis vending ›vi taler om Kristus‹ [2 Ne 25:26] antyder, at vi ikke skal være tilbageholdende med at tale om vore følelser for Frelseren i vore samtaler og uformelle sammenkomster. Det er ofte disse situationer, hvor vi er på tomandshånd, at man åbent og venligt kan drøfte, hvem han er, og hvad han gjorde og forkyndte samt opmuntre andre til at elske og følge ham.

›Vi fryder os i Kristus‹ angiver, at vores livssyn er positivt, som en afspejling af vores tro på Kristus. Vi ved, at ›hans nåde er tilstrækkelig‹ til at forløse os fra død og synd og gøre os fuldkomne i ham (se Moro 10:32-33). Skønt vi møder skuffelser og sågar tragedier, ved vi, at takket være ham er vores evige lykke sikret. Når vores tro på Jesus Kristus skinner igennem, viser vi andre, som ›slider [sig] trætte og bærer tunge byrder‹, hvordan de kan finde hvile i ham (se Matt 11:28-30).

›Vi prædiker om Kristus‹ henviser bestemt til fuldtids- og medlemsmissionering, men omfatter også det, som vi foretager os ved vore kirkemøder, i søndagsskoleklasser og ved lignende sammenkomster, hvor han er genstand for studium og forkyndelse. Vores deltagelse som lærere og elever er en del af det at bære vidnesbyrd om ham ...

›Vi profeterer om Kristus‹ betyder, at vi udtrykker vores vidnesbyrd om ham ved Åndens kraft (se 1 Kor 12:3). ›For Jesu vidnesbyrd er profetiens ånd‹ (Åb 19:10). Ligesom dem, der i oldtiden profeterede om hans komme, kan vi også i ord og gerning bekræfte profetierne om hans andet komme ...

›Og vi skriver i overensstemmelse med vore profetier‹ påpeger visdommen i at udfærdige en permanent optegnelse over vore vidnesbyrd om Kristus. Vi ved, at de vidnesbyrd, som vi bærer, ›er optegnet i himlen, for at englenerne kan betragte det; og de fryder sig over [os]‹ (L&P 62:3). Vore egne efterkommere og andre vil måske læse og glæde sig over vore vidnesbyrd om Kristus, som blev nedskrevet til gavn for dem« (»Bliv et vidne om Kristus«, *Liahona*, mar. 2008, s. 62-63).

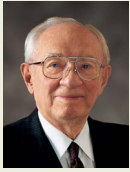
Når du afrunder denne del af lektionen, skal du opmuntre de studerende til at tænke over et af områderne på tavlen og sætte sig et mål om, hvad de vil gøre for at udvikle sig til et stærkere vidne om Jesus Kristus.

At vidne om Jesus Kristus

Bed de studerende om at tænke tilbage på dette semesters kursus og finde nogle af Jesu Kristi roller samt nogle af de emner, der handlede om ham, og som blev drøftet i klassen. Sammenfat de studerendes svar på tavlen. (Rollerne kan omfatte Talsmand, Frelser, Forløser, Førstefødte, Enbårne, Jahve, Messias, Skaber. Emner kan omfatte følgende: Jesus Kristus som midtpunkt i Guds plan, hans førjordiske mission, realiteten at han lever, hans mission efter døden, det andet komme, hans hersken i tusindårsriget, evangeliets gengivelse, hans ledelse af Kirken og måderne, hvorpå han er verdens lys og liv).

Download og vis en video med følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008), hvor han bar sit vidnesbyrd om Jesus Kristus. Hvis videoen ikke findes på dit sprog, kan du bede en studerende om at læse udtalelsen højt.

»Jesus er min ven. Ingen anden har givet mig så meget. »Større kærlighed har ingen end den at sætte sit liv til for sine venner« (Joh 15:13). Han gav sit liv for mig. Han åbnede vejen til evigt liv. Kun en Gud kunne gøre det. Jeg håber, at jeg er regnet som værdig til at være hans ven.

Han er mit forbillede. Hans levevis, hans fuldstændig uselviske opførsel, hans hjælpsomhed mod de nødlidende og hans store offer står alt sammen som et forbillede for mig ...

Han er min lærer. Ingen anden røst har nogensinde udtalt så smukke ord ...

Han er min helbreder. Jeg ser med ærefrygt på hans underfulde mirakler ...

Han er min leder. Jeg er bæret over at være en af den lange række af dem, som elsker ham og har fulgt ham gennem de to årtusinder, som er gået siden hans fødsel ...

Han er min Frelser og min Forløser. Ved at give sit eget liv, i smerte og ufattelig lidelse, har han rakt ud for at løfte mig, og enhver af os, og alle Guds sønner og døtre, fra det evige mørkes dyb, som fulgte efter døden ... Min taknemlighed kender ingen grænser. Min tak til Herren har ingen ende.

Han er min Gud og min Konge. Fra evighed til evighed hersker og regerer han som Kongernes Konge og Herrens Herre. Der er ingen ende på hans herredømme. Natten sænker sig ikke over hans herlighed« (»Mit vidnesbyrd«, *Liahona*, juli 2000, s. 85).

Præsenter de studerende for følgende situation: Hvilke tre eller fire ideer ville I fremhæve, hvis nogen spurgte jer om, hvad I tror om Jesus Kristus? Giv dem tid til at nedskrive deres tanker. Bed så de studerende om parvis at fortælle hinanden om deres svar. Opfordr dem til at drøfte, hvorfor de har valgt, som de gjorde, og fortælle om oplevelser, der har styrket deres forståelse af og deres kærlighed til Frelseren. Når de studerende har haft nok tid, skal du spørge dem, om de har lyst til at bære deres vidnesbyrd om Jesus Kristus for klassen.

Afslut ved at bære dit eget vidnesbyrd om den levende Kristus og hans evige mission. Overvej at udtrykke din taknemlighed for mange af de betydningsfulde roller, som blev udfyldt af Herren Jesus Kristus igennem tiderne. Giv derpå de studerende følgende udfordring: Nu hvor I er nået afslutningen på dette kursus, skal I overveje, hvem som ville blive styrket ved at høre jeres vidnesbyrd om Frelseren. I den kommende uge og bagefter skal I beslutte jer for, hvem I vil fortælle det til, og hvordan I vil gøre det.

De studerendes læsemateriale

- Matthæus 5:14-16; 2 Nefi 25:26; Mosija 18:8-11; 3 Nefi 18:24.
- D. Todd Christofferson, »Bliv et af Kristi vidner«, *Liahona*, mar. 2008, s. 58-63.

Uddelingsark

Sindbilleder, skygger og symboler på Jesus Kristus

Sindbilleder, skygger og symboler på Jesus Kristus i Det Gamle Testamente	Opfyldt, mens Kristus levede på jorden
1 Mosebog 22:1-14	Johannes 3:16; 19:16-18; Jakob 4:4-5
2 Mosebog 3:7-8, 10-12	Matthæus 1:21; 2 Nefi 6:17
2 Mosebog 12:3, 5-7, 13-14, 46.	Johannes 1:29; 19:14, 31-36; 1 Peter 1:18-19
2 Mosebog 16:14-15, 18	Johannes 6:5-10, 48-51
3 Mosebog 8:15, 30; 17:11	Hebræerne 9:22; 13:12
3 Mosebog 16:2-6, 17	Hebræerne 9:6-12; 10:11-12
3 Mosebog 22:19-22	Hebræerne 9:14; Lære og Pagter 20:22
4 Mosebog 21:4-9	Johannes 3:14-15; Helaman 8:13-15
Jonas 1:17; 2:10	Matthæus 12:38-40

Sindbilleder, skygger og symboler på Jesus Kristus

Sindbilleder, skygger og symboler på Jesus Kristus i Det Gamle Testamente	Opfyldt, mens Kristus levede på jorden
1 Mosebog 22:1-14	Johannes 3:16; 19:16-18; Jakob 4:4-5
2 Mosebog 3:7-8, 10-12	Matthæus 1:21; 2 Nefi 6:17
2 Mosebog 12:3, 5-7, 13-14, 46.	Johannes 1:29; 19:14, 31-36; 1 Peter 1:18-19
2 Mosebog 16:14-15, 18	Johannes 6:5-10, 48-51
3 Mosebog 8:15, 30; 17:11	Hebræerne 9:22; 13:12
3 Mosebog 16:2-6, 17	Hebræerne 9:6-12; 10:11-12
3 Mosebog 22:19-22	Hebræerne 9:14; Lære og Pagter 20:22
4 Mosebog 21:4-9	Johannes 3:14-15; Helaman 8:13-15
Jonas 1:17; 2:10	Matthæus 12:38-40

Helbredelse af de syge

Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt, at tro er bydende nødvendigt, for at mirakler kan forekomme:

»Tro er grundlæggende for himlens helbredende kræfter. I Mormons Bog lærer vi: »Hvis der ikke er nogen tro blandt menneskenes børn, kan Gud ikke udføre noget mirakel blandt dem« (Eter 12:12) [se også 1 Ne 7:12; L&P 35:9]. I en bemærkelsesværdig tale om salvelse af de syge sagde præsident Spencer W. Kimball: »Behovet for tro undervurderes ofte. Den syge og dennes familie synes ofte helt og aldeles at forlade sig på kraften i præstedømmet og den helbredende kraft, som de håber, at den administrerende bror har, men det største ansvar ligger på den, som bliver velsignet ... Det væsentligste element er den enkeltes tro, når vedkommende er bevidst og ansvarlig. »Din tro har frelst dig« (Matt 9:22) blev gentaget så ofte af Mesteren, at det klinger meget velkendt: [»Præsident Kimball taler rent ud om salvelse af syge«, *Den danske Stjerne*, aug. 1982, s. 43]« (»Helbred den syge«, *Liahona*, maj 2010, s. 49).

Ældste Dallin H. Oaks minder os også om, at en vigtig del af at besidde tro er villigheden til at acceptere Guds vilje:

»Når vi udøver Guds præstedømmes ubestridte kraft, og vi værdsætter hans løfte om, at han vil høre og besvare troens bøn, må vi altid huske, at tro og præstedømmets helbredende kraft ikke kan frembringe et resultat i modstrid med hans vilje, hvis præstedømme det er. Dette princip lærer vi om i den åbenbaring, som vejleder Kirkens ældster i, hvordan

de skal lægge deres hænder på de syge. Herrens løfte lyder: »Den, der har tro på mig til at blive helbredt og *ikke er bestemt til at dø*, skal blive helbredt« (L&P 42:48, fremhævelse tilføjet). I en anden nutidig åbenbaring har Herren erklæret, at den som »beder i overensstemmelse med Guds vilje ... bliver det gjort, ligesom han beder om« (L&P 46:30) [se også 1 Joh 5:14; Hel 10:5].

Af alt dette lærer vi, at selv om Herrens tjenere udøver hans guddommelige magt under omstændigheder, hvor der er tilstrækkelig tro til at blive helbredt, kan de ikke give en præstedømmevelsignelse, som helbreder en person, hvis den helbredelse ikke er Herrens vilje.

Som børn af Gud, der kender til hans store kærlighed og uendelige kendskab til, hvad der tjener vores evige velfærd bedst, må vi stole på ham. Evangeliets første princip er tro på Herren Jesus Kristus, og tro indebærer tillid. Jeg mærkede den tillid i en tale, min fætter holdt ved en begravelse for en teenagepige, som var død af en alvorlig sygdom. Han sagde disse ord, som først forbavsede mig og derefter opløftede mig: »Jeg ved, at det var Herrens vilje, at hun døde. Hun fik god lægehjælp. Hun fik præstedømmevelsignelser. Hendes navn var på bønnenlisten i templet. Hun var genstand for hundredvis af bønner om, at hun måtte blive rask. Og jeg ved, at der er tilstrækkelig tro i hendes familie til, at hun kunne være blevet helbredt, hvis det ikke var Herrens vilje at tage hende hjem nu.« Jeg følte den samme tillid i ordene fra en far til en anden udvalgt pige, hvor kræft tog hendes liv i hendes teenageår. Han sagde: »Min families tro på Jesus Kristus er ikke afhængig af et udfald.« Disse belæringer lød sande for mig. Vi gør alt, hvad vi kan for at helbrede vore kære, og dernæst sætter vi vores lid til Herren for udfaldet« (»Helbred den syge«, *Liahona*, maj 2010, s. 50).

Uddrag fra Jeffrey R. Holland, »Gør dette til ihukommelse af mig«

»Hvis den væsentligste opgave er at huske, hvad kan vi da erindre, når disse enkle og dyrebare symboler tilbydes os?

Vi kan mindes Frelserens førjordiske liv og alt det, vi ved, at han har gjort som den store Jahve, skaberen af himlen og jorden og alt, der er i dem. Vi kan mindes, at selv i det store råd i himlen elskede han os og var vidunderlig stærk, at vi selv der triumferede gennem Kristi kraft og vores tro på Lammets blod (se Åb 12:10-11).

Vi kan mindes den enkle storhed ved hans fødsel på jorden ...

Vi kan mindes Kristi mirakler og hans lærdomme, hans helbredelser og hans hjælp. Vi kan mindes, at han gengav synet til den blinde og hørelsen til den døve og evnen til at bevæge sig til den lamme, den lemlæstede og den halte. Da kan vi på de dage, hvor vi føler, at vores udvikling er gået i stå eller vores glæde og håb blevet utydeligt, stræbe fremad med standhaftighed i Kristus ...

Vi kan mindes, at Frelseren, selv med en så alvorlig mission pålagt sig, fandt glæde ved at leve, holdt af mennesker og fortalte sine disciple, at de skulle være ved godt mod! Han sagde, at vi skulle være begejstrede over evangeliet som en, der havde fundet en stor skat, en rigtig perle af stor værdi, lige på sit eget dørtrin ...

Vi kan mindes, at Kristus kaldte sine disciple for venner ...

Vi kan – og bør – mindes de vidunderlige ting, der er sket os i vores tilværelse, og at »alt det, som er godt, kommer fra Kristus« (Moro 7:24) ...

På nogle dage vil vi have grund til at mindes den uvenlige behandling, han kom ud for, den afvisning, han oplevede, og den uretfærdighed – ja, hvilken uretfærdighed – han udholdt. Når vi også oplever noget af det i livet, kan vi mindes, at Kristus også havde problemer på alle sider, men ikke var nedtrykt; forvirret, men ikke fortvivlet; forfulgt, men ikke forladt; slået til jorden, men ikke ødelagt (se 2 Kor 4:8-9).

Når vi møder disse vanskelige tider, kan vi mindes, at Jesus måtte nedstige under alt, før han kunne hæve sig over alt, og at han led sorg og smerte og alle slags fristelser for at kunne blive fyldt med barmhjertighed og vide, hvordan han kan hjælpe sit folk i deres lidelser (se L&P 88:6; Alma 7:11-12).

For dem, der vakler og snubler, er han der for at støtte og styrke. I den sidste ende er han der for at frelse os, og for alt dette gav han sit liv ...

Alt dette kan vi mindes, når vi af en knælende ung præst opfordres til altid at erindre Kristus« (*Stjernen*, jan. 1996, s. 68-69).

De sidste dages arbejde for de døde

Ældste John A. Widtsoe (1872-1952) fra De Tolv Apostles Kvorum sagde følgende angående vores forudordnede mission med at bidrage til at frelse Guds sønner og døtre:

»I vores førjordske tilstand, på tiden for det store råd, indgik vi en bestemt aftale med den Almægtige. Herren foreslog en plan, som han havde udtænkt. Vi accepterede den. Da planen er beregnet for alle mennesker, bliver vi en del af alle menneskers frelse i denne plan. Vi indvilligede dengang og dér i ikke alene at være frelsere for os selv, men ... frelsere for hele den menneskelige slægt. Vi indgik et partnerskab med Herren. Udarbejdelsen af planen blev da ikke blot Faderens værk og Frelserens værk, men også vores værk. Den mindste af os, den mest ydmyge, arbejder sammen med den Almægtige i at opnå den evige frelsesplans hensigt« (»The Worth of Souls«, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, okt. 1934, s. 189)«.

Ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum opfordrede Kirkens unge til at udføre tempeltjeneste for deres egne forfædre:

»Al den tjeneste, du yder i templet, er tid, der er brugt godt, men stedfortrædende modtagelse af ordinancerne for ens egen slægt gør tiden i templet mere hellig, og der følger endnu større velsignelser ...

Ønsker I unge en sikker måde at fjerne modstanderens indflydelse i jeres liv? Fordyb dig i at søge efter dine forfædre, forbered deres navne til de hellige

stedfortrædende ordinancer, der er tilgængelige i templet, og tag så til templet og vær stedfortræder for dem, så de kan modtage ordinancerne, dåb og Helligåndsgaven. ... Jeg kan ikke komme i tanke om en større beskyttelse mod modstanderens indflydelse i dit liv« (»Glæden ved at forløse de døde«, *Liahona*, nov. 2012, s. 93-94).

Ældste David A. Bednar fra De Tolv Apostles Kvorum gav følgende invitation og løfte:

»Jeg opfordrer Kirkens unge til at lære om og opleve profeten Elias' ånd. Jeg opfordrer jer til at studere, til at søge jeres forfædre og til at forberede jer til at udføre stedfortrædende dåb i Herrens hus for jeres afdøde slægtninge (se L&P 124:28-36). Og jeg tilskynder jer til at hjælpe andre mennesker med at finde deres slægtshistorie.

Når I tager imod denne opfordring i tro, vil jeres hjerte vende sig til jeres fædres. Løfterne til Abraham, Isak og Jakob bliver indpodet i jeres hjerte. Jeres patriarkalske velsignelse med den angivne slægtslinje forbinder jer til disse fædre og vil betyde mere for jer. Jeres kærlighed og taknemlighed for jeres forfædre vil blive styrket. Jeres vidnesbyrd om og omvendelse til Frelseren vil blive dybere og varig. Og jeg lover jer, at I vil blive beskyttet mod modstanderens skærpede indflydelse. Når I tager del i og elsker dette hellige værk, vil I blive beskyttet i jeres ungdom og gennem resten af livet« (»Børnenes hjerte skal vende sig«, *Liahona*, nov. 2011, s. 26).

Den opstandne Jesus Kristus viser sig i Det Nye Testamente

Henvisning	Besøgte personer	Dato eller tidspunkt	Sted	Hvad der skete
Johannes 20:11-18; Markus 16:9				
Matthæus 28:1-10				
Lukas 24:34; 1 Korinther 15:5				
Markus 16:12; Lukas 24:13-32				
Markus 16:14; Lukas 24:33, 36-49; Johannes 20:19-23				
Johannes 20:26-29				
Johannes 21:4-23				
Matthæus 28:16-20; Markus 16:15-18				
Markus 16:19-20; Lukas 24:50-53; Apostlenes Gerninger 1:9-11				
1 Korinther 15:6				
1 Korinther 15:7				
Apostlenes Gerninger 7:55-56				
Apostlenes Gerninger 9:4-6; 1 Korinther 9:1; 15:8				
Johannes' Åbenbaring 1:13-18				

Frelseren leder genoprettelsens værk

Kirkens læresætninger	Kirkens ordinancer	Kirkens ledelse
Lære og Pagter 76 afsnitoverskrifter og kapitelresumé (herlighedsriger, livet efter døden)	Lære og Pagter 20:37, 72-74 (krav for og fremgangsmåden for dåb)	Lære og Pagter 20:38-59 (præstedømmeembedets ansvar)
Lære og Pagter 84:33-39 (præstedømmets ed og pagt)	Lære og Pagter 20:70 (velsignelse af børn)	Lære og Pagter 20:61-62 (ledelse af almindelige konferencer i Kirken)
Lære og Pagter 128:1, 15, 18 (dåb for de døde)	Lære og Pagter 20:75-77, 79 (administration af nadveren)	Lære og Pagter 26:2 (fælles samtykke)
Lære og Pagter 131:1-4 (celestialt ægteskab nødvendigt for ophøjelse)	Lære og Pagter 124:33-39 (tempelordinancer)	Lære og Pagter 107:22-27, 33-35, 64-67, 85-91 (kirkelederes ansvar)
Lære og Pagter 137:6-10; 138:29-35 (de, som dør uden kundskab om sandheden, vil få mulighed for forløsning)	Lære og Pagter 132:7, 15-20 (evigt ægteskab)	

- Hvad gengav Frelseren til jorden gennem profeten Joseph Smith?
- Hvorfor er de principper eller skikke, som I fandt, vigtige?

Jesu Kristi andet komme

Profetier om det andet komme	Det, vi lærer om det andet komme
Lære og Pagter 49:6-7; Joseph Smith – Matthæus 1:40	
Esajas 40:5; Matthæus 16:27	
Esajas 52:10; Lære og Pagter 133:3	
Zakarias 13:6; 14:4; Lære og Pagter 45:48, 51-53	
Esajas 63:2; Johannes' Åbenbaring 19:11-13; Lære og Pagter 133:46-48	
Apostlenes Gerninger 1:9-11; 1 Thessalonikerne 4:16	
1 Thessalonikerne 4:17; Lære og Pagter 88:96-98	
Johannes' Åbenbaring 16:20; Lære og Pagter 133:21-24	
Lære og Pagter 5:19; 101:24-25; 133:41	
2 Peter 3:10; Joseph Smith – Matthæus 1:46-48	

Jesus Kristus og tusindårsriget

Hvad vil Kristus gøre i løbet af tusindårsriget?	Esajas 9:6-7; 33:22; Johannes' Åbenbaring 11:15; 1 Nefi 22:24	(Han vil regere over Guds rige på jorden. Han vil virke som dommer og lovgiver og vil frelse os).
Hvor vil Kristus befinde sig i løbet af tusindårsriget?	Sefanias 3:15-17; Lære og Pagter 29:11; 45:59	(Han vil være på jorden blandt sit folk).
Hvordan vil Kristus regere i løbet af tusindårsriget?	Johannes' Åbenbaring 19:15; Lære og Pagter 38:21-22	(Kristus skal være konge og lovgiver).
Hvilken betydning vil Kristus få som hersker?	Esajas 2:2-4; 1 Nefi 22:25-28; 2 Nefi 30:10-18	(Jorden vil være et sted med fred, enighed og retskaffenhed. Satan vil ikke længere have magt over menneskenes hjerte).

Jesus Kristus og tusindårsriget

Hvad vil Kristus gøre i løbet af tusindårsriget?	Esajas 9:6-7; 33:22; Johannes' Åbenbaring 11:15; 1 Nefi 22:24	(Han vil regere over Guds rige på jorden. Han vil virke som dommer og lovgiver og vil frelse os).
Hvor vil Kristus befinde sig i løbet af tusindårsriget?	Sefanias 3:15-17; Lære og Pagter 29:11; 45:59	(Han vil være på jorden blandt sit folk).
Hvordan vil Kristus regere i løbet af tusindårsriget?	Johannes' Åbenbaring 19:15; Lære og Pagter 38:21-22	(Kristus skal være konge og lovgiver).
Hvilken betydning vil Kristus få som hersker?	Esajas 2:2-4; 1 Nefi 22:25-28; 2 Nefi 30:10-18	(Jorden vil være et sted med fred, enighed og retskaffenhed. Satan vil ikke længere have magt over menneskenes hjerte).

SEMINAR OG
INSTITUT

JESU KRISTI
KIRKE
AF SIDSTE DAGES HELLIGE

